

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๖ วันอังคารที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๑๘

คนหนุ่มสาว : ถือนใครกลบจากชนบท
ที.อีเทอร์นัล : อยู่ที่ไหน

: ภายนอกมันเย็นแล้วจริงหรือ

สัมภาษณ์ : น.พ.อุดม โปษะกฤษณะ
ว่าไทยกำลังเตรียมพร้อม

๕ บาท

การรวมไม่ยอม

ประชาธิปไตย

หน้า ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘

คำขาดห้าไม่ง้อ

ฉบับพิเศษ ราคา ๐.๑๐

กฤษณะ:
เตรียมพร้อม

เมื่อคืนนี้ พลเอก กฤษณะ
ได้เชิญนายพลและนายพล
ผู้เกี่ยวข้องเตรียมพร้อม
เมื่อคืนนี้ พลเอก
นายพลและนายพลผู้เกี่ยวข้อง
ส่วนนี้ผู้เกี่ยวข้อง
จนกว่าจะมีคำสั่ง
นายพลและนายพล
เมื่อคืนนี้

สถาบันนานาชาติศึกษา
หลังจากถูกทำลาย

กฤษณะ-พูด
พล เอกกฤษณะ สีวะรา ๕
ปัญหาการก่อเหตุที่พบก กสว
ถึงความรุนแรงส่วนหัวว่า

ประชาชน
อ่าน
ประชาธิปไตย
เพราะ
ประชาธิปไตย
เป็นของ ประชาชน

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์จตุรัส ชั้น ๓ อาคาร เอ็ม.เอ.เอฟ.

๔๒ ถนนสุรวงศ์ กท.๕

.....ไฟโบรเคียวของ รมต.ชาติชายในการต่อรองกับสหรัฐก็คือ...ค่ายรามสูร ที่เป็น
ฐานเรศารสำคัญที่สหรัฐต้องการใช้ต่อไป.....สหรัฐจะให้อะไรแก่ไทยเป็นการตอบแทน
ในส่วนที่ไทยถูกเพื่อนบ้านกล่าวหา ที่ไทยให้สหรัฐใช้ประเทศเป็นฐานล่อคนแปร
เทศรอบ ๆ บ้าน ต้องคอยดู...จตุรัสจะเสนอรายละเอียดในฉบับต่อไปว่า...รามสูร
นั้นสำคัญไฉน

.....กระทรวงการต่างประเทศปฏิเสธว่าไทยไม่ได้ขอให้ญี่ปุ่นช่วยเหลือทางการทหาร
แต่แหล่งข่าวของจตุรัสในโตเกียวแจ้งว่า...ไทยไม่ได้ขอให้ญี่ปุ่นช่วยเหลือทางการทหาร
ก็จริง แต่การเจรจาระหว่างเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของกองกำลังป้องกันตนเองของญี่ปุ่น(จีเอไอ)
กับคณะของ รมต.ชาติชายนั่นแหละ ๆ วน ๆ จนสรุปได้ว่า ถ้าญี่ปุ่นให้ก็ดีไม่น้อย ทาง
ญี่ปุ่นบอกว่า...รอดูไปก่อน

.....รมต.ทองหยดไปขายข้าวแลกน้ำมันเมื่อเดือนสิงหาคม จีนซื้อข้าวไทย โดยให้ไทย
ส่งไปลาว ๖,๐๐๐.....เขมรจะเป็นรายต่อไปที่จีนจะซื้อข้าวให้

.....อุตร โคราช อุตะเภา เป็นรายชื่อฐานทัพสหรัฐที่จะต้องปิดเรียงตามลำดับ..
..เจ้าหน้าที่อเมริกันที่ฐานทัพอุตรบอกว่า จนป่านนี้ยังไม่มีคำสั่งให้เตรียมการถอน ถ้า
จะถอนออกภายในเดือนมีนาคมศกหน้า ก็ต้องเตรียมการตั้งแต่เดี๋ยวนี้ เพราะอาวุธยุท
โธปกรณ์และอาคารต่าง ๆ มีมาก ต้องเตรียมอย่างน้อยสองเดือน....

.....ชนกลุ่มน้อยพม่าพยายามติดค่อนักการเมืองฝ่ายขวาญี่ปุ่นผ่าน กรุงเทพฯ เพื่อขอซื้อ
อาวุธ ไว้ใช้ต่อสู้กับรัฐบาลพม่า....

ทวน / ค่ายรามสูร / จีเอไอ / ข้าว ๖,๐๐๐ ตัน / ฐานทัพ / ชนกลุ่มน้อยพม่า

บรรณาธิการที่ปรึกษา

เชิดชู ไสภณพนิช

บรรณาธิการบริหาร

พนัสศักดิ์ วัฒนรัตน์

บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

ชัยญา ผลอนันต์

บรรณาธิการข่าวในประเทศ

พิภพ ธงไชย

บรรณาธิการข่าวต่างประเทศ

ดิถี คิธรรัตน์

บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ

รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์

บรรณาธิการบทความ

สุชาติ สวัสดิ์ศรี

บรรณาธิการศิลป์

นิวัติ กองเพียร

ผู้ช่วยศิลป์ ปรีดา สุวิทย์เสถียร

การตูน : กวน

ผู้สื่อข่าวในประเทศ

ปนัดดา เลิศล้ำอาไฟ

มนตรี จิงศิริอารักษ์

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

สมศักดิ์ วงศ์รัฐบุญญา

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

Marcel Barang, Singapore

Mike Morrow, S.E. Asia

Ken Ohara, Tokyo

Jean Thoraval, Hanoi

Jean Louis Arnaud, Saigon

John Everingham, Vientiane

Paul Wilson, Kuala Lumpur

W. Burchett, Paris

T.D. Allman, New York

B. Goodfellow, Washington D.C.

ผู้จัดการ

มงคล วุฒิสงห์ชัย

ฝ่ายหาโฆษณา

อมรศรี ธีระบุญยาศักดิ์

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์

กรุงเทพ ๑๕

โทร. ๓๑๓๘๑-๕, ๓๕๗๐๑-๕ ต่อ ๔๒

และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๓๒๘, ๓๖๘๕๖

ต่อ ๒๗

ยุทธ บริการ : จัดจำหน่าย

๑๕๓/๑ ซอยวรพงษ์ ถนนสุวิทย์เกษมศรี

โทร. ๘๑๐๐๘๘

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์

๔-๑๐ ถนนราชบพิธ กรุงเทพมหานคร ๑๒

พ.ศ. ๒๕๑๘ โทรศัพท์ ๒๒๕๑๓๖-๘

จัดพิมพ์ ๒

หน้า 6

หน้า 28

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๖ วันอังคารที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘

๑ ข่าวกรอง

๓ จดหมาย ขอแก้ไข/ผิดพลาด/ผมไม่เข้าใจ/คุณรู้สึกอย่างไร

๖ จดรัส ความหย่อนสมรรถภาพของข้าราชการไทย

๘ ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์ ระบบการศึกษาใหม่/รัฐบาลแห่งชาติ
วิจารณ์ทูตจีน/นร. ไทยค้านเหมืองแม่เลี้ยง

๙ เพื่อนว่า โรงงานวางแผนล้มสมาคม/นพโล ภิกขุ ฉายาใหม่

๑๐ บ้านเรา ปักกิ่งขายน้ำมันชั้นเลวจริงหรือ/ที.อ.เทอร์นล้อยู่ที่ไหน
เศษใจทยอยเลิกการเมืองที่ฝรั่งเศสและสหรัฐฯ ทั้งไว้ให้ไทย/ประมง
ไทยจับปลาเก่งจนถูกไต่ถึง/
ประชาชาติกับรายงานข่าวจากเวียงจันทน์

๒๐ ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์ เกาหลีเหนือ/นิวซีแลนด์ประท้วง
ญี่ปุ่น-เวียดนามใต้/กิมชียา/ซอมรบ/ฟอร์ดพบรัสเซย์/ทูตจีน

๒๑ เพื่อนว่า /สถานีสอดแนมของอเมริกาคงอยู่
ในเมืองไทยต่อไป

๒๒ บ้านเขา ได้หวน: มาตามเจียงอาจไม่กลับบ้าน/เวียดนามใต้: ไม่มี
อะไรมีค่าไปกว่าเอกราชและเสรีภาพ/ข่าวลือจากเขมร: มีทั้ง
เรื่องยิงและเรื่องแตกคอก/ญี่ปุ่นรุกรบหนาทฮานอย

๒๘ สัมภาษณ์ นายแพทย์อุดม โปษะกฤษณะ “คนเวียดนามมีความ
ขยัน เขาเชื่อลุงโฮมาก ลุงโฮเป็นคนดี...”

๓๒ บทความพิเศษ คนหนุ่มสาว: จะต้อนใครกลับจากชนบท

๓๘ จารกรรม บุญญิตสาธิต ๑๒ ประการ

๔๐ วิทยาศาสตร์การแพทย์ เมื่อไรหมอเทวดาจะหมดโลก/การกินผิด

๔๒ สิ่งแวดล้อม อ่าวไทยกำลังเศร้าหมอง

๔๔ จดหมายจากเชียงใหม่ ประกายไฟในเชียงใหม่

๔๖ ลมพายุกุ่ หมอเตือนเปล่า

๔๘ เพลง ถิ่นน้ำเพลง ‘แม่น้ำเหลือง’

๕๐ หนังสือ ทศนะทางการศึกษา/ลัทธิเศรษฐกิจ/ตลาดหนังสือ

๕๓ คุศ์เฟื่องเรืองหน่ง วิจารณ์เลียด/กิมมิมพระจันทร์

๕๖ เสน่ขนานจตุรัส ข่าวลือทศนสารขันธ์

จดหมาย

ขอแก้ไขข่าวครับ

ตามที่คอลัมน์ ‘บ้านเรา’ ในหัว
ข้อว่า ‘มังกรไทยยังไม่ฟาดหาง’ มี
รูปถ่ายอยู่ภาพหนึ่ง มีบุคคลหนึ่ง
ผมสันเกรียน กำลังก้มจับมอกับท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ
ของไทย และได้ภาพข้างล่างเขียน
ข้อความว่า “ท่านช่วยคนจีนหน่อย
ซึ่ครับ” และมีข้อความในคอลัมน์
ว่า “ขณะนั้นผมชายผมเกรียนคนหนึ่ง
ในชุดสีเทาแก่ ตัดแบบชุดทางการ
ของจีน หรือที่รู้จักกันว่า ‘ชุดเหมา’
ก็ก้าวขึ้นไปไหว้พลตรีชาติชายพิมพ์
ร้องเรียนปัญหาการถูกไล่ที่ ‘ไทยกับ
จีนกีดกันแล้ว ท่านต้องช่วยคนจีน
หน่อยซึ่ครับ’ เขาเดินตามพลตรี
ชาติชายไปจนถึงรถ เม็ดเหงื่อผุด
เต็มใบหน้า ดวงตามัวแวววอน”

ข้าพเจ้านายสุพจน์ จิระสมบุญกุล
กต. กอชายผมเกรียนในภาพนั้นและ
ได้เป็นสมาชิกหนังสือจตุรัสของท่าน
อยู่ ข้าพเจ้าขอปฏิเสธว่าข้าพเจ้าไม่
ได้พูดคำนั้นเกี่ยวกับปัญหาไล่ที่ คำ
พูดที่ข้าพเจ้าพูดกับรัฐมนตรีต่างประ
เทศ คือ เรืองถามท่านว่า “ข้าพเจ้า
จะขอชักธงชาติของสาธารณประชา
ชนจีนกับธงชาติไทยได้หรือไม่”
ท่านตอบว่า “ได้” เพราะฉะนั้นขอ
ความที่ท่านได้ลงนี้ ไม่ตรงกับคำพูด
ของข้าพเจ้าที่พูดกับพลตรีชาติชาย
และเพื่อนฝูงของข้าพเจ้าต่างก็มาถาม
ข้าพเจ้าว่าเดือดร้อนเพราะถูกไล่ที่
จริงหรือ และหลายคนได้เข้าใจผิด
ข้าพเจ้าเองไม่มีปัญหาในเรื่องนี้เลย
ขอให้ท่านโปรดเข้าใจตามนด้วยและ
ข้าพเจ้าหวังว่าท่านคงจะกรุณาแก้ไขข่าว
ในคอลัมน์หนังสือด้วย ขอขอบคุณ
มา ณ ที่นี้ด้วย □

สุพจน์ จิระสมบุญกุล
อ. บางกอกน้อย กรุงเทพฯ ๗

ฝ่ายพิสูจน์อักษรผิดพลาด

ผมได้ติดตามอ่านข่าวกรองประจำสัปดาห์ จตุรัส ของคุณมาทุกเล่ม พออ่านฉบับที่ ๑๔ วันอังคารที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ก็พบกับความผิดพลาดอย่างมากของการพิสูจน์อักษร ซึ่งทางกองบรรณาธิการจะได้ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก

คอลัมน์ที่เห็นได้เด่นชัดถึงข้อผิดพลาดดังกล่าวก็คือ บทความพิเศษ: 'ผามอง: ความหวังใหม่ของคนอีสาน' โดยเฉพาะตัวเลขที่ใช้สำรวจเบื้องต้นของโครงการลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งสหรัฐอเมริกาเป็นคนออกให้ มีความแตกต่างกันมากระหว่าง หน้า ๓๕ กับหน้า ๓๘ กล่าวคือถ้าใช้จ่ายในการสำรวจเบื้องต้นในหน้า ๓๕ เป็นเงินกว่า ๓๐๐ ล้านบาท (สามร้อยล้านบาท) ในขณะที่ถ้าใช้จ่ายในการสำรวจเบื้องต้น (อันเดียวกัน) ในหน้า ๓๘ กลับเป็นเงินเพียง ๓๐ ล้านบาท (สามสิบล้านบาท) ซึ่งตัวเลขทั้งสองมีความแตกต่างกันมาก ผมคิดว่าข้อบกพร่องเหล่านี้ แม้จะเล็กน้อย ก็ไม่ควรเกิดขึ้นในหนังสือของคุณ

นอกจากที่กล่าวมาแล้วยังมีผิดพลาดอีกหลายแห่งในบทความนี้ และในบทความพิเศษ 'ความสัมพันธ์แบบฉวยโอกาสของไทยต่อลาว' ด้วย ที่ผมเขียนมานี้ ก็หวังจะได้เห็นผลงานที่ดีขึ้น □

กนกศักดิ์ แก้วเทพ

จตุรัสรู้สึกอย่างไร

เราเขียนมาเพื่อระบายความในใจหลายๆ อย่าง อย่างแรกเราตั้งใจที่มีจตุรัสออกมา มันเป็นเพื่อนเราจริงๆ พวกคุณมีลักษณะที่เราประทับใจ เราไม่ค่อยจะประทับใจใครง่ายๆ นะก็หรอก เรารู้จักพวกคุณสมัยที่ 'สังคมศาสตร์ปริทัศน์' กำลังก้าวหน้า โดยเฉพาะคุณสุชาติเนี่ย คุณคงมีเพื่อน

ร่วมสมัยหลายคน เรื่องสั้น บทกวีของคุณสุชาติ เราเห็นที่ไหนก็ต้องรีบหามาอ่าน ถึงยุคสมัยที่เราเองก็ยังรู้สึกเหงาจริงๆ

ข่าวสารที่ออกมาขณะนั้นทำเอาคนไทยหลายคนสับสนไปเหมือนกัน ไม่รู้ว่าใครต่อใครปล่อยกันออกมา พวกคุณทำหนังสือทำให้คนอ่านรู้สึกสนใจ ขอให้ทรงข่าวให้ละเอียดรอบคอบก็แล้วกัน เรื่องการถูกรอจับหรือตกเป็นเครื่องมือของใคร มันจะทำให้มนุษย์ทนไม่ได้ นอกจากว่าเราเห็นด้วยที่จะเป็นอย่างนั้น หรือคุณว่าไม่จริง

บทสัมภาษณ์ / ลมชายทุ่ง / เส้นขนานจตุรัส / บทนำ ทำให้เรารู้สึกว่าเป็นเพื่อนกับจตุรัสจริงๆ

สิ่งที่เราคิดว่าเพื่อน ๆ คุณหลายคนคงอยากหาคือ เรื่องสั้น และบทกวี หรือพวกคุณว่าไง เราอยากให้สักอัน บ้างทั้ง แปลบทกวีต่างแดนมาบ้าง หรือไม่ก็ดนตรีเพื่อชีวิตจากมุมต่างๆ ของโลก ที่สะท้อนถึงชีวิต ความรู้สึก ความคิดของเพื่อนมนุษย์ด้วยกันบ้าง เราคิดว่าถ้าคุณทำ จะทำให้จตุรัสมีเสน่ห์มากขึ้น

คุณรู้ไหมบางที เราสับสนจริงๆ กับเรื่องความสัมพันธ์ต่างประเทศในโลกปัจจุบัน เราอาจจะมองอะไรผิดไปหมดก็ได้ หรือกระแสข่าวบิดเบือนก็ได้

เราสงสัย ว่าทำไมฉันกับรัสเซย์ถึงได้แตกออกกัน ในเมื่อเราเองรู้สึกว่าคุณดี การทางการเมืองเขาเหมือนกัน และต่างฝ่ายก็อ้างตัวเองว่าดีทั้งนั้น ข่าวต่างประเทศหลายๆ อย่างทำให้เรารู้สึกว่า ทุกคน ทุกฝ่ายคิดถึงแต่เรื่องผลประโยชน์กันทั้งนั้น แล้วอุดมการณ์ ความคิดที่ต่างม หมดจด สูงค่า เต็มไปด้วยคุณธรรม มนุษย์ธรรมอยู่ที่ไหนเล่า

เราคิดว่าคนในโลกทุกวันนี้ช่าง

อดทนกันดีเยี่ยม เราหวังว่าน่าจะมีสิ่งที่เราหวังได้ แต่บางทีความหวังถึงโลกใหม่อีกนานแสนนานก็ไม่ค่อยจะมีหวังแล้วหรือไง

คนหนึ่งสอพิมพันธ์ เขาคิดว่าเขามีชีวิตอยู่หรือเขาคิดว่าเขาเพียงสะท้อนโลก แล้วพวกคุณรู้สึกอย่างไรกับบ้างละ

เราเองเราบอกคุณตรง ๆ ว่าเราอยากมบบนไวพุดกับคนที่พูดไม่รู้เรื่อง เราคิดว่ามันทำให้เรานั่นใจ มากกว่าการพูดกันอยู่ในรัฐสภา จริงๆ นะ เราไม่คิดว่าเราเป็นคนไทยหรอก แต่เรารู้สึกว่า เราทำให้ชีวิตเกิดใหม่เท่านั้น

ก็ทุกคนต้องตายทั้งนั้นมิใช่หรือ เราจะทำให้การตายของเรามีประโยชน์ เพื่อการอยู่ของคนรุ่นต่อไป เราเชื่อว่าเรามีชัยชนะ

การเกิดเป็นชีวิตนั้นมันเจ็บปวดจริงๆ เราจิตใจเหมือนกันที่ได้อะไรมา มันถ้าเราไม่ทำอะไรก็รู้สึกเหมือนถูกข่มขู่

จะเป็นเพื่อนกับคุณตลอดไปถ้าคุณล้มลงก็คิดว่าคงมีการลุกขึ้น □

เข้ม

นครศรีธรรมราช

ขอ 'จตุรัส'

เนื่องจากว่าข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือของท่าน ตั้งแต่ออกมาเล่มแรกจนถึงปัจจุบัน ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าเป็นหนังสือที่ดลใจ หนังสือที่ให้ความรู้ อ่านแล้วเข้าใจง่าย และลึกซึ้งมาก ข้าพเจ้ามีเรื่องที่ต้องขอรบกวนท่าน มีอยู่ว่าทางหมู่บ้านของข้าพเจ้านั้นได้มีการสร้างห้องสมุดขึ้นมาเอง โดยใช้เงินทุนจากของบริจาคจากผู้ใจบุญในหมู่บ้านของข้าพเจ้าได้ช่วยกันจัดหาเงิน และเงินสร้างห้องสมุดแห่งนี้เป็นเวลาานถึงหกปีแล้วสำเร็จขึ้นมาเรียบร้อยแล้ว เป็นห้องสมุดที่ใหญ่พอสมควร

แต่มีปัญหาอยู่ที่ว่าสร้างขึ้นมาแล้วหาหนทางสอยหาคำหาหน้าไว้ประจำห้องสมุดไม่ได้ เพราะทางห้องสมุดของกรรมนันไม่มีเงินพอที่จะซื้อเองได้ ถึงแม้แต่หนังสือทางราชการส่งไปให้เท่านั้น ล้วนแต่เป็นหนังสือที่มอมเมาชาวชนบทนั้น และยังเป็นหนังสือที่บิดเบือนความจริงอย่างเช่นหนังสือพิมพ์ บ้านเมือง และสยามและหนังสือที่เกี่ยวกับการยกย่อง 'ไอ้กัน' เท่านั้นเต็มไปหมดเลย

ดังนั้นกระผมจึงใคร่ขอรบกวนท่าน อยากที่จะขอหนังสือของท่านสัก ๑ เล่ม จะเป็นหนังสือที่หลุดจากการจำหน่ายก็ได้ จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง และกระผมก็คิดว่าคงได้รับความกรุณาจากท่าน และหนังสือเล่มนั้นจะคงอยู่ในห้องสมุดคนตลอดไป

ท้ายที่สุดนี้ กระผมขอให้หนังสือจตุรัสฯ นนหยุดต่อสู เพื่อความเป็นธรรมตลอดไป

ท่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
บ้านพ่อน หมู่ ๒
ต. ขมพู่ อ. เมือง จ. ลำปาง

ได้จตุรัส

จตุรัส ฉบับวันที่ ๒๑ ตุลาคม ศกนี้ กล่าวถึงหนังสือเรื่อง เช่ กวรา นายแพทย์นักปฏิวัติผู้ยิ่งใหญ่ ได้ลาตหนังสือหลังตุลาคม ๒๕๑๖ ว่าแปลจากต้นฉบับของชินแกลร์ หลุยส์ ที่จริงแล้วหนังสือเล่มนี้น่าจะแปลจากหนังสือชุด Modern Masters ของสำนักพิมพ์ฟอนทานา ซึ่งแอนดรูว์ ชินแกลร์ เป็นผู้เขียน มิใช่ชินแกลร์ หลุยส์อย่างทุกกล่าวอ้าง

อมรพันธุ์ สมมตินันท์

ชยอนภาศัพท์ กรุงเทพมหานคร

ผู้หญิงที่เชื่อมั่น ในตัวเองอย่างดิฉัน ใช้เช็คกระแสรายวัน ของ... ธนาคารกรุงเทพ ดะ!

ถึงแม้ว่าการพกเงินสดจะง่ายตายแค่ไหน แต่ถ้ามองหน้าคิดตัวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ครั่งละมาก ๆ ดิฉันแน่ใจว่า การใช้เช็คจะสะดวกและปลอดภัยมากกว่า ดิฉันเปิดบัญชีกระแสรายวัน ไว้ที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ค่ะ จึงมีเช็คส่วนตัวไว้ใช้ส่งจ่ายแทนเงินสด เปิดบัญชีง่ายมากค่ะ คุณมีเงินไปฝากประจำเติมเพียง 5,000 บาทก็พอ หลังจากนั้นคุณจะได้ฝากเงินไว้ อีกมากมายแค่ไหนก็ได้ตามใจชอบ แล้วคุณก็จะเขียนเช็คส่งจ่ายเงิน จากธนาคารได้ตามสบายตราบใดที่คุณยังมีเงินอยู่ในบัญชี สะดวก ปลอดภัย แล้วก็นั่งสบายด้วยค่ะ

โปรดติดต่อขอทราบระเบียบการ และเปิดบัญชีกระแสรายวันได้ที่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ทุกแห่งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
เพื่อนคู่คิด - มิตรคู่บ้าน

ความหย่อนสมรรถภาพของข้าราชการไทย

กรุงเทพฯ ภายหลังจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ ๖ ก็กลายเป็นเมืองที่น่าเกลียดและสกปรกที่สุดเมืองหนึ่งในเอเชีย บางคนเรียกเมืองหลวงของไทยว่า 'นครแห่งห้องแถวอัปติกษณ์' บางคนก็ว่า 'เมืองแห่งควันพิษ'

รถประจำทางพื้นควันขาวบ้าง ดำบ้างออกมาทางท้ายรถ ส่วนรถบรรทุกบางคัน ก็พื้นควันเสียออกมาจากท่อไอเสียทางด้านข้างรถ รถสามล้อและแท็กซี่ก็ยังรวมใจกันส่งควันเสียออกมาผสมโรงอีก เหล่านี้เป็นภาพประจำที่เห็นกันอยู่ทุกวัน

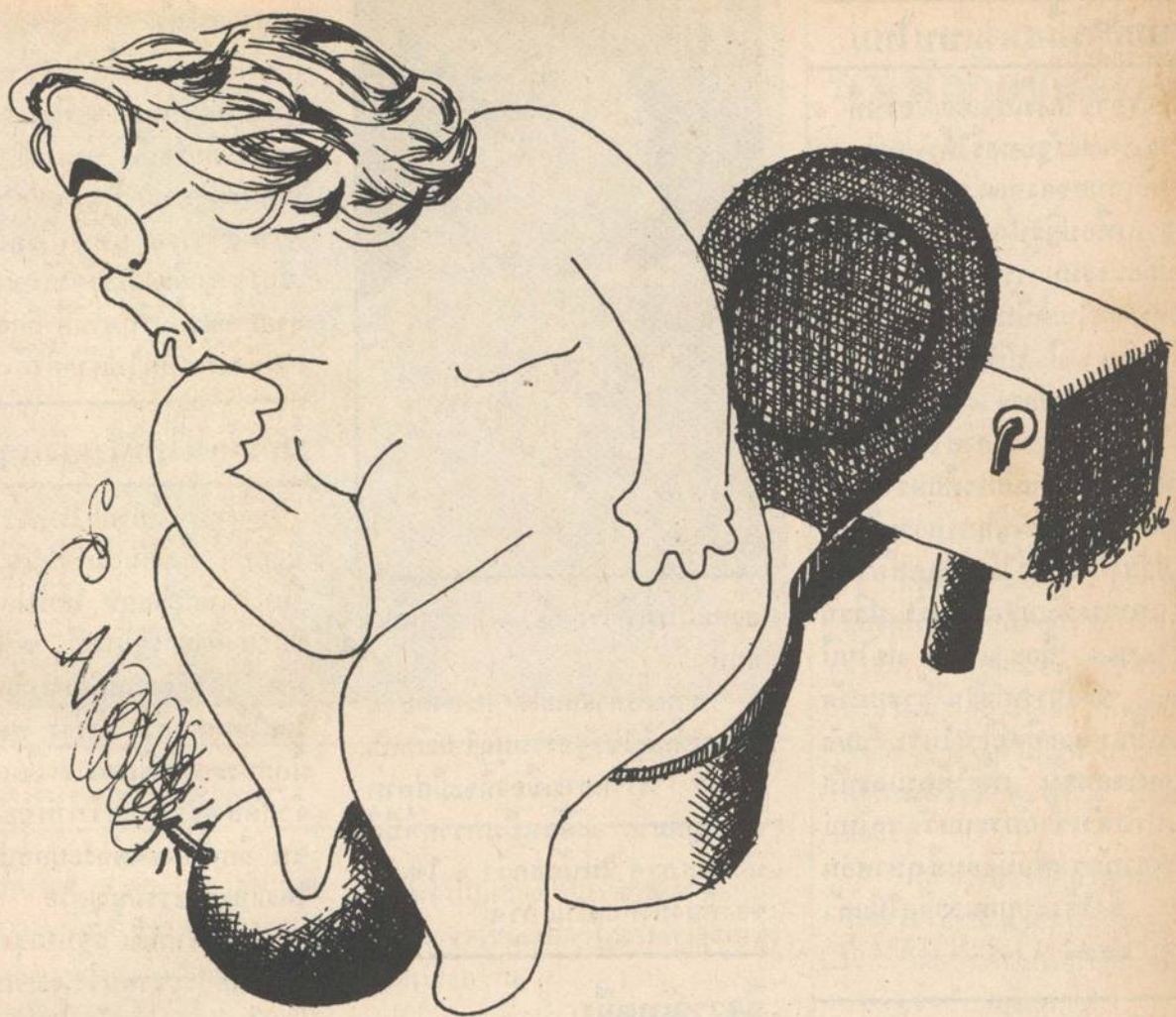
ประชาชนชาวกรุงแทบทุกคนท

ต้องใช้รถใช้ถนน ก็ต้องเผชิญต่ออันตรายที่บั่นทอนสุขภาพโดยไม่มีใครรับผิดชอบ ผู้บัญชาการตำรวจจราจรเองให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์เมื่อเร็วๆ นี้ในทำนองที่ว่าไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ และเป็นการยอมจำนนต่อปัญหา เช่นยอมรับค่าแก๊สตัวของรถเมล์ว่า สมัปทานจะหมดแล้วและรอเรื่องการรวมรถเมล์อยู่ จึงไม่ได้แก้ไขเครื่องยนต์ ส่วนรถยนต์ส่วนบุคคลก็อ้างว่าไปติดต่อบ้านแล้วไม่พบก็เลยไม่รู้จะทำอะไร ส่วนเรื่องควันขาวก็ไม่รู้จะทำไมเกี่ยวกับเรื่องนระบไ่ว่ช้ดเจนพอมมาถึงสามล้อก็อ้างว่าเพราะคนขับยากจน ถ้าจับก็ไม่มีเงินเสีย

ถ้าแถลงเช่นนี้ของผู้บังคับการตำรวจจราจรจะเป็นการแสดงถึงความหย่อนสมรรถภาพของข้าราชการ และยังเป็นการปิดความรับผิดชอบของหน่วยงานของตน

ถ้าหากว่ารัฐบาลและหน่วยงานราชการยังไม่สามารถจัดการกับปัญหานี้ให้เด็ดขาดลงไปโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่แล้ว ต่อไปอีกไม่นานชาวกรุงเทพฯ คงจะต้องรวมกลุ่มกันขึ้นมาประท้วงคัดค้าน จนกระทั่งเกิดปัญหาใหญ่ขึ้นมาเสียก่อน รัฐบาลจึงต้องหันมาสนใจหาทางแก้ไข

ข่าวเกี่ยวกับการประท้วงของ

บ้านแม่เลี้ยงที่ลำปาง ที่มีมาถึงสาม
ยุคสามสมัย จนถึงระดับที่ประชาชน
จับอาวุธขึ้นต่อสู้ ย่อมแสดงว่ากลไก
ของฝ่ายรัฐบาลนั้นหมดสมรรถภาพ
ในระดับหนึ่ง ซึ่งการหมดสมรรถ
ภาพครั้งนี้ควรจะได้รับการประณาม
จากประชาชนทั้งประเทศ เพราะ
ก่อให้เกิดความทุกข์ยากไปทั่ว โดยเฉพาะ
เป็นความทุกข์ยากที่อยู่บน
ฐานของความจนด้วยแล้ว ยิ่งควร
ทำอย่างใดอย่างหนึ่งต่อผู้รับผิดชอบ
ไม่ว่าจะเป็นนายเหมือง ผู้ว่าราชการ
จังหวัด รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม และนายกรัฐมนตรีทั้ง
สามสมัย ซึ่งไม่ควรจะได้รับเพียงแต่

การประณามและปิดเหมืองแร่เท่านั้น
แต่ควรที่จะไล่ออกจากราชการ และ
ลงโทษอย่างหนักฐานทำให้เกิดความ
กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของ
ประชาชนและประเทศชาติ

จะมีอะไรที่สำคัญไปกว่าความ
มั่นคงของประชาชนนั้นไม่อีกแล้ว
และประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา ก็ยังไม่
เคยมีรัฐบาลไหนที่จะคำนึงถึงความ
มั่นคงของประชาชนมากไปกว่าความ
มั่นคงของนักการเมืองและข้าราชการ
ประจำ

รัฐบาลคงไม่สามารถปฏิเสธได้
ว่า รัฐบาลสนใจเฉพาะความมั่นคง
ของสหพรรคมากกว่าประชาชนที่อยู่

ในท้องไร่ท้องนา ถ้าไม่แสนเข็ญ
จริงๆ แล้ว ความเดือดร้อนนั้นก็จะ
ไม่ได้รับการเหลียวแลเลย

จึงไม่น่าแปลกใจอะไร ที่นับวัน
ทหารป่าก็เพิ่มมากขึ้น การต่อสู้
ระหว่างความอยุติธรรมกับความยุติ
ธรรมนั้นวันจะเข้มข้นขึ้น โดยมีรัฐ
บาลและข้าราชการกลุ่มหนึ่ง ขึ้นอยู่
อีกฟากหนึ่ง ส่วนประชาชนและผู้
ทุกข์ยากขึ้นอยู่อีกฟากหนึ่ง

เส้นที่กั้นระหว่างฟากทั้งสองนี้
นับวันจะห่างไกลออกไปทุกที

ไม่ว่าเส้นนั้นจะอยู่ที่เมือง หรือ
ที่ชนบทอันห่างไกล หรือแค่ปลาย
งมูก

ระบบการศึกษาแบบใหม่

กรมวิชาการเปิดเผยเมื่อวันที่ ๑ ต.ค.ว่า คณะรัฐมนตรีได้รับหลักการตามข้อเสนอของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษาที่เสนอให้เปลี่ยนระบบการศึกษาระดับมัธยมและประถมใหม่เป็น ๖-๓-๓ โดยจัดชั้นประถม ๖ ปี มัธยมตอนต้น ๓ ปี และมัธยมตอนปลาย ๓ ปีแล้ว ซึ่งกรมวิชาการจะประกาศใช้เป็นทางการทั่วประเทศในปีการศึกษา ๒๕๒๑ ส่วนหลักสูตรและเนื้อหาสาระก็จะมีการปรับปรุงใหม่ให้สอดคล้องกัน โดยเฉพาะระดับมัธยมจะเริ่มเปลี่ยนในปี ๒๕๒๔ ปีละ ๒ ชั้น แต่ในปี ๒๕๒๐ จะมีการเปลี่ยนใช้ระบบวัดผลมาเป็นหน่วยกิตก่อนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้ครูและนักเรียนปรับตัวเข้ากับระบบวัดผลใหม่ เช่นเดียวกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งใช้ระบบหน่วยกิตไปแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ □

รัฐบาลแห่งชาติ

เมื่อวันที่ ๑๑ ต.ค. พลเอกถนอม สี่ระรา ได้แสดงความเห็นด้วยต่อแนวคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งรัฐบาลแห่งชาติว่าเป็นเรื่องดีและจะทำให้รัฐบาลมีความมั่นคงแน่นอน แต่พลตรีประมาณ อติเรกสารเห็นว่า การจะยุบพรรคดีกว่าพรรคแล้วมารวมเป็นพรรคเดียวนั้นทำได้ยากมากและขัดรัฐธรรมนูญด้วย หากจะทำก็จะต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญ ไม่เช่นนั้น สส.ที่เปลี่ยนพรรคจะต้องหมดสภาพและการจะใช้วิธีไล่ออกเป็นวิธีการนั้นไม่ชอบด้วยหลักปฏิบัติ และว่าสหพรรคเดเบียนก็เหมือนพรรคเดียวกัน เวลา

ลงคะแนนที่ไรก็ได้ ๑๓๐ กว่าเสียงทุกที่

สำหรับนายสมคิด ศรีสัทคม ก็เสนอให้แก้ไขรัฐธรรมนูญโดยมีหลักการว่า พรรคการเมืองที่จะมีสภาพตามกฎหมาย จะต้องเป็นพรรคที่มีที่นั่งในสภาฯ ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ของที่นั่งทั้งหมดในสภาฯ □

วิจารณ์ทูตจีน

นายสารสิน วีระผลประธานชมรมจีนศึกษา อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ ได้เปิดเผยเกี่ยวกับประวัติของนายไล เอ้อ หมิน ผู้จะมาเป็นเอกอัครราชทูตจีนประจำไทยว่า บุคคลผู้นี้เป็นนักการทูตมือเอกคนหนึ่งของฉัน และเป็นนักการทูตคนเดียวหรือหนึ่งในสองคนเท่านั้นที่ไม่ถูกเรียกตัวกลับประเทศในช่วงที่มีการปฏิวัติวัฒนธรรม เคยเป็นทูตประจำฮังการีและอียิปต์มาก่อน มีประสบการณ์อย่างมากเกี่ยวกับประเทศอียิปต์พัฒนา

สำหรับ มรว. เกษม สโมสรเกษมรี เอกอัครราชทูตไทยประจำ

กรุงจากรัด้า ซึ่งมีข่าวว่าจะได้ไปเป็นทูตเมืองจีนนั้น นายสารสินกล่าวว่า เป็นคนหนุ่มอายุเพียง ๔๕ ปี เป็นคนกระตือรือร้น นุ่มนวล และเป็นนักเศรษฐศาสตร์ เป็นนักการทูตที่มีความสามารถคนหนึ่งถึงแม้ว่าจะไม่ใช่เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องจีนมาก่อน แต่หากมีคณะที่ปรึกษาที่ดี ก็จะทำให้การทำงานเป็นไปด้วยดีได้ □

นักเรียนไทยในอังกฤษก้าน

สามัคคีสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งเป็นสมาคมนักเรียนไทยในประเทศอังกฤษ ได้มีจดหมายเปิดผนึกถึงนายกรัฐมนตรี ขอให้ยกเลิกพรบ. รักษาความปลอดภัยแห่งชาติ โดยให้เหตุผลว่า ถ้าร่าง พรบ. ฉบับนี้ถูกประกาศใช้แล้ว จะมีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน อีกทั้งยังขัดต่อระบอบประชาธิปไตยและรัฐธรรมนูญด้วย

นอกจากนั้น รัฐบาลชุดนี้ยังเคยสัญญาต่อประชาชนว่า จะยกเลิกพรบ. บังคับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ และประกาศของคณะปฏิวัติที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อจัดผลร้ายต่างๆ ที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากกฎหมายดังกล่าว แต่ร่างกฎหมายฉบับใหม่กลับมีลักษณะริดรอนสิทธิ และเสรีภาพของประชาชนมากกว่ากฎหมายเดิม ทั้งยังใช้ถ้อยคำที่กินความหมายเลื้อยคลม อาจถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือกดขี่ประชาชน และไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีแก่ประเทศชาติ โดยส่วนรวม ความพยายามของรัฐบาลต่อการที่จะนำเอาร่าง พรบ. ฉบับนี้ออกมาใช้ ย่อมแสดงว่ารัฐบาลประสงค์จะนำประเทศชาติกลับไปสู่ระบบการปกครองแบบเผด็จการ ดังเช่นในอดีต □

เสนอปิดเหมืองแม่เลี้ยง

เมื่อวันที่ ๑๖ ตค. หลังจากกลับ
มาจากการดูข้อเท็จจริงครั้งสุดท้าย
ในบริเวณรอบเหมืองแม่เลี้ยงจังหวัด
ลำปาง พตท.บุญเลิศ เลิศปรีชาภิยอม
รับว่า ชาวบ้านแม่เลี้ยงได้รับความ
เดือดร้อนจริง ซึ่งสังเกตได้จากภูมิ
ประเทศทึมสองแควมานานรจนกัน ลำ
น้ำที่มาจากเหมืองแม่เลี้ยงนั้นและมี
เศษแร่ปน ส่วนอีกลำหนึ่งที่ไม่ผ่าน
เหมืองแรกกลับใสสะอาด เมื่อชน
เครื่องบินตรวจดูความเสียหายของ
นาข้าว ก็พบว่าเสียหายจริง ข้าวที่
กำลังออกรวงก็เสียหายหมด และ
เมื่อขึ้นไปดูบนเหมืองก็พบว่าทำนบ
กั้นน้ำพัง ๓ แห่ง กั้นน้ำเสียเอาไว้
ไม่ได้ ประตุที่ระบายน้ำออกมาก็
เสียหาย พตท. บุญเลิศจึงเห็นว่าควร
จะถอนประทานบัตรและปิดเหมือง
เสีย ซึ่งสอดคล้องกับมติของคณะ
กรรมการสำรวจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ

เหมืองแม่เลี้ยง ที่มีนายท้ว เตชะคุปต์
ผู้ตรวจราชการสำนักงานรัฐมนตรี
เป็นประธาน

นอกจากนี้ นายบุญส่ง ชเลธร
ประธานสถานศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง ซึ่งร่วมต่อสู้เรื่องนามาตั้ง
แต่ต้นก็ได้ชี้แจงว่า หลักฐานทุกอย่าง
ระบุว่าเหมืองแม่เลี้ยงทำผิดกฎหมาย
อาทิเช่น ทำเหมืองสูบโดยไม่ได้รับ
อนุญาตจากกรมป่าไม้ ทำเหมืองใกล้
ต้นน้ำลำธาร ก่อความเดือดร้อนแก่
ชาวบ้าน และปล่อยน้ำเสียลงห้วยจน
พืชไร่ใน ๖ หมู่บ้านเสียหายไปกว่า ๑
พันไร่

การต่อสู้เรียกร้องของชาวบ้าน
แม่เลี้ยงได้กระทำติดต่อกันมา ๓ รัฐ
บาล ๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดรวมการ
ต่อสู้ของชาวบ้านทางสันติถึง ๑๒ ครั้ง
แต่ปัญหาหนักไม่ได้รับการแก้ไขอย่าง
แท้จริง

เพื่อนว่า

นพโลกิขุฉายาใหม่

กิตติวุฒโฒภิกขุ อธิการวิทยา
ลัยจิตกาวิน ได้ออกรายการปาฐกถา
ธรรม ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๘
ลำปางเมื่อเดือนที่แล้ว โดยทางสถานี
จัดเจ้าหน้าที่ตบปัญหาถามนำเรื่อง
กลุ่มนพพลตลอดรายการ ทำให้ผู้ฟัง
ข้องใจ

และทางสถานีโทรทัศน์ได้ออก
วารสารโทรทัศน์ ๘ ฉบับเดือนตุลาคม
นี้ โดยประกาศฉายาใหม่ของกิตติ
วุฒโฒว่า 'นพโลกิขุ'

ต่อมาในคืนวันที่ ๘ ตค. พระ
กิตติวุฒโฒได้ออกรายการปาฐกถา
ธรรมอีก โดยกล่าวขแรงถึงเรื่องการ
ตอบปัญหาเรื่องนพพลแทนการปาฐก
ถาธรรมในครั้งก่อน หลังจากนั้นก็
กล่าวว่า รายการที่เจ้าหน้าที่สถานี
โทรทัศน์จัดให้พูดเรื่องนพพลแทน
เรื่องธรรมนพ เพราะมีผู้ชมโทรศัพท์
ขอร้อง

เสียมียนบก

ลำปาง ๑๐ ตค. ๒๕๑๘

โรงงาน วางแผนล้มสมาคม

กลุ่มนายทุนโรงงานน้ำตาล วางแผน 'ล้ม' สมาคมกลุ่มอาชีพการเกษตรชลบุรี โดยดำเนินแผนทำลายศรัทธา และความเชื่อมั่น ที่สมาชิกชาวไร่และบุคคลทั่วไปมีต่อนายกสมาคม ไม่ยอมรับข้อตกลง ซึ่งได้เคยประชุมร่วมกันต่อหน้าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ คณะกรรมการบริหารสมาคม และสมาชิกชาวไร่ เตรียมจัดการขึ้นเด็ดขาด

เมื่อต้นฤดูการผลิตได้มีการร่วมกัน ในระหว่างตัวแทนของฝ่ายชาวไร่ อัยกับตัวแทนของฝ่ายโรงงานน้ำตาล โดยมีมติตกลงกันว่าทั้งฝ่ายโรงงานและชาวไร่ต่างจะร่วมมือร่วมใจกันด้วย

แต่หลังจากนั้นไม่นาน ฝ่ายโรงงานน้ำตาลก็เขยิบเรื่องราวต่อนายกรัฐมนตรีว่าขอถอนมติข้อตกลงทุกประการ □

บักกิ้งขายน้ำมันชั้นเลวจริงหรือ

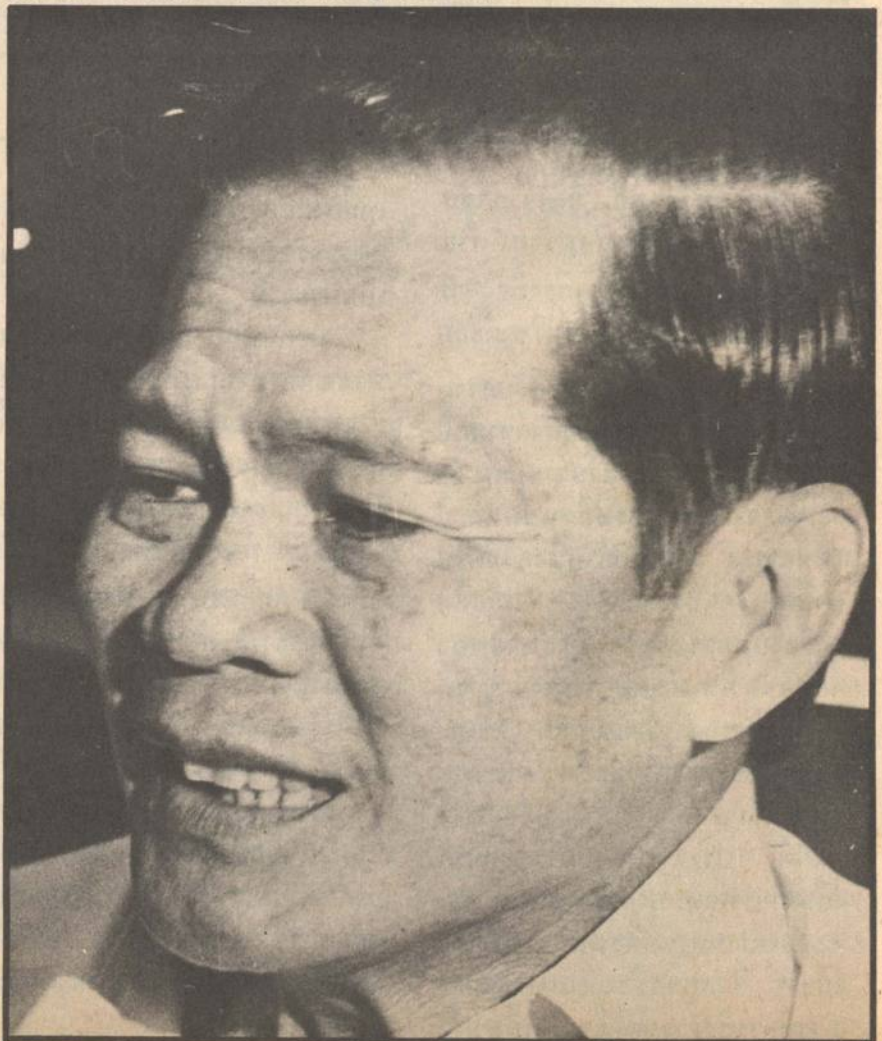
'เหตุการณ์ที่ทำให้สถานการณ์เศรษฐกิจไทยเลวร้ายลงอีกเหตุหนึ่งก็คือบักกิ้ง กล่าวคือ เมื่อบักกิ้งรู้ว่าไทยขาดเชื้อเพลิง ก็รีบเสนอที่จะแลกน้ำมันกับข้าวโดยจะคิดราคาถลกแต่โดยความเป็นจริงแล้วบักกิ้งได้กำไรมหาศาล ในขณะที่ไทยเองก็ยังแก้ปัญหาหาน้ำมันเชื้อเพลิงของตนไม่ได้ เพราะว่ามีน้ำมันที่จีนขายให้มัน

เป็นน้ำมันที่มีคุณภาพต่ำมาก และจะทำให้ท่อส่งน้ำมันดิบตัน นั่นก็คือไทยประมาณ อดีตเรกสาร์ ว่าน้ำมันจีนมีปัญหาทางเทคนิค

ไม่สามารถที่จะกลั่นน้ำมันดิบที่ซอจากจีนได้'

นั่นเป็นเสียงจากวิทยุเสียงมอส ใควภาคราษาไทยซึ่งได้รายงานข่าวเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน สกน ในรายการภาคราษาไทย และรายการของวิทยุเสียงมอสใควคงจะทำให้เงินต้นด้วยความโกรธเป็นอย่างยิ่ง เพราะเท่ากับว่าโซเวียตรัสเซียฉวยโอกาสที่จะฟาดฟันบักกิ้งเมื่อมีโอกา

บักกิ้งขายน้ำมันที่เป็นน้ำมันชั้น

เลวให้ไทยจริงหรือ ไทยเสียเปรียบกับ
อังกฤษคนเซียวหรือนักการค้ามท
'จตุรัส' ตาม ผัสขาวของเรา ซึ่งได้
รายงานมาดังต่อไปนี้

หนึ่งในเครื่องมือของรัฐบาลไทย
ในการเริ่มเปิดความสัมพันธ์กับจีนก็
คือการพูดถึงการค้าระหว่างสองประ
เทศ ดังตัวอย่างการเดินทางไปปักกิ่ง
ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยก่อนที่จะมีการ
เปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกันเมื่อ
เร็วๆ นี้ การอ้างว่าไปซื้อสินค้า
จีน โดยเฉพาะเครื่องอุปโภคบริโภค
หรือสินค้าราคาถูกมาขายทั่วโลกเมื่อ
สองปีมาแล้ว

ทางกระทรวงการต่างประเทศ
ไทยซึ่งต้องการที่จะเปิดความสัมพันธ์
ทางการทูตกับจีนจึงใช้ โอกาสนั้น
ผลักดันนโยบายเกี่ยวกับจีนของตน
ต่อฝ่ายที่ต่อต้านการเปิดความสัมพันธ์
กับจีน โดยอ้างเหตุผลว่านอกจาก
เหตุผลทางการเมืองในการเปิดความ
สัมพันธ์จะทำให้ไทยสามารถพูดจา
กับจีนได้แล้ว ไทยยังสามารถชอน
น้ำมันจากจีนได้ด้วย ซึ่งในขณะนั้น
รัฐบาลและประชาชนไทยส่วนหนึ่ง
กำลังหวาดผวามากที่สุดหากไทยไม่มี
น้ำมันใช้พอ

การชอนน้ำมันจากจีนได้เริ่มขึ้น
เมื่อต้นปีแล้ว และการชอนแต่ละครั้ง
นั้นเป็นการชอนน้ำมันที่กลืนแล้วของ
จีนมาทุกครั้ง โดยอ้างว่าราคาที่ขาย
ให้คนไทยเป็นราคามิตรภาพ แต่ทั้งนี้ไม่
มีการเปิดเผยว่าราคามิตรภาพนั้นเป็น
ราคาเท่าไรแน่ ซึ่งก็เชื่อกันว่าราคา
ที่จีนขายให้คนไทยเป็นราคาที่ถูกกว่า
ราคาตลาดหรือราคาที่จีนขายให้ญี่ปุ่น

ปัญหาที่ว่าเงินหลอกขายน้ำมัน
ให้ไทยนั้นเกิดขึ้นเมื่อเดือนสิงหาคม
ศกนี้ กล่าวคือเมื่อคณะผู้แทนการค้า
ไทย โดยมีรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์

นายทองหยด จิตตะวาระเป็นผู้นำคณะ
เดินทางไปปักกิ่งเพื่อหาทางขายข้าว
ให้กับจีน โดยที่จะชอนน้ำมันจากจีน
ในมูลค่าเท่ากับข้าวที่จะขายให้จีน
คณะผู้แทนการค้าไทยได้เดินทางไป
ขายข้าวครั้งแรกให้กับปักกิ่งเมื่อกลางเดือน
สิงหาคมนี้ โดยหวังว่าทางจีนจะชอ
ข้าวจากไทย ๔๐๐,๐๐๐ ตัน

แหล่งข่าวของ 'จตุรัส' แจ้งว่า
ทางฝ่ายไทยเองเป็นผู้เสนอขายข้าว
ให้กับจีน ไม่ใช่จีนเสนอขายน้ำมัน
ให้กับไทย และที่ไทยขายข้าวให้
กับจีนก็เพราะว่าข้าวไทยเหลือมาก
เพราะการส่งข้าวออกในบั้นตกต่ำลง
ตลาดข้าวไทยที่เคยชอข้าวไทยบาง

ทองหยด จิตตะวาระ หัวหน้าคณะขายข้าวไทยไปปักกิ่ง

แห่งได้หันไปซื้อข้าวสหรัฐฯ ซึ่ง
ปล่อยข้าวของตนมายังตลาดไทย
เคยขายในระบอบที่ไทยกำลังต้องการ
ตลาดนั้นอยู่พอดี

แหล่งข่าวของ 'จตุรัส' ได้แจ้งว่า
ในการเจรจาระหว่างคณะผู้แทนไทย
กับจีนนั้น ทางฝ่ายไทยได้เสนอขาย
ข้าว ๔๐๐,๐๐๐ ตัน แต่ทางจีนยินดีชอ
เพียง ๒๐๐,๐๐๐ ตัน และทางจีนนั้นจะ
ส่งน้ำมันกลั่นแล้ว ซึ่งเป็นน้ำมันสำ
หรับเครื่องดีเซลหมุนเร็ว ๒๕๑,๒๓๓
ตัน เป็นน้ำมันดิบ ๓๑๒,๑๒๕ ตัน มา
ตอบแทนโดยการส่งข้าวและน้ำมัน
จะมีการส่งกันในปี

ข้าวที่จีนชอจากไทยนั้น วงการ

ข้าวและแหล่งข้าวของ 'จตุรัส' ใน
คณะรัฐมนตรีกล่าวว่า แบ่งออกเป็น
ข้าว ๒๕ เปอร์เซ็นต์ และข้าว ๑๐ เปอร์เซ็นต์
เชอกันว่าข้าว ๑๐ เปอร์เซ็นต์
(๑๐๐,๐๐๐ ตัน) นั้นจีนจะนำไปใช้บริ
โภคเอง ส่วนข้าว ๒๕ เปอร์เซ็นต์
จีนจะไม่นำไปบริโภค หากแต่จะนำ
ไปให้กับประเทศอื่นโคจีนตามโครง
การช่วยเหลือของจีนต่อประเทศเหล่านี
น และแท้จริงแล้วจีนได้ขอให้ไทย
ส่งข้าวจำนวนแรก ๖,๐๐๐ ตันให้กับ
ลาวภายในเดือนนี้ และที่เหลือให้
แยกส่งในเดือนพฤศจิกายน ๑๐,๐๐๐
ตัน เดือนธันวาคม ๒๐,๐๐๐ ตัน เดือน
มกราคม ๓๐,๐๐๐ ตัน เดือนกุมภาพันธ์
๒๐,๐๐๐ ตัน

แหล่งข้าว 'จตุรัส' ในสำนัก
นายกฯ ได้แจ้งว่า เมื่ออุปทูตจีนมา
ไทย (วันที่ ๒๐ เดือนนี้) เชอกันว่า
คงจะมีการเจรจากันว่าข้าวที่เหลือ
จะส่งให้จีน และประเทศอื่นๆ ที่จีน
ต้องการส่งให้ตามตัวเลขดังกล่าว

ในขณะที่ทางการจีนแจ้งตัวเลข
และกำหนดเวลาในการส่งข้าวมาให้
ไทย ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน
สกน ทางคณะกรรมการน้ำมันไทย
ได้ประกาศออกมาว่า คณะรัฐมนตรี
มีคำสั่งว่าคณะผู้แทนการค้าไทยคณะ
ต่อไปที่จะเดินทางไปจีนนั้นห้าม
ไม่ให้แลกสินค้าไทยกับน้ำมันดิบจีน

พลตรีประมาณ อดิเรกสาร ประ
ธานคณะกรรมการน้ำมันไทย ได้ราย
งานต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีว่า น
้ำมันดิบไทยขอจากจีนครั้งสุดท้าย
เกิดปัญหาทางเทคนิค เพราะว่าหลัง
จากวิเคราะห์โดยนายช่างเทคนิคของ
บริษัทซัมมิต ซึ่งเป็นบริษัทน้ำมันที่
มีสัญญากับองค์การเชื้อเพลิงแห่งประ
เทศไทย ปรากฏว่าน้ำมันดิบของจีน
นั้นผสมเป็นส่วนผสมสูงมาก โรง
กลั่นไทยไม่สามารถทำการกลั่นได้
เพราะว่าผสมในน้ำมันดิบ เมื่อถูกส่ง
เข้าท่อจะแข็งตัวทำให้ท่อน้ำมันตันได้
จตุรัส ๑๒

การกลั่นน้ำมันดิบของจีนนั้น หากจะ
กลั่นก็จำเป็นจะต้องใช้น้ำมันดิบที่มา
จากตะวันออกกลางผสมลงไปเพื่อ
เชื้อให้ขุ่นน้อยลง

ข่าวนี้ได้ออกมาในขณะที่ทาง
การจีนกำลังพิจารณาให้คณะผู้แทน
การค้าไทยเดินทางไปจีนโดยทชณะ
นี้รัฐมนตรีกระทรวงเกษตร นาย
ทวิช กลั่นประทุม กำลังเตรียมตัว
เดินทางไปจีน พร้อมๆกันนั้นก็มี
ข่าวว่าคณะของพรรคสังคมนิยมฯ
และคณะนักเขียนไทยก็กำลังเตรียม
ตัวไปร่วมฉลองงานวันชาติจีนเช่น
กัน

หลังจากข่าวออกมาเล็กน้อยก็มี
รายงานข่าวว่า ทางกรจีนได้บอก
ระงับการเยือนประเทศจีนของทช
คณะจากไทยไว้ชั่วคราว ซึ่งจะทำให้
เกิดการเดากันว่า ทางจีนนั้นคงโกรธ
ฝ่ายไทยที่ออกข่าวเช่นนั้น

เรื่องที่ว่าจีนหลอกขายน้ำมันให้
ไทยจริงหรือจากรายงานของ 'จตุรัส'
เองปรากฏว่า ความผิดพลาดของการ
ค้าขายระหว่างไทยกับจีนครั้งนี้เกิด
ขึ้นเพราะว่า ทางรัฐมนตรีว่าการกระ
ทรวงพาณิชย์และคณะกรรมการที่จะ
ขายข้าวให้จีนอย่างยิ่ง เพราะกลัวว่า
ข้าวไทยซึ่งขายไม่ออกในระยะนี้จะ
ล้นตลาดมากจน เพราะขณะนั้นใกล้
ฤดูการเก็บเกี่ยวข้าวแล้ว

ทุกครั้งที่จีนขายน้ำมันให้ไทย
ไม่ว่าจะเป็นน้ำมันดิบหรือเป็นน้ำมัน
ที่กลั่นแล้ว ทางกรจีนได้ส่งตัวอย่าง
น้ำมันให้ไทยก่อนทุกครั้ง และในการ
ขายน้ำมันดิบให้กับไทยครั้งนี้ จีนก็
ได้ส่งตัวอย่างน้ำมันให้กับไทย แต่
ปรากฏว่าก่อนที่จะทำการตกลงกับจีน
คณะผู้แทนการค้าไทย มิได้ส่งตัว
อย่างน้ำมันให้ช่างทางฝ่ายไทยวิ
เคราะห์ก่อน หากแต่หลังจากกลับมาจาก
จีนแล้ว จึงได้ส่งตัวอย่างน้ำมันดิบ
ให้กับบริษัทซัมมิตอุตสาหกรรมแห่ง
ประเทศไทยเป็นผู้วิเคราะห์

เจ้าหน้าที่ชั้นสูงกระทรวงการ
ต่างประเทศไทยได้ให้ข้อสังเกตว่า
"ตัวอย่างน้ำมันนั้นได้ให้บริษัทซัมมิต
ซึ่งได้หวั่นเป็นผลต่อหุ้น และนายช่าง
วิเคราะห์หักเป็นนายช่างของได้หวั่น
ทาง 'จตุรัส' จึงได้สอบถามไปยัง
กรมวิทยาศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม
ก็ปรากฏว่าไม่มีการให้กรม
วิทยาศาสตร์ไทยได้เป็นผู้วิเคราะห์
ตัวอย่างน้ำมันดิบของจีน ซึ่งทางกรม
วิทยาศาสตร์ไทยสามารถวิเคราะห์ได้
โดยไม่ต้องพึ่งบริษัทซัมมิต ที่ได้หวั่น
ต่อหุ้นอยู่ ซึ่งจะทำให้ทางจีนไม่พอ
ใจ

ในความเห็นของผู้ชำนาญเรื่อง
น้ำมันนั้น น้ำมันของจีนเป็นน้ำมัน
ที่ผสมมากจริง แต่ทางการไทยก็ไม่
ควรที่จะกระตือรือร้นจนเกินไป ควร
ต้องมีการวิเคราะห์ให้รอบร่อยเสีย
ก่อน

ทางไทยนั้นเห็นจะกินน้ำมันให้
กับจีนไม่ได้แล้ว เพราะสัญญาได้ทำ
กันไว้แล้ว ส่วนญี่ปุ่นซึ่งต้องการน
้ำมันของจีนนั้น จากการสอบถามของ
'จตุรัส' กับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลญี่ปุ่น
ในไทยก็ปรากฏว่ายังไม่รู้เรื่อง นี้
คือคำตอบ

การกระโดดกระดากของทางฝ่าย
ไทย ต่อการเจรจากับฝ่ายจีนในเรื่อง
การค้าครั้งนี้ จึงเป็นการเปิดโอกาส
ให้โซเวียตรัสเซีย ซึ่งถูกจีนโจมตี
เสมอมา ได้โอกาสที่จะโจมตีโต้ตอบ
ได้เต็มที่

เป็นที่น่าสังเกตว่า วันที่คณะ
รัฐมนตรีออกข่าวว่าน้ำมันดิบจีนใช้
ไม่ได้นั้น เป็นวันที่ ๑๗ กันยายน แต่
ทางวิทยุเสียงมอสโกได้ประกาศ
ออกมาในวันที่ ๒๔ กันยายน ว่าทาง
โซเวียตได้ทำการตกลงกับรัฐบาลไทย
ที่จะส่งเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญมาช่วย
ไทยหาน้ำมันในภาคเหนือและภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ และทางรัฐบาล

ไทยก็จะส่งเจ้าหน้าที่ช่างเทคนิคไป
ผกเถียงกับการหาน้ำมันในโซเวียต
รัสเซียด้วย

นกอการเมือง 'สามเส้า' ที่ผู้
รักชาติฝ่ายไทยจะต้องระวังให้จงดี □

บาท การใช้จ่าย มรว. เทพฤทธิ์เป็น
ผู้สืบทอด และยอดคงเหลือของ
เงินทุน จะต้องสอบถามกับ มรว.
เทพฤทธิ์แต่ผู้เดียว

ที. อเทอร์นัล อยู่ที่ไหน

ราคาน้ำมันที่พุ่งสูงขึ้นนอกวง
หนึ่งเมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมา คงทำให้
หลายๆคนคิดถึง ที.อเทอร์นัล น
้ำมันสังเคราะห์ที่ดังมาตลอดบ้ที่แล้ว
ซึ่งเป็นน้ำมันที่พบสูตรโดย มรว.

เทพฤทธิ์ เทวกุล นักคิดค้นชาวไทย
“ไหนนะ น้ำมัน ที.อเทอร์นัล
ที่จะผลิตออกมาขายได้ในราคาถูก
กว่าเบนซิน เมื่อไหร่จะออกมาสักที
เบนซินขึ้นเอาๆ จนจะซื้อไม่ไหวอยู่
แล้ว เจ็บหายไปถึงนานแล้วนะ” ผู้
ใช้รถบางคันบ่นให้ ‘จตุรัส’ ได้ยิน

จากข่าวคราวที่ออกมาในโครง
การนี้หลายครั้งเมื่อบ้ที่แล้ว ล้วนแต่
ให้ความหวังไว้ว่า จะสามารถสร้าง
โรงงานผลิตน้ำมันออกมาจำหน่ายแก่
ประชาชนได้ภายในปลายปี ๒๕๑๘
เป็นอย่างช้า

แต่ข่าวเกี่ยวกับน้ำมันสังเคราะห์
ที่มอดออกมาเรื่อยๆ นั้น ดูจะไม่เป็น
ไปตามที่หลายๆคนคาดหวัง

มรว. เทพฤทธิ์ เทวกุล ให้สัมภาษณ์
แก่ นสพ. เดอะเนชั่น เมื่อวัน
ที่ ๒๓ กันยายนว่า แคลเซียมคาร์ไบด์
สารสำคัญที่ต้องใช้ในการสังเคราะห์
น้ำมันเบนซินขึ้นใหม่เป็นที.อเทอร์นัล
นั้น ขนราคาไปมากจากทั่วโลกถึง ๒
บาท เมื่อบ้ที่แล้วเป็นถึง ๑๓
บาท ในขณะนี้จึงอาจจะไม่คุ้มสำหรับ
การผลิตขึ้นจำหน่าย แต่มรว. เทพ
ฤทธิ์ยืนยันว่าสูตรน้ำมัน ที.อเทอร์
นัล เป็นน้ำมันที่ผลิตขึ้นได้จริง

‘จตุรัส’ สอบถามไปยังผู้เชี่ยวชาญ
ท่านหนึ่ง ก็ได้รับคำยืนยันว่า

แคลเซียมคาร์ไบด์ราคาไม่ได้สูงต่ำ
ขึ้นลงมากนัก ขณะอยู่ในราคาก็โล
กมีละ ๘ บาท และก็ไม่เคยราคาถูก
ขนาด ๒ บาท

นสพ. รวมประชาชาติ ฉบับวัน
ที่ ๒ ตุลาคม ก็รายงานข่าวจากเจ้าหน้าที่
ของโครงการนี้ว่า วัตถุดิบที่ต้องใช้
ในการผลิตบางอย่างจากต่างประเทศ
ราคาขึ้นสูงมาก เงินที่ได้รับบริจาค
มาไม่เพียงพอที่จะสร้างโรงงานขึ้น
ได้ หากจะให้สร้างโรงงานผลิตได้
สำเร็จจริงๆ จะต้องได้รับการสนับสนุน
จากรัฐบาลทางด้านเงินทุน

นายพลเอก เทพพิพิธ กรรมการ
ฝ่ายการเงินคนหนึ่งของโครงการ
ที. อเทอร์นัลเปิดเผยกับ ‘จตุรัส’ ว่า
เงินทั้งหมดที่ได้รับบริจาคมารวมยอด
ทั้งสิ้นเป็นจำนวน ๒,๕๐๑,๖๔๖.๖๘

ตามความเห็นของ มรว. เทพฤทธิ์
เนื่องจากค่าใช้จ่ายวัตถุดิบที่แพงขึ้น
มาก

‘จตุรัส’ พยายามสอบถามไปที่
มรว. เทพฤทธิ์โดยตรง ก็ได้รับคำ
ตอบว่า ขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการ
เดินทางไปต่างประเทศ และผู้ใกล้ชิด
ก็เดินทางไปต่างจังหวัด กรรมการ
โครงการผู้หนึ่งกล่าวว่า ‘จตุรัส’ ใน
เชิงปรารภว่า เขาเองก็ไม่ได้ทราบ
ความคืบหน้าชัดเจนของโครงการนี้
มานานทีเดียว และรู้สึกแปลกใจอยู่
มากเช่นกัน

ที. อเทอร์นัล เป็นเรื่องดังออก
มาสู่ความรู้ของมหาชนอย่างเกรียว
กราวมาก ความคลลคลายของเรื่องนี้
ไม่ว่าจะเป็นไปในทางประสบผลสำ
เร็จ ดังที่เคยประกาศไว้ หรือเป็นไป

ในทางที่ไม่สามารถทำไปได้ดังที่เคย
ประกาศ ก็คงจะอยู่ในความสนใจของ
ผู้คนส่วนใหญ่อย่างมาก แต่ปัญหาจะ
อยู่เพียงความพร้อมที่ต่างกันของเจ้า
ของเรื่องที่จะแจ้งแก่มหาชนเท่านั้น
และความอึดอัดที่จะแสดงข้แจงจาก
เจ้าของเรื่อง พอจะเป็นเครื่องชบอ
อะไรบางอย่างได้บ้างแล้วกระมัง □

เราคงต่อไป

แต่จัดแล้ว เมื่อคณะของเรา
บ่ายหน้าไปยังค่ายอพยพของผู้ลี้ภัย
จากราชาอาณาจักรลาว ซึ่งอยู่ห่าง
จากตัวเมือง จังหวัดหนองคาย ไป
ประมาณ ๕-๖ กิโลเมตร เกือบ
หลายสิบลู่ที่บรรทุกรถไปบริจาค
วางอยู่ตรงหน้า 'สำนักงานกลาง' ใน
บริเวณค่ายอพยพลาว ซึ่งเดิมเป็น
ศูนย์ 'การญเทศ' ที่ทางราชการ
สร้างขนเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ โดย กอ.
รมน. เป็นผู้ใช้ในการ 'ฟื้นฟูจิตใจ
ผก. ที่กลับใจเข้มาอบตัว'

นายพันโท บุญเรียง เวียงชัย
หัวหน้าลาวอพยพปล้กตัวจากพิธีสม
รสบ่าวสาวคู่หนึ่งในค่าย มาพบ
'จตุรัส'

"เราต่อสู้กับพวกคอมมิวนิสต์
มา ๒๕ ปีแล้ว" อดีตผู้บังคับกอง
พันของราชาอาณาจักรลาวเริ่มเล่า

"เราสู้ไม่ไหว ลาวแดงไปได้เงิน
๖๐๐ ล้านกับจากจีนแดง และรัสเซีย
มาจ้างนักศึกษาลาวให้ก่อความ
สงบตามหัวเมืองลาวต่างๆ และเดิน
ขบวนประท้วงให้รัฐมนตรีฝ่ายขวา
ข้าหลวงและนายอำเภอลาออก และ
เนรเทศตัวเอง"

เขาเล่าเรื่องการปลดแอกของ
ลาว ตามความเชื่อที่ถูกสอนกันมา
ว่าการเปลี่ยนแปลงในลาวครั้งนี้เกิด
จากอิทธิพลภายนอก โดยไม่ยอมพูด
ถึงขบวนการให้การศึกษาประชาชน
ของลาวที่เริ่มมาตั้งแต่เดือนพฤษภา
คม สกก่อน (รายละเอียดอ่านได้ใน
จตุรัส ฉบับ ๘)

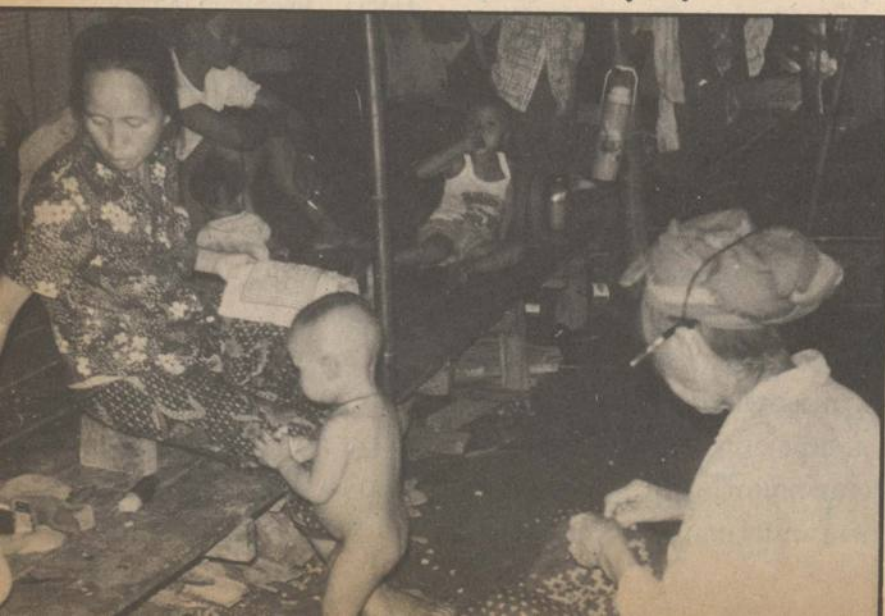
ทางด้านฝ่ายทหารเขากล่าวว่า
"ลาวแดงก็ขอยืมมอญศึกษาไปยุยง
พวกนายร้อยทหารชนชั้นน้อย แบบ
เดียวกับที่ทำกับประชาชนและพล
เรือน ส่วนนายทหารชั้นผู้ใหญ่ก็ถูก
เชิญไปสัมภาษณ์ที่เมืองเวียงชัย และ
เชียงขวาง แต่เขาขอปลดอาวุธก่อน
ไป และบ้านก็ยังไม่ได้ยินข่าวว่า

โจทย์การเมืองที่ฝรั่งเศสและสหรัฐ ฯ ทิ้งไว้ให้ไทย

นับตั้งแต่ฝ่ายสหรัฐ ฯ และองค์
การสหราชอาณาจักรกลางสหรัฐ ฯ ได้
เสียมสอนพวกไทยดำในทางต่อ
เหอของลาว และชาวแม้ว ให้ทำ
การรบและปฏิบัติการภายใต้การนำ
ของสหรัฐ ฯ เป็นเวลามากกว่าสิบห้า
การสอนให้เชื่อในสิ่งที่สหรัฐ ฯ ต้อง
การให้เขาเชื่อแบบนั้น ได้ผลิตความ
เชื่อเหล่านั้นให้ทั้งขาราชการชาวไทย
ดำ ซึ่งฝรั่งเศสเคยใช้สำหรับต่อต้าน
ทั้งชาวเวียดนามและลาวที่ไม่ยอมอยู่
ภายใต้การคุ้มครองของฝรั่งเศส และ
สหรัฐ ฯ

บัดนี้ชาวเขาเผ่าแม้วและไทยดำ
เหล่านั้น ได้เดินทางเข้าไทย ไม่ได้
เดินทางเข้าสหรัฐ ฯ ความรับผิดชอบ
ของสหรัฐ ฯ ต่อคนที่ตนเคยสอนให้
เชื่อและทำการรบให้ หยุดชะงักอยู่
แก่จังหวัดชายแดนไทย แต่ความ
เชื่อของชาวไทยดำเหล่านั้นมิได้หยุด
ลงเมื่อสหรัฐ ฯ ดอนตัวออกจากลาว
สหรัฐ ฯ จะไม่ส่งเงินให้เข้อีกต่อไป
เพื่อสนับสนุนความเชื่อในสิ่งที่สห
รัฐ ฯ ต้องการ ใครจะรับผิดชอบ ผู้
ลี้ภัย 'จตุรัส' ได้ไปพบเขาเหล่านั้น
ในค่ายผู้ลี้ภัย และรายงานมาให้กับ

สภาที่อยู่ที่ของผู้ลี้ภัยแม้วที่หนองคาย

กลับมาจากสัมมนาเลย”

ตอนสุดท้ายอดีตนายพันกล่าวว่า
“พวกผมยังไม่อยากคิดอะไรมากนัก
ขณะนี้ บอกได้แต่ว่าออกพรรษาน
แล้ว น้ำในลำโขงจะแห้ง คนลาว
จะลอบอพยพหนีภัยคอมมิวนิสต์เข้า
มาฝั่งไทยอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
‘เจ้าหัว’ (พระสงฆ์) จะมากันมาก
ผมรู้ว่าพวกลาวแดง ญวนและเขมร
มีแผนจะโจมตีไทย ฉะนั้นผมใคร่
วิงวอนขอร้องให้คนไทยสามัคคีกัน
ให้ดี”

ไทยคำอีก ๓,๐๐๐ คนในค่ายอพ
ยพใกล้ๆ ไม่เกิน ๒ กม. ภายในบริ
เวณวัดป่าอรัญญวาสีสำนักหนึ่ง กลับ
ไม่ต้องการอยู่เมืองไทย

“ฝรั่ง กงสุลอเมริกันจากอุดร
จะมาพบพวกเรา แต่บางคนก็สมัคร
ไปฝรั่งเศส หรือโมกกีแคนาดา” กรรม
การของค่ายไทยคำอพยพกล่าว

“เราไม่ต้องการต่อสู้ และใช้
ชีวิตแบบนั้นต่อไปอีกแล้ว นับแต่
เดือนเมษายนที่แตก พวกเราไทยคำที่
เคยรวมกันอยู่ในสิบสองจุไทย ต้อง
อพยพแยกย้าย ก็ไปตามที่ต่างๆ”
นายคำรุ่ง ปากคำ กล่าว

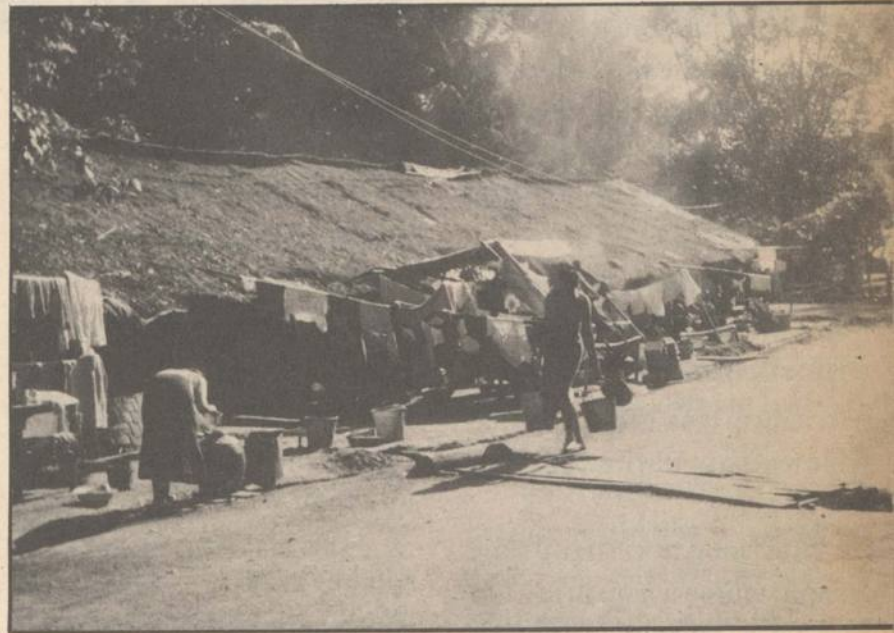
“เราเป็นพวกแรกที่หนีออกมา
จากลาว มาคราวนึกว่าจะมาหางาน
ทำในเมืองไทย เพราะส่วนใหญ่พวก
เราเป็นข้าราชการ ทหาร ตำรวจ
และคนทำงานตามสำนักงาน หัวหน้า
ของพวกเราได้รับทราบจากรัฐมนตรี
ช่วยมหาดไทยท่านหนึ่งว่า ประเทศ
ไทยมีนโยบายผลักดันไทยคำอพยพ
ด้วย เราจึงเลยจำเป็นต้องหาทางอื่น
ต่อไป”

ขณะนี้เห็นว่าสหประชาชาติมี
โครงการสร้างค่ายลาวให้พวกเขม
และลาวอพยพอยู่ ภาษาดสาถกก็ได้
ส่งเจ้าหน้าที่มาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้
ลี้ภัย และสอบถามความต้องการ สมา
คมคริสตจักรแห่งประเทศไทย มูลนิธิ
ศุภนิมิตฯ ฯลฯ บริจาคเงินและอาหาร

โรงหมอล้างผู้ลี้ภัยแม่ลาว

ค่ายผู้ลี้ภัยไทยคำทัน

นอกจากนี้รัฐบาลไทยยังรับภาระ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งแจกข้าววันละ
๕๐๐ กรัม ต่อคนต่อวัน

นโยบาย ‘ผลักดัน’ ของรัฐบาล
ไทยจะ‘ได้ผลแค่ไหนเห็นจะต้องรอดู
กันไปก่อน แต่ถึงอย่างไร เศษของ

โจทย์เลขทางการเมืองที่ฝรั่งเศสมัว
ไว้ตั้งแต่สมัยล่าอาณานิคม และสห
รัฐฯมาทำเก่งจะคิดให้ลงตัว แต่ต้อง
ปวดหัวกลับไปนั้น ก็คงไม่มีวันจะ
ปิดเศษให้หมดไปจากแผ่นดินไทยได้

ประมงไทยจับปลาเก่งจนถูกไต่ถึง

ในการให้สัมภาษณ์ของพลตรี
ชาติชาย ชุณหะวัณ ที่โตเกียวเมื่อ

เร็วๆ นี้ ได้กล่าวว่าตนเองจะไปไซ
่ง่อนเร็วๆ นี้ เพื่อทำการเจรจาปัญหา

การปรับความสัมพันธ์ระหว่างเวียดนามใต้กับไทยให้อยู่ในชนปกติให้ได้ เป็นที่เชื่อกันว่าปัญหาหลักที่รัฐมนตรีต่างประเทศไทยจะต้องถกกับฝ่ายเวียดนามใตนั้น คือปัญหาเครื่องมือสงคราม ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่แล้วของเวียดนามใต้นำเข้าไทย ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้ ไม่เพียงแต่เวียดนามใต้จะต้องการคนเท่านั้น ทางฝ่ายสหรัฐอเมริกาเองก็ต้องการคนด้วย

วงการผลิตทศกรณชั่ว เมื่อแก้ปัญหาหนี้ได้แล้ว ปัญหาของทั้งสองประเทศที่จะถกต่อไปอีกก็คือนโยบายหนี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความตึงเครียดระหว่างประเทศทั้งสองได้ในวันข้างหน้า และกำลังเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบันนี้ด้วยว่าเขตน่านน้ำของประเทศ เช่น เขมร ไทย และเวียดนามใตนั้น มีเท่าใดกันแน่ จะมีการยอมรับการประกาศขยายเขตน่านน้ำกันหรือไม่

ปัญหาที่เห็นชัดๆ ได้เกิดให้เห็นกันแล้วเมื่อเดือนกันยายนนี้เอง เมื่อชาวประมงไทยพร้อมกับเรือ ถูกทางการเวียดนามใต้จับได้ในขณะที่กำลังหาปลาอยู่ใกล้เกาะฟูกอกของเวียดนามใต้

ในการต่อสู้ระหว่างเรือประมงไทยกับเรือนั้นของเวียดนามใต้ ได้มีรายงานข่าวจากฝ่ายไทยว่า มีลูกเรือไทยถึงแปดคนถูกยิงตายในขณะที่เกิดการต่อสู้กันกลางทะเล ส่วนลูกเรืออีกคนหนึ่งถูกยิงบาดเจ็บสาหัส

รายงานทางฝ่ายไทยยังแจ้งต่อไปอีกว่าทางเจ้าหน้าที่เวียดนามใต้ได้ปล่อยลูกเรือห้าคนกลับไทย โดยเสนอให้ทางเจ้าของเรือส่งข้าวให้กับเวียดนามใต้เท่ากับราคาของเรือและอวนหาปลาน้ำลึก

ตามข่าวปรากฏว่าภายในเดือนกันยายนสแกนเพียงเดือนเดียว นอกจากเรือประมงไทยสองลำที่ถูกจับใน

กรณี ยังมีเรือประมงไทยอีกหกลำที่ถูกจับเพราะเข้าหาปลาในเขตของเวียดนามใต้แบบเดียวกัน

ก่อนหน้ารัฐบาลปฏิวัติชั่วคราวของเวียดนามจะขึ้นมา มีชาวประมงไทยที่เข้าไปจับปลาใกล้เขตหรือในเขตน่านน้ำของเวียดนามใต้ถูกจับกันทุกเดือน กระทรวงการต่างประเทศไทยนับหัวชาวประมงไทยที่ยังติดอยู่ในคุกเวียดนามใต้ได้อย่างน้อยถึงแปดสิบคน

จากรายงานข่าวของผู้สื่อข่าว 'จตุรัส' แจ้งมาว่า เหตุผลสำคัญที่เรือประมงไทยเข้าไปจับปลาในน่านน้ำของต่างประเทศ เช่น เวียดนามใต้ พม่า และในบางประเทศก็เพราะว่าการประมงไทยมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วมาก โดยเฉพาะการประมงน้ำลึก การจับใช้เรือใหญ่ ซึ่งมีเครื่องมือหาปลาพร้อมที่จะทำการจับได้ทีละมากๆ การจับปลาน้ำลึกของไทยนับว่าเป็นที่แปลกของโลก บันทึบบันทึกประมง ๑.๕ ล้านตันต่อปี

ผลของการพัฒนาการประมงอย่างรวดเร็วเช่นนี้จึงทำให้ปลาในอ่าวไทยหมดลง เมื่อเป็นเช่นนั้นเจ้าของเรือหรือเจ้าของห้องเย็นใหญ่ๆ

จึงตัดสินใจเข้าจับปลาในเขตน่านน้ำของประเทศอื่น โดยเฉพาะเวียดนามใตนั้นในสมัยสงครามทำให้ไม่สามารถจับปลาของตนได้

“เจ้าของเรือไทยจึงส่งเรือเข้าจับปลาในเขตเวียดนามใต้ต่างๆ ที่รู้ว่าผิด แต่หากว่าจับได้และหนีออกมาทันก่อนกองทัพเรือเวียดนามใต้รู้เรื่อง ก็กำไรงาม” เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศไทยผู้หนึ่งกล่าว

ทางฝ่ายเจ้าของเรือนั้นมักจะให้เหตุผลว่า เรือของตนนั้นมิได้เข้าไปในเขตของเวียดนามใต้ เพราะเขตน่านน้ำของเวียดนามใตนั้นไทยยอมรับว่ามีสิบสองไมล์ แต่เวียดนามใต้เมื่อสมัยรัฐบาลนายเทวได้ประกาศขยายเขตน่านน้ำของเวียดนามออกไปอีก ๕๐ ไมล์

เรือประมงไทยส่วนใหญ่ยังไม่รู้ว่าทางการเวียดนามใต้ได้ขยายเขตของตนออกไป และเมื่อรัฐบาลไทยยังไม่ยอมรับ จะถือว่าผิดได้อย่างไร

รัฐบาลไทยครั้งสมัยนายสัญญาธรรมศักดิ์ได้พยายามแก้ปัญหาหนี้โดยเสนอให้มีการประชมระหว่างเจ้าหน้าที่ไทยกับเจ้าหน้าที่เวียดนามใต้ เพื่อแก้ปัญหาเรื่องการประมงของไทย

โดยทางการไทยตั้งลู่ว่าเมื่อมีเรือ
เช่นนี้ จำไมไม่ร่วมกันระหว่างรัฐ
บาลของเวียดนามได้ ในสมัยนั้นกับ
ทางไทยทำการจับปลาร่วมกัน

แหล่งข่าวของรัฐบาลนายพล
เหงียนวันเทียวได้บอกกับ 'จตุรัส' ว่า
เรืออะไรจะไปร่วมกับไทยในเมื่อ
เรือของเวียดนามได้เองจะเข้ามาหา
ปลาในไทยไม่ได้เพราะว่าไม่มีปลา
จะให้จับแล้ว เรือประมงไทยเท่านั้น
ที่ได้ประโยชน์จากการเข้าไปในน่าน
น้ำของเวียดนาม

อย่างไรก็ตามในการเดินทางไป
เจรจาของเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่าง
ประเทศไทยเมื่อวันที่ ๒๒-๒๖ เดือน
มิถุนายนที่แล้ว ที่กรุงไซ่ง่อนก่อน
แตก ทางรัฐบาลเวียดนามได้ใช้
โอกาสสนับอุดหนุนรัฐบาลไทยอย่างเต็มที่
โดยเอาหลักฐานการเข้าจับปลาของ
เรือประมงไทยในน่านน้ำเวียดนามมา
ให้ฝ่ายไทยดู พร้อมกับบรรยายถึง
การที่เรือประมงไทยไม่เพียงแต่ลัก
ลอบจับปลาเท่านั้น ยังทำการค้าสิน
ค้าเถื่อนซึ่งเป็นการทำลายอุตสาหกรรม
ของเวียดนามได้

ทางรัฐบาลเวียดนามได้ได้ยกตัว
อย่างไม่ขัดทลกลบไปจากไทยเป็น
กรณีตัวอย่าง

นายทหารเรือของรัฐบาลเทียว
ได้พูดกับเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่าง
ประเทศไทยว่า ทางกองทัพเรือ
เวียดนามได้มีปัญหาระดับชาติคือ
การต่อสู้กับฝ่ายคอมมิวนิสต์อย่าง
หนักอยู่แล้ว ไม่ต้องการที่จะต้องใช้
กำลังของตนคอยเผื่อน่านน้ำจับตา
เรือหาปลาของไทย

หากเรือหาปลาของไทยจะจับ
ปลาเลขๆก็ไม่เสียหายมากนัก แต่
ปรากฏว่าเรือหาปลาของไทย หาปลา
โดยใช้วิธีทำให้ปลาเล็กปลาน้อย
ติดอวนตายลอยเป็นไมล์ เมื่อเรือบน
ของเวียดนามได้ไปพบเข้า ก็รู้ว่าเรือ
ไทยได้เข้ามาทำการจับปลา

เรือประมงไทยจับปลาเก่งจนถูกจับ

นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ของเวียดนามได้
ในขณะนั้นได้บอกกับผู้สื่อข่าว
'จตุรัส' ว่า "เรือประมงไทยที่เคย
จับได้ในสมัยจอมพลถนอม ทางรัฐ
บาลไทยได้ขอร้องให้ปล่อยออกมา
บ้างในฐานะที่เป็นพันธมิตรกัน ทาง
เวียดนามได้ก็ปล่อย แต่มีข้อแม้ว่า
ไทยจะต้องรับจำค่าซ่อมเรือประมง
ไทยซึ่งจอดทิ้งไว้นาน ทางกอง
บัญชาการทหารสูงสุดไทยในขณะนั้น
ก็รับว่าจะจ่ายให้ แต่ปรากฏว่าทาง
รัฐบาลไซ่ง่อนได้ทวงถามจนกระทั่ง
ไซ่ง่อนแตก ปรากฏว่ายังไม่มีความ
ว่าทางไทยนั้นได้จ่ายค่าซ่อมเรือตาม

ที่อ้างหรือไม่"

"เรื่องน่านน้ำจะเป็นเรื่องสำคัญ
ที่สุดที่ไทยจะต้องเจรจาไม่เพียง
แต่เวียดนามได้ แต่จะต้องเจรจากับ
เขมรด้วย เพราะมันไม่เพียงแต่เป็น
เรื่องทางการเมือง แต่เป็นเรื่องของ
เศรษฐกิจของไทยด้วย" เจ้าหน้าที่
กระทรวงการต่างประเทศไทยกล่าว
กับ 'จตุรัส'

แต่นานเท่านี้การเจรจาทาง
การเมืองยังไม่สำเร็จ เจ้าของเรือ
ประมงไทยก็คงยังยอมเสี่ยงชีวิตลูก
เรือเพื่อผลกำไรอันงามต่อไป □

'ประชาชาติ' กับรายงานข่าวจากเวียงจันทน์

งานฉลองเอกราช ๑๒ ตุลาคม
ครบรอบ ๓๐ ปี ณ นครเวียงจันทน์
เมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมาถึงจุดความ
สนใจของสื่อมวลชน ตั้งแต่ระดับ
สำนักข่าวระดับโลกอย่าง เอพี. หนังสือ
พิมพ์อย่าง เลอมองด์ ของฝรั่งเศส
จนถึงระดับภูมิภาคอย่าง ประชาชาติ

จากกรุงเทพฯ ซึ่งถึงกับลงทุนส่งนัก
ข่าวไปรายงานจากแหล่งโดยตรง

นับเป็นความก้าวหน้าของหนังสือ
พิมพ์ของไทยที่พยายามยกระดับ
ของตน และก้าวขานเป็นตัวของตัว
เองในการมองปัญหาโดยเฉพาะใน
ภูมิภาคอินโดจีนด้วยสายตาของคน

ในภูมิภาคเดียวกัน

นายหนานร. พระบัญชา รายงานข่าวช่วงลงตีพิมพ์ในประชาชาติ ฉบับวันจันทร์ที่ ๑๓ ตุลาคมนี้ บรรยายถึงบรรยากาศของงานฉลอง

จุดใหญ่ของรายงานเน้นไปที่คำปราศรัยของท่านหมื่น โสมวิจิตร หัวหน้าคณะลูกฮ้อขึ้นยึดอำนาจกำแพงนครเวียงจันทน์และแขวงเวียงจันทน์ (เนื้อหาข่าวประชาชาติ - นายหมื่น โสมวิจิตรประธานอำนวยการปกครองปฏิวัติแขวงและกำแพงเวียงจันทน์) โดยกล่าวว่า

“ในคำปราศรัยนั้นกว่าครึ่งชั่วโมงของนายหมื่น มีข้อความที่กล่าวโจมตีประเทศไทยอย่างรุนแรงหลายตอนว่า... “หลังจากที่ลาวได้ขับชีไอเอ. แต่รัฐบาลไทยก็ไม่เปลี่ยนแปลงนโยบายการเมือง ชีไอเอ. ยังใช้ไทยเป็นแหล่งมั่วสุมทางการเมือง เป็นแหล่งบัญชาการเข้าแทรกแซงส่งคนเข้าโฆษณาชวนเชื่อ พยายามทำให้ประชาชนลาวเข้าใจการปกครองใหม่ผิดๆ” นายหมื่นกล่าว

แต่ความจริงก็คือ ในเช้าของวันฉลองเอกราช ที่ธาตุหลวง นครเวียงจันทน์ ท่านหมื่นกล่าวปราศรัยต่อหน้าประชาชนประมาณ ๒ แสนคนความว่า

“จักรพรรดิอเมริกาถึงว่าได้ปราศรัยไปแล้วในหว่างแล่นแต่ยังคงสืบต่อปฏิบัติกลอุบายพื้นฐาน ขัดขวางบทบาทก้าวหน้าของชาติลาวเขาพวกเขาได้แต่โสมพวกปฏิบัติการลาวยขยชาติ ใช้พวกนักก่อความวุ่นวายในหมู่ประชาชนเขา หว่างแล่น พวกชีไอเอ. ก็ได้แสดงความเป็นมหาโจรของมันเป็นออกอย่างจะแจ้งโดยใช้บางส่วนนาง (คอยอ่านรายงานใน ‘จักรรัส’) เป็นคนทะเลาะบัดบังหน้าแล้วให้พวกต้นมือของมันที่เป็นคนเก่าของฝู ชะนะนิกอนก่อความบัจรัส ๑๔

สงบขึ้นในกำแพงนครของพวกเขาในบางบ่อนอกในแขวงของพวกเขา พวกชีไอเอ. ก็ได้ใช้พวกต้นมือของมันก่อการแนวบดขยี้หวัดขวางพื้นฐานการเคลื่อนไหวของอำนาจการปกครองใหม่ของพวกเขา”

เนื้อหาข่าวประชาชาติ กล่าวต่อไปอีกว่า “พร้อมกันนั้นนายหมื่นประกาศในคำปราศรัยด้วยการแทรกแซงของไทยไม่ได้เกิดขึ้นจากรัฐบาลไทย แต่เกิดจากคนไทยและคนลาวบางคน

ไทยและลาวควรลืมสิ่งที่ผ่านมาเพราะจะทำให้ไทยและลาวเกิดความสามัคคีกัน”

แต่ความจริงแล้วในคำปราศรัยของท่านหมื่น โสมวิจิตร ในวาระครบรอบ ๓๐ ปีแห่งการประกาศเอกราช ๑๒ ตุลาคม มีใจความว่า

“รัฐบาลไทยมาถึงปัจจุบันนี้ ยังบั่นเปลี่ยนแปลงนโยบายของเขาเขายังใช้ลูกไม้เพื่ออุมชูช่วยหนุนพวกปฏิการลาวด้วยวิธีการต่างๆ ใน

สินค้าชนพื้นเมืองกลุ่มน้อยเข้ามาแทนสินค้าต่างประเทศในลาว

ที่หลบหนีออกจากลาว เพราะมีความผิดและหันกลับมาใส่ร้ายป้ายสีรัฐบาลลาว เพื่อให้ประชาชนหันไปชื่นชมจักรวรรดินิยมอเมริกาอีก

“ลาวกับไทยมีสายสัมพันธ์มานานเข้า เคารพนับถือกันเหมือนพี่น้อง แต่พวกเขาก็ไม่แน่ใจอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต แม้ลาวจะเล็กกว่าก็จริง แต่ประชาชนลาวก็ต้องรักษาเอกราชและอธิปไตยของลาว” นายหมื่นกล่าว

อย่างไรก็ตามนายหมื่นกล่าวตอนหนึ่งว่า “นับแต่ต้นต่อไปประเทศ

การเคลื่อนไหวก่อความบ่สงบอยู่ลาวปฏิบัติวิธีการก่อความเค่งตั้ง (ตั้งเกรียด) บ่แล้ว เป็นต้นอยู่ตามบริเวณชายแดน ปฏิบัติวิธีการก่อความยุ่งยากให้แก่ลาวเขาทางด้านเศรษฐกิจการค้า การกระทำแบบนั้นจะแจ่มมันได้เป็นการกระทำที่สมรู้ร่วมคิดกับจักรพรรดิอเมริกา เพื่อดำเนินการปกครองใหม่ของลาว พวกเขาปรารถนาอยากมีความสัมพันธ์อันดีและสถานะอันนอกรีตกับประเทศไทยบนพื้นฐานความเสมอภาพ เคารพเอกราชอธิปไตยของกัน บ่แทรก

แข่งเข้าเวียงงานภายในของกัน
ต่างฝ่ายต่างได้รับผลประโยชน์
แต่พวกเขาก็อาจจะทำให้โหมล่งถ้ำ
อธิปไตยของชาติลาวเขา และทำลาย
ประโยชน์อันสูงส่งของประชาชนลาว
เขา พวกเขามีสถิตอันชอบธรรมใน
การป้องกันตนเองโดยสมบูรณ์”

รายงานประชาชาติกล่าวถึงตอน
หนึ่งของบรรยากาษของงานฉลองว่า

อาร์.พี.จี. บนเวทีแสดงที่เวียงจันทน์

“ขณะทำงานกำลังดำเนินอยู่ ก็
มีเครื่องบินเฮลิคอปเตอร์บินฉวัด
เฉวียนคอยให้ความปลอดภัยอยู่เหนือ
น่านฟ้า ผู้เข้าร่วมงานเป็นช่างภาพ
และผู้สื่อข่าวจากหลายประเทศกว่า
๓๐๐ คน”

ในความเป็นจริงแล้วนั้น เฮลิ
คอปเตอร์ลำที่ผู้สื่อข่าว ประชาชาติ
กล่าวถึง เป็นเครื่องบินที่ทางการจัด

ทหารเสือพรานไทยในลาว

ให้ช่างภาพของกระทรวงแถลงข่าว
ถ่ายภาพทางอากาศของรัฐบาลลาว
เหรด โดยมีช่างภาพนั่งอยู่ ๓ คน
เครื่องบินลำดังกล่าวก็ไม่ปรากฏมี
การติดตั้งอาวุธปืน ‘คอยให้ความ
ปลอดภัยเหนือ่านฟ้า’ ตามรายงาน
ของประชาชาติแต่ประการใด ส่วน
จำนวนสื่อมวลชนที่กล่าวอ้างออกจะ
เป็นการประเมินที่ค่อนข้างจะยกเมฆ
จนเกินเลยเถิดไปมาก

การกำหนดเพื่อยุกระดับของ
การเป็นสื่อมวลชนของไทยเป็นความ
จำเป็นที่ค่อนข้างจะเร่งด่วนอยู่มาก
อย่างไรก็ดีการก้าวไปข้างหน้า
ก็ควรระมัดระวัง โดยเฉพาะคนอ่าน
ยังต้องระมัดระวังที่จะต้องคอยตรวจ
สอบข้อมูลอยู่เสมอ □

ผู้สื่อข่าวพิเศษประจำเวียงจันทน์

วางตลาดทุกต้นเดือน

ราคา ๑๐ บาท

ได้เจ็ดสี่ห้า

เกาหลีเหนือให้เปิดแนวร่วม

สำนักข่าวเนโอรายงานเมื่อวันที่ ๑๐ ต.ค. ว่า ในสุนทรพจน์ซึ่งแสดงต่อที่ชุมนุมในนครปองยาง เพื่อดึงดูดใจชาวเกาหลีเหนือให้เข้าร่วมแนวร่วมอย่างกว้างขวาง แล้วต่อสู่เพื่อการรวมประเทศ และขอเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่ในเกาหลีใต้เลิกล้มกฎหมายต่อต้านคอมมิวนิสต์ □

นิวซีแลนด์ประท้วง

กลุ่มนักศึกษาและประชาชนประมาณ ๔๐ คน ปิดกั้นประตูทางเข้าภัตตาคารที่นายกรัฐมนตรีนิวซีแลนด์เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำแก่ควานกู อับดุลราซัค นายกรัฐมนตรีมาเลเซีย เมื่อวันที่ ๑๓ ต.ค.

กลุ่มประท้วงแถลงว่า รัฐบาลราชักได้ปราบปรามนักศึกษามาเลเซียอย่างโหดร้าย โดยจับผู้นำนักศึกษาไปกักขังหลายคน □

ญี่ปุ่น - เวียดนามใต้

คณะผู้แทนทูตของญี่ปุ่น ซึ่งอยู่ในฮานอยขณะนี้ กำลังพยายามติดต่อกับผู้แทนของรัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาลแห่งเวียดนามใต้ เพื่อจะปรับความสัมพันธ์ระหว่างญี่ปุ่น และเวียดนามใต้ให้อยู่ในระดับปกติ

เอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำไซ่ง่อนต้องออกจากไซ่ง่อนทันทีที่รัฐบาลปฏิบัติแห่งเวียดนามใต้เข้าบริหารประเทศ เมื่อ ๓๐ เม.ย. ตามคำสั่งของรัฐบาลใหม่ของเวียดนามใต้ แต่สถานทูตญี่ปุ่นในกรุงไซ่ง่อนยังไม่ปิด มีเจ้าหน้าที่ ๘ คนรักษาการณ์อยู่ คณะผู้แทนทูตของญี่ปุ่นที่อยู่ในฮานอยขณะนี้ นำโดยนายกิโยชิ ชูกานูมา เอกอัครราชทูตประจำลาว ผู้นำความช่วยเหลือจากญี่ปุ่นเป็นจำนวน ๘,๕๐๐ ล้านดอลลาร์ (๒๘ ล้านดอลลาร์) ไปให้แก่วิสาหกิจฮานอย □

ให้ปล่อยกิมชียา

สมาคมผู้นำทางศาสนาหลักในฟิลิปปินส์ (The Association of

Major Religious Superiors in Phillippins) จะยื่นสาสน์ต่อสถานทูตในกรุงมะนิลาในปลายวันที่ ๑๖ ต.ค. เรียกร้องให้ปล่อยตัวกิมชียา เกาหลีใต้ กิมชียา ซึ่งถูกจองจำโดยรัฐบาลปักกิ่งอยู่ในขณะนี้

บิชอป จูลิโอ เอกซ์. ลาบาเยน ประธานสำนักบิชอปแห่งเอเชียเพื่อการพัฒนาจะเป็นผู้นำในการยื่นหนังสือขอประกัน โดยมตัวแทนจากไทย อินเดียน มาเลเซีย และศรีลังกาเข้าร่วมในการเรียกร้องครั้งนี้ □

ฟิลิปปินส์ - สหรัฐฯ ช่อมรบ

สหรัฐฯ และฟิลิปปินส์ร่วมกันช่อมรบเมื่อวันที่ ๑๕ ต.ค. นับเป็นการช่อมรบครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดในรอบปี มีเรือรบ ๒๐ ลำและทหาร ๑๐,๐๐๐ คนเข้าร่วม มีการซ้อมสงครามปราบเรือดำน้ำ ยิงปืนเรือ และการจู่โจมทางเรือ โดยได้รับสนับสนุนทางอากาศจากซานตา ครูซ □

ฟอร์ดพบนักบินอวกาศรัสเซีย

ประธานาธิบดีฟอร์ดพบกับนักบินอวกาศรัสเซียสองคนที่ร่วมสำรวจกับนักบินสหรัฐฯ เมื่อวันที่ ๑๓ ต.ค. ที่ทำเนียบขาว นักบินอวกาศรัสเซียจะไปเยี่ยมชมซิคาโก ซานฟรานซิสโก และลอสแอนเจลิส □

ทูตจีน

อุปทูตชั่วคราวของจีนประจำประเทศไทยชื่อนายหลู่ชู่ป๋อเดินทางออกจากปักกิ่ง เมื่อวันที่ ๑๕ ต.ค. เพื่อมาประจำสถานทูตจีนในกรุงเทพฯ □

นครโฮจิมินห์

สถานีวิทยทางไกลของเวียดนามได้เลิกใช้คำว่าไซ่ง่อนในการออกอากาศโดยสิ้นเชิง โดยเน้นว่าสถานีวิทยกระจายเสียงใหญ่ฟองออกอากาศจากนครโฮจิมินห์ □

อิสราเอลจะใช้คลองสุเอซ

เรือสินค้าของอิสราเอลจะใช้เส้นทางผ่านคลองสุเอซได้ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ต.ค. เป็นต้น ตามข้อตกลงที่ทำไว้กับอียิปต์นั้น เรืออิสราเอลจะไม่ชักธงอิสราเอลและจะบรรทุกสินค้าได้เฉพาะสินค้าที่ไม่ใช่อาวุธเท่านั้น □

แผนโค่นเอธิโอเปีย

สหภาพประชาธิปไตยเอธิโอเปีย (อ.ด.ย.) แถลงในกรุงลอนดอนว่าได้เตรียมวางแผนโค่นล้มรัฐบาลเอธิโอเปียที่ไคโรรา ผู้ที่ช่วยก่อตั้งขบวนการโค่นนายพลย์ซุซเมนเกซา อดีต

เอกอัครราชทูตเอธิโอเปียในอังกฤษ อ.ด.ย. แถลงเมื่อวันที่ ๑๓ ต.ค.ว่าทำการรุกรอยู่ในแนวรบจังหวัดภาคเหนือสามแนว □

ซัฟฟอกผู้รับรางวัลสันติภาพ

นักฟิสิกส์ชาวเวียดนาม นายอันคราย ซาการอฟ ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ และถูกโซเวียตโจมตีว่าซาการอฟไม่ใช่เป็นผู้ต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนจริงๆตามข่าวเมื่อวันที่ ๑๓ ต.ค. น □

แพทย์สามคนได้โนเบิล

โฮเวิร์ด มาร์ติน เดวิด บัลติมอร์ เรนาโต ดุลเบคโก

รายงานข่าวเมื่อวันที่ ๑๓ จากสต็อกโฮล์มแจ้งว่า การตัดสินรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพมอบให้ชาวอเมริกัน ๒ คน และชาวอิตาลี ๑ คนได้รับรางวัลร่วมกัน แพทย์อเมริกันคือเดวิด บัลติมอร์ อายุ ๓๑ ปี และโฮเวิร์ด มาร์ติน อายุ ๕๐ ปี ส่วนชาวอิตาลีได้แก่นายแพทย์เรนาโต ดุลเบคโก อายุ ๖๑ ปี บุคคลทั้งสามมีส่วนในการวิจัยเรื่องมะเร็งและสาเหตุของมะเร็ง □

เพื่อนว้า

สถานีสอดแนมของอเมริกันจะยังคงอยู่ในเมืองไทยต่อไป

หนังสือพิมพ์แวนคูเวอร์รัน ฉบับวันที่ ๓๐ กันยายน สกน ตีพิมพ์ข่าวจากสำนักข่าวยูพีไอ. ว่า รัฐบาลไทยได้สั่งให้กองทหารอเมริกันหน่วยสุดท้ายถอนออกจากราชอาณาจักรไทยภายในเดือนมีนาคมที่จะถึงนี้ แต่ถึงกระนั้นก็ตาม เป็นที่คาดกันว่า รัฐบาลไทยจะยังคงอนุญาตให้สหรัฐอเมริกาตั้งสถานีสอดแนมสหภาพโซเวียตและสาธารณรัฐประชาชนจีนต่อไป

ไทยตัดสินใจที่จะ 'ดูตามลม' และประนีประนอมกับข้อเรียกร้องของสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม (เหนือ) ที่จะให้สหรัฐถอนทหารและเครื่องบิน ที่เหลือจากสงครามอินโดจีน ออกจากไทย

แต่จากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ ทั้งจากฝ่ายไทยและอเมริกัน สหรัฐฯจะยังคงรักษาสถานีโทรคมนาคมลับต่อไป สถานีดังกล่าวจะใช้แอบฟังวิทยุและโทรศัพท์ที่ไกลออกไปอีกหลายพันไมล์ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและสหภาพโซเวียต

สถานีสอดแนมอยู่ที่ค่ายรามสูรในภาคอีสานของไทย ใกล้พรมแดนลาว โดยมีคนทำงานอยู่ประมาณ ๑,๒๐๐ คน

ค่ายรามสูร ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไป ๓๐๐ ไมล์ ได้กลายเป็นสถานีสอดแนมที่มีความสำคัญมากขึ้นทุกที นับตั้งแต่สถานีสอดแนม

ไต้หวัน

มาดามเจียงอาจไม่กลับบ้าน

ภรรยาของผู้นำเอเชียชั้น เวลาเดินทางไปต่างประเทศเห็นจะไม่มีการลั่นหน้ามาดามเจียงไคเช็คผู้เป็นภรรยาอดีตประธานาธิบดีเจียงไคเช็ค เพราะเธอเดินทางไปสหรัฐอเมริกา จะต้องมีเครื่องบินพิเศษพร้อมกับกระเป๋าดำเดินทางเป็นร้อยๆ ใบ และผู้ติดตามเป็นสิบๆ คน

แต่การเดินทางของมาดามเจียงครั้งนี้ อาจจะเป็นการเดินทางไปสห

รัฐฯ ครั้งสุดท้ายก็ได้รายงานข่าวจากไต้หวันแจ้งว่า มาดามเจียงไคเช็คได้เดินทางไปสหรัฐอเมริกาเพื่อรักษาตัว และข่าวยังแจ้งด้วยว่า เชื่อกันว่าเธอเป็นเนืองอกทหนาก

มาดามเจียงอายุ ๖๔ ปี เธอรู้ว่าตัวเองเป็นเนืองอกเมื่อประมาณสองปีมานี้ เมื่อครั้งที่เธอเดินทางไปเยี่ยมน้องสาวทนายออร์ก ครั้นนั้นเธอได้ให้หมออเมริกันตรวจเธอ แต่เธอไม่ได้

เจียงไคเช็คและมาดามถ่ายเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐

ของอเมริกันถูกถอนออกจากประเทศฟิลิปปินส์

แหล่งข่าวอเมริกันแหล่งหนึ่งกล่าวว่า “...ไทยเป็นแหล่งเดียวที่เหลืออยู่ ระหว่างไต้หวันกับตุรกี

ทำงานในเรื่องนี้ ส่วนสถานที่ที่อยู่ในตรกนั้นเล่า ก็ใกล้จะถูกปิดเต็มที่ นับตั้งแต่เริ่มข้อแย้งเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางทหารของอเมริกัน...”

สถานเอกอัครราชทูตคาดว่าจะเหลืออยู่ก็คือ สถานเฝ้าระวังที่เกาะคาในภาคเหนือของไทย ซึ่งทำหน้าที่ติดตามความเคลื่อนไหวของยานอวกาศของสหภาพโซเวียตและสหรัฐฯ

แหล่งข่าวที่เชื่อถือได้กล่าวว่า เจ้าหน้าที่ไทยต้องการที่จะเก็บสถานที่ทั้งค่ายรามสูร และที่เกาะคาไว้ เพราะเธอว่าจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อฝ่ายไทยและฝ่ายสหรัฐอเมริกา

นอกเหนือจากสถานสอดแนมอิเล็กทรอนิกส์ เป็นที่คาดกันว่า ที่ปรึกษาอเมริกันบางคนจะยังคงอยู่ในเมืองไทยต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานว่า ไทยจะยังคงได้รับความช่วยเหลือทางทหารจากสหรัฐฯ ต่อไปอีก □

นสพ. แวนคูเวอร์ ซัน

๓๐ กย. ๒๕๑๙

อยู่ต่อเพื่อการผ่าตัด เธอเลือกที่จะใช้
แสงกัมมันตภาพรังสีรักษา

มีรายงานข่าวว่าเมอบทแล้ว เธอ
ได้รับการผ่าตัดเป็นครั้งแรก ในขณะที่
ทอดตบระฆาณารบิศจึงไคเช็กกำลัง
เจ็บหนัก เขาได้ถามถึงเธอ แต่เจ้า
หน้าทบอกกับเขาว่าเธอไปเยือน
สหรัฐฯ

ก่อนเดินทางออกจากไทเปครั้ง
หลังนี้ มาตามเจียงไคฉีกล่าวสุนทร
พจน์ยาวเหยียด ซึ่งผู้ฟังบางคนฟัง
แล้วเหมือนกับว่าเป็นการกล่าวลาครั้ง
สุดท้ายของเธอ เธอกล่าวถึงสามผู้
ลี้ภัยลับไปแล้วของเธอว่า เขาเป็น
'แสงทองแห่งจิต'

เธอกล่าวว่า เธอไม่สบายมานาน
แล้ว แต่เนื่องจากเธอต้องคอยดูแล
สาม เธอเลยไม่มีเวลา และเธอต้อง
ทำงานหนักมาก ทำให้โรคของเธอ
กำเริบ และบัดนี้เธอจะต้องไปรับการ
รักษาตัว

เธอได้กล่าวขอโทษชาวไต้หวัน
และชาวจีนบนแผ่นดินใหญ่ที่ได้แสดง
ความเสียใจต่อการตายของสามของเธอ เธอบอกว่าเธอจะจดจำไว้ชั่วชีวิต
ของเธอ

มาตามเจียงเคยมีศเป็นผู้นำชา
การทหารอากาศของจีนคณะชาติมา
ก่อน แต่ปัจจุบันเธอไม่ได้มีศหรือ
ตำแหน่งในรัฐบาลปัจจุบัน

สำนักงานข่าวจีนคณะชาติได้
ออกข่าวเรียกร้องให้ชาวจีนสวดมนต์
ภาวนาช่วยเธอและกล่าวว่า "มาตาม
เจียง เป็นสตรีที่เสมอต้นเสมอปลาย
ทอดเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างไต้หวันกับสหรัฐฯ งานของเธอและคำ
แนะนำของเธอเป็นสิ่งที่ดีที่ไต้หวันต้อง
การมากที่สุดในระยะนี้"

ผู้สังเกตการณ์ความสัมพันธ์
ระหว่างจีนแผ่นดินใหญ่กับไต้หวัน

คนหนึ่งได้ให้ความเห็นว่า ปัญหาที่
ใหญ่ที่สุดของความสัมพันธ์ระหว่าง
จีนแผ่นดินใหญ่กับไต้หวันก็คือ ใน
เมื่อสหรัฐฯยอมรับว่าไต้หวันเป็นส่วน
หนึ่งของจีนแล้ว

ปัญหาต่อไปก็อาจจะมีการรวมไต้หวันกับจีนนั้นเมื่อใด และด้วยกรรมวิธีอย่างไร

เป็นที่เชื่อกันว่าในระยะที่ประธานาธิบดีเจียงไคเช็กยังมีชีวิตอยู่นั้น การรวมไต้หวันกับแผ่นดินใหญ่ไม่มีทางเป็นไปได้ และบุคคลที่เป็นปากเสียงสำคัญในการต่อต้านการรวมแผ่นดินใหญ่จีนกับไต้หวันนั้นก็คือมา

เวียดนามใต้

ไม่มีอะไรมีค่าไปกว่าเอกราชและเสรีภาพ

หลังจากการพังทลายของทาง
การไซ่อนไม้นานนัก รัฐบาลใหม่
ก็ต้องประหลาดใจที่ได้เห็นธงชาติ
ฝรั่งเศสโบกสะบัดอยู่ตามอาคารและ
บ้านเรือนในย่านชาวยุโรปของนคร
โฮจิมินห์เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน และ
ธงแดงห้าดาวของสาธารณรัฐประชา
ชนจีนในย่านโซลอง อันเป็นบริเวณ
ที่มีชาวจีนกว่าครึ่งล้านอาศัยอยู่

ภายในช่วงระยะเวลาสั้นๆอันน่า
ประหลาดใจนี้ มีจีนติดตามด้วย
หนึ่งสัปดาห์ที่ชาวยุโรปโซลองเต็มไปด้วย
รัฐบาลฝรั่งเศสกระทำในทางตรงกัน
ข้ามกับรัฐบาลสหรัฐฯ ที่มีคำสั่งให้
คนอเมริกันออกไป โดยกลับสั่งให้
คนฝรั่งเศสอยู่ต่อ ด้วยเหตุนี้สถาน
ทูตฝรั่งเศสจึงแนะนำให้คนของตน
'ติดธง' ไว้เพื่อป้องกันไม่ให้ความรู้
สึกต่อต้านอเมริกันพุ่งเป้าไปยังฝรั่งเศสแทน

ตามเจียง ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลอย่างแท้จริง
อยู่เบื้องหลังแก่อประธานาธิบดี
แห่งไต้หวัน

การเดินทางเพื่อไปรักษาตัวของ
มาตามเจียงครั้งนี้เชื่อกันว่า เธออาจ
จะไม่สามารถต่อสู้กับโรคร้ายนี้ได้
และถ้าหากว่าเธอจากไปอีกคนหนึ่ง
ผู้นำของจีนคณะชาติสองคนที่ต่อต้าน
จีนแผ่นดินใหญ่มากที่สุด ก็คงจะปิด
ประวัติศาสตร์ของตนลง และประวัติ
ศาสตร์หน้าใหม่ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนกับพรรคจีนคณะชาติย่อมจะ
ต้องการเปลี่ยนแปลงอย่างแน่แท้ □

ส่วนพวกคนจีน ซึ่งเคยถูกกัก
มิดตั้งจากไต้หวันจัดตั้งไว้แต่ก่อน
ทราบจนกระทั่งถึงวันที่ ๓๐ เมษายน
ก็ต้องการบอกปิดความสัมพันธ์นั้น

แต่หลังจากที่ทูตฝรั่งเศสและ
บรรดาผู้นำจีนได้ถูกตั้งถึงการกระทำ
แบบนี้ ก็ไม่ปรากฏว่ามีการชักธงฝรั่งเศสและธงจีนอีกต่อไป ปรากฏแต่ธง
แดงห้าดาวของรัฐบาลปฏิวัติเฉพาะ
กาล กับธงดาวทองของสาธารณรัฐประชา
ชาติไปโดยเวียดนามขึ้นมาแทน

หากจะมีใครคิดว่าว่าการกระทำ
แบบนี้สะท้อนถึงความรู้สึกที่ต่อ
ต้านฝรั่งเศส ก็คงจะเป็นความเข้าใจ
ผิด และผิดมากยิ่งนัก ถ้าจะถือว่า
เป็นที่สะท้านต่อต้านสาธารณรัฐประ

ชาชนจีน ประเทศซึ่งมีส่วนให้ความ
ช่วยเหลืออาวश्यकุโรปรณ์ในการบด
ขยอกกำลังของทางการไซ่อนที่ถูก
โค่นล้มไปแล้ว

ในทางตรงข้าม นับเป็นครั้งแรก
ในรอบ ๑๑๓ ปีที่ยืนยันถึงความจริงที่
ว่า ชาวเวียดนามเป็นน่ายกย่องใน
ดินแดนของตน และรัฐบาลใหม่ก็จะ
ไม่ยอมทนต่อธงของต่างชาติใดนอก
เหนือไปจากธงของตนเอง

ใครก็ตามที่ละเลยต่อความรู้สึก
ภาคภูมิใจในเกียรติภูมิของชาติที่กลับ
ฟื้นคืนมาใหม่ จะทำให้มองข้ามเงื่อน
ไขสำคัญของสิ่งต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้นใน
เวียดนามได้ทุกวันนี้ และต่อฐานะ
อันเป็นที่ยอมรับของรัฐบาลปฏิวัติ
เฉพาะกาล ภายใต้คำขวัญที่ร่วมสมัย
ตลอดกาลของโฮจิมินห์ที่ว่า “ไม่มี
อะไรมีค่าไปกว่าเอกราชและเสรีภาพ”
ซึ่งติดอยู่กับแถบผ้าผืนใหญ่ที่แขวน
เหนือถนนสายสำคัญนั้น

นับเป็นครั้งแรกที่ชาวเวียดนาม
ได้มีโอกาสสมัครสการปกครองตน
เอง รวมทั้งการทำความผิดที่อาจเกิด
ขึ้นได้ สิ่งนี้เป็นปัจจัยหลักของการ
ทำงานในระบบสาธารณรัฐทั้งปวง ไม่
ว่าจะเป็นสาธารณรัฐใด

ตัวอย่างเช่น ในเดือนกันยายน
นิตยสารข่าวรายสัปดาห์ชั้นนำของ
สหรัฐฯ รายงานว่า สหภาพโซเวียต
กำลังพยายามกดดันอย่างหนัก เพื่อ
จะเอาฐานทัพเรือที่อ่าว Camvanh
อันเป็นฐานทัพที่สหรัฐฯ ได้ลงทุนไป
แล้วว่า ๑๔๐ ล้านดอลลาร์

อย่างไรก็ตาม เป็นที่สงสัยกันว่า
สหภาพโซเวียตจะทำได้สำเร็จหรือไม่
เพราะ “อิทธิพลของจีนในบริเวณนั้น”

ข้าพเจ้าได้ถามเจ้าหน้าที่บริหาร
ชั้นสูงผู้หนึ่งว่า รายงานข่าวนี้เป็น
จริงหรือไม่ ซึ่งปฏิกิริยาของเขาเป็น
ไปในเชิงผสมกันระหว่างความขบขัน
กับความขุ่นเคือง เขาเชื่อว่าที่น่าขันก็
เพราะ ตามข้อที่ ๑๒ ของโครงการ
อันเป็นที่ยอมรับกันเมื่อมีการจัดตั้ง
รัฐบาลปฏิบัติเฉพาะกาล ในเดือน
มิถุนายน ๒๕๑๐ ยืนยันที่จะ “ละเว้น
การเข้าร่วมเป็นพันธมิตรทางทหาร
จตุรัส ๒๔

ลุงโฮท่ามกลางชาวเวียดนาม

ไม่อนุญาตให้ประเทศใดมีฐานทัพใน
เวียดนามได้ และปฏิเสธการคุ้มครอง
ของประเทศหรือพันธมิตรทางทหาร
ใดๆ

ดังนั้นจึงไม่เป็นปัญหาที่สหภาพ
โซเวียต หรือประเทศมหาอำนาจอื่น
ใดจะมาถือสิทธิในฐานทัพทางทหาร

และต่อคำกล่าวถึง ‘อิทธิพลของ
จีน’ หรือประเทศมหาอำนาจอื่นที่
อาจจะมามีผลต่อนโยบายของรัฐบาล
เขากลับแสดงท่าทีขุ่นเคืองให้เห็น
เพราะเขาเห็นว่า ‘สิ่งนี้คือนโยบายที่
เราเลือกอย่างอิสระ เมื่อครั้งที่มีการ
ร่างโครงการของแนวร่วมปลดแอก
แห่งชาติตั้งแต่แรก รวมทั้งโครงการ
ปฏิบัติการของรัฐบาลปฏิวัติเฉพาะ
กาลและการยึดมั่นในสนธิสัญญา
ปารีส’

ผู้นำใหม่ของเวียดนามได้ยังเข้า
ถึงสถานภาพของประเทศตนว่า จะ
ยังคงยึดความเป็นกลาง เอกราช อธิปไตย
ของชาติ และสังกัดใน ‘กลุ่มไม่
ฝักใฝ่’ สิ่งเหล่านี้ได้รับการยืนยันครั้ง
แล้วครั้งเล่า ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งอยู่
เสมอมา

ในตอนปลายสัปดาห์แรกของ
เดือนกันยายน บนท้องถนนกรุงฮานอย

ปรากฏว่ามีขบวนรถสีตรงดำนำแขก
พิเศษจากท่าอากาศยานต้นซอนนุด
ไปยังโรงแรม Caravelle อย่างข้อน
เร้น

ภายในไม่กี่นาทีต่อมาก็มีข่าวลือ
ในหมู่นักหนังสือพิมพ์และวงการทูต
ว่า พวกทูตใหม่เพิ่งมาถึงพร้อมกับ
สาส์นตราตั้ง ทุกคนแรกๆ ที่ได้
ยื่นสาส์นคือ ทูตโซเวียตกับทูตจีน
ซึ่งเป็นเรื่องที่เหมือนกับที่ได้เคยเกิด
ขึ้นมาแล้วที่ฮานอยเมื่อสิบปีก่อน
หนาน หลังจากที่มีการสถาปนาสา
ธารณรัฐประชาชนเวียดนามขึ้นใน
เมืองนั้น

ข่าวลือแรกเป็นจริง แต่อันหลัง
ผิด เพราะทูตกลุ่มแรกที่จะยื่นสาส์น
ตราตั้งของตนต่อนายเหวียน หวี ถื่อ
ประธานที่ปรึกษาของรัฐบาล (ซึ่ง
ทำหน้าที่ประหนึ่งเป็นประมุขของรัฐ)
ในวันที่ ๑ กันยายน คือ ทูตคิวบา
กองโก (บราซาวิลล์) และเบอร์สตา
เนย์ ซึ่งทั้งหมดเป็นพวก ‘กลุ่มไม่
ฝักใฝ่’ (คิวบาเป็นประเทศแรกที่ส่ง
นายราอูล วาย ไวโว ในฐานะผู้แทน
ทางการทูตไปหานายเหวียน หวี ถื่อ
ที่กองบัญชาการในป่าเมื่อเดือนมิถุนา
ยน ๒๕๑๒ ทันทีหลังจากที่มีการก่อ
ตั้งรัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาล) วันถัด

มาได้แก่ทุตเม็กซิกโก สวีเดน และ
เดนมาร์ก รวมทั้งผู้แทนจากองค์การ
ปลดแอกปาเลสไตน์

สิ่งยืนยันให้เห็นถึงความนิยม
ที่รัฐบาลปฎิวัติเฉพาะกาล มีต่อประ
เทศกลุ่ม ไม่ฝักใฝ่กับพวกเป็นกลาง
รวมทั้งการสนับสนุนขบวนการปลด
แอก ทั้งการเยี่ยมชมอย่างเป็นทางการ
ของมาดามเหวียน ที่บิन्ह รัฐมน
ตรีต่างประเทศ ในประเทศลาติน
อเมริกาหลังการประชุมของกลุ่มไม่
ฝักใฝ่ที่ลามา เมืองหลวงของเปรู ซึ่ง
เป็นการขาดหลักการณ์อีกครั้งหนึ่ง

ในการประชุมที่ลามา สาธารณ
รัฐประชาธิปไตยเวียดนามเหนือทำ
ความประหลาดใจให้กับผู้ที่คิดว่า
เวียดนามเหนือจะร่วมกับค่ายสังคมนิ
ยม ด้วยการทำตาม นนคอก กลับเข้า
ร่วมใน 'กลุ่มผู้ไม่ฝักใฝ่กับฝ่ายใด'

การเคลื่อนไหวร่วมกันทางนโย
บายต่างประเทศของเวียดนามเหนือ
และเวียดนามใต้ จะขัดกับความ
ต้องการที่จะแยกกันเข้าเป็นสมาชิก
สหประชาชาติ (ซึ่งสมาชิกใหญ่รับ
รองด้วยมติ ๑๒๓ ต่อ ๐ งดออกเสียง
๕ รวมทั้งสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๒๑
กันยายน) เวียดนามใต้จัดจ้อที่จะ
บรรลุถึงการแบ่งแยกการรับรองทาง
การทูตออกจากกัน ซึ่งจะทำให้การ
รวมประเทศต้องเลื่อนออกไปอย่าง
หลักเลียงไม่ได้

คุณจะมีข้อนำเคลือบแคลงมากมาย
เกี่ยวกับคำถามนี้ ที่สถานไปรษณีย์
และโทรเลขกลางของนครโฮจิมินห์
มีโต๊ะแยกกันสำหรับโทรเลขภายใน
และต่างประเทศ ถ้าต้องการโทรเลข
ไปฮานอย คุณต้องไปส่งยังโต๊ะสำ
หรับภายในประเทศ และจ่ายค่าโทร
เลขในอัตราเดียวกับจุดปลายทางทุก
แห่งในเวียดนามใต้ อัตราไปรษณีย์
ก็เท่ากันระหว่างฮานอยกับไมโท ซึ่ง
อยู่ในสามเหลี่ยมแม่น้ำโขง หรือ
เหมือนกันทุก ๆ แห่งในเวียดนาม

เหนือและใต้

ในทางตรงข้ามเมื่อรัฐบาลปฎิวัติ
เฉพาะกาล เริ่มใช้ค่าเงินใหม่ใน
เวียดนามใต้เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน
ซึ่งต่างไปจากเงินเพียงที่เคยใช้มา
แล้ว และก็ไม่เหมือนเงินดองที่ใช้ใน
เวียดนามเหนือ

ความแคลงใจเหล่านี้อาจอธิบาย
ได้ด้วยวลีที่ว่า "บรรณภาพอย่างเป็น
ขั้นตอน" รวมทั้งโครงการของรัฐบาล
ปฎิวัติเฉพาะกาลที่อ้างอิงถึงสนธิ
สัญญาปารีส

มีพรรคการเมืองพรรคเดียว และ
ก็เป็นที่ยอมรับกันคือ 'พรรคปฎิวัติ
ประชาชนในเวียดนามใต้ (พรรค
คอมมิวนิสต์)' ซึ่งตามจริงแล้วเป็น
สาขาของพรรคลาวดอง (พรรคแรง
งาน) แห่งเวียดนามเหนือ

มีกองทัพกองเดียว นั่นคือ กอง
กำลังปลดแอกประชาชน ซึ่งถูกยุบ
รวมเข้าเป็นกองทัพประชาชนเวียด
นาม และก็เกือบเป็นที่แน่นอนว่าจะ
มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจแผนเดียวต่ำ
หรับทั้งเหนือและใต้ แต่จะมีการบริ
หารที่แยกจากกัน ส่วนหนึ่งสร้าง
สรรค์สังคมนิยมทางเหนือ และอีก

ข่าวล้าจากเขมร

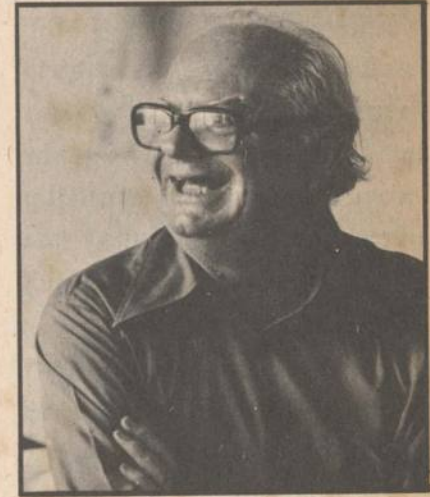
๕ เรื่องยิ่งและเรื่องแตกกอล

ข่าวที่ออกมาจากเขมรในระยะนี้
ถ้าฟังภาษาเขมรออกและฟังวิทย
พนมเปญทุกวัน ข่าวที่ออกมาคือ
ข่าวการเร่งรีบเพาะปลูกผลหมากราก
ไม้และข้าวเป็นการใหญ่ทั่วทุกจังหวัด
ในเขมร และข่าวความสามารถของ
กสิกรทหาร และประชาชนอื่นๆที่
ช่วยกันสร้างอ่างเก็บน้ำหรือทดน้ำ
เขื่อนเพื่อการเพาะปลูก แต่ไม่มีข่าว
การเมืองออกมาจากเขมรเลย

วิทยุเสียงพนมเปญอ้างว่าในฤดู
เก็บเกี่ยวที่จะถึงนี้ ถือปลายบนกับ

ส่วนหนึ่งเพื่อการเสริมสร้างสิ่งที่เรียก
ว่า 'ปฎิวัติประชาธิปไตยประชาชน'
ทางใต้

บางที่การรวมกันอย่างสมบูรณ์
คงจะยังไม่แล้วเสร็จ จนกระทั่งโครง
สร้างทางเศรษฐกิจสังคมทางใต้จะ
คล้อยไปด้วยกันกับของทางเหนือได้
มากยิ่งขึ้น และมีการบูรณะระบบขน
ส่งกับการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้การ
ค้าขายและการท่องเที่ยวระหว่าง
เหนือ-ใต้ทำได้ง่ายเข้า

วิลเฟรด เบิร์ชเชิร์ต

ผู้สื่อข่าวพิเศษของจตุรัส

ต้นป่าน้ำ เขมรก็จะมีข้าวพอกินพอ
ใช้และอาจจะเหลือเพื่อการส่งออก
อีกด้วย

วิทยุเสียงพนมเปญไม่ได้บอก
อะไรมากกว่านั้นเกี่ยวกับสถานการณ์
ในเขมร ข่าวเกี่ยวกับการเมืองของ
เขมรนั้นแทนที่จะออกจากพนมเปญ
กลับออกมาจากปักกิ่ง สำนักข่าวของ
ฝรั่งเศสมีผู้สื่อข่าวประจำอยู่ในปักกิ่ง
และรู้จักเจ้าหน้าที่เขมรฝ่ายเจ้าสท
หลายคน ซึ่งรายงานข่าวโดยไม่อ้าง
ว่าใครเป็นคนบอกข่าว

อย่างเช่นมีรายงานข่าวว่าอดีตผู้นำเขมรเช่นนายพลลอนนอล ผู้เป็นน้องชายอดีตประธานาธิบดีลอนนอลของเขมร และเจ้าสิริมาตักกับนายลองโบเรตต์ อดีตนายกรัฐมนตรืเขมร สมัยนายพลลอนนอล ตายเสียแล้ว

ข่าวนี้ดูขงข่งกว่าข่าวที่แล้วๆมา ข่าวที่แล้วๆมานั้น ไม่น่าเชื่อชีวิตของสามคนเป็นอย่างไร บ้างก็ว่าถูกฆ่าตาย บ้างก็ว่ายังมีชีวิตอยู่ มีแต่ข่าวลือจากปากคำของพลกษชาวเขมรที่หนีเข้าไทยเสียเป็นส่วนใหญ่

แต่ข่าวหลังนี้เชื่อกันว่าผู้ส่อข่าวฝรั่งเศสได้ยื่นมาจากปากคำของเจ้าหนาทเขมรฝ่ายสหกัน ซึ่งเจ้าหนาทเหล่านี้เดินทางเข้ากรุงพนมเปญพร้อมเจ้าสหกันเมื่อเดือนที่แล้ว หลังจากเจ้าสหกันได้เจรจากับผู้นำเขมรแดง โดยจนเป็นพอต่อให้

เจ้าหนาทของเจ้าสหกันอ้างว่า นายพลลอนนอลนั้นถูกชาวบ้านกระທบตาย หลังจากที่ถูกทัพของเขมรแดงเข้าเมืองพนมเปญ เมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ส่วนอดีตนายกรัฐมนตรืลองโบเรตต์และเจ้าสิริมาตักนั้นถูกประหารโดยการยิงเป้า

เจ้าสิริมาตักนั้น เมื่อกรุงพนมเปญใกล้แตกได้หลบเข้าไปในสถานทูตฝรั่งเศส

เจ้าหนาทของเขมรฝ่ายเจ้าสหกัน รายงานต่อไปว่า พวกเจ้าหนาทชั้นสูงในรัฐบาลเก่าของเขมรในสมัยนายพลลอนนอลนั้น ทางรัฐบาลเขมรแดงได้บังคับให้เปลี่ยนชอนกันทุกคน

ยกตัวอย่างเช่นลูกของเจ้าสิริมาตักนั้นชอนเก่าชื่อ 'สีหโมณี' ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นชอน 'พม'

เจ้าหนาทเขมรฝ่ายเจ้าสหกันเดาว่า การที่รัฐบาลเขมรใหม่บังคับให้เปลี่ยนชอนก็เพื่อไม่ให้เจ้าหนาทเก่าของเขมรสามารถรวมตัวกันได้ และเพื่อโยกย้ายประชาชนออกจากกันไม่ให้จับกันเป็นกลุ่ม

อย่างไรก็ตาม นักสังเกตการณ์ทางการเมืองเขมรให้ความเห็นว่า การบังคับให้เจ้าหนาทชั้นสูงของเขมรหรือครอบครัวเปลี่ยนชอนนั้น ก็เพื่อความปลอดภัยของพวกนั้นเอง เพราะว่าหากประชาชนเขมรหรือทหารเขมรแดงศด่าๆรู้ว่าใครเป็นใคร อาจจะเข้าทำร้ายเขาเหล่านั้นได้

อย่างไรก็ตาม เจ้าหนาทของเขมรฝ่ายเจ้าสหกันกล่าวต่อไปว่า รัฐบาลใหม่ในเขมรได้ย้ายประชาชนที่ไว้วางใจไม่ได้ไปไว้ในเขตชายแดนแทนเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับความมั่นคงของเขมร

กรุงพนมเปญในความเห็นของพวกเขาเจ้าสหกันนั้นก็เท่ากับเป็นเมืองผีหลอก พวกเขาคาดกันว่าทั้งกรุงพนมเปญนั้นมีประชาชนรวมทั้งสิ้นไม่เกินห้าหมื่นคน และส่วนใหญ่ก็เป็นทหารทหารเหล่านี้จะไปไหนมาไหนก็ต้องมีบัตรแสดงพิเศษ เช่นเดียวกับพวกของเจ้าสหกันเอง ก็ต้องมีบัตรใบผ่านทางด้วย ร้านรวงปิดหมด

โรงงานชานกรุงพนมเปญนั้น พวกเจ้าสหกันเล่าว่า ปัจจุบันได้ใช้ทหารเขมรแดงและวิศวกรชาวจีนไปช่วยทำงาน จีนเองกำลังสร้างโรงงานบางโรงให้เขมรแดงอยู่ บางโรงงานก็ใช้ช่างจีนทำงาน เจ้าสหกันเองได้เดินทางไปดูนาข้าวและโรงงานทอผ้าห่างจากกรุงพนมเปญประมาณสิบกิโล แต่ทางเขมรแดงไม่ยอมให้พระองค์เดินทางไปนครวัด ซึ่งเจ้าสหกันต้องการจะไป เพื่อไปวางอิฐสมเด็จพระมารดาของพระองค์

ในความเห็นของพรรคพวกเจ้าสหกันนั้นเชื่อกันว่าเรื่องเหล่านี้ไม่น่าแปลกใจแต่อย่างใด

สำหรับผู้นำนาญปัญหาการเมืองภายในของเขมรนั้น ปัญหาหนึ่งที่เป็นปัญหาระหว่างพวกเขมรแดงกับพรรคพวกของเจ้าสหกันนั้นก็คือ ปัญหาความแตกต่างทางอุดมการณ์และ

ภาพสุดท้ายของอดีตนายกรัฐมนตรีเขมร นายลอง โบเรตต์

ความไม่ชอบพอกันเป็นส่วนตัวระหว่างเจ้าหนาทชั้นสูงของเขมรแดงกับฝ่ายเจ้าสหกัน

ส่วนอีกปัญหาหนึ่งซึ่งเป็นที่หวนเกรงกันอยู่เมื่อสมัยที่การเจรจกันระหว่างฝ่ายเขมรแดงกับเจ้าสหกันคือ ทางเขมรแดงนั้นไม่ต้องการให้เจ้าสหกันนำพรรคพวกของพระองค์กลับกรุงพนมเปญด้วย เพราะเป็นที่เชื่อนำว่าการบริหารประเทศของรัฐบาลเขมรแดงในกรุงพนมเปญปัจจุบันนั้นคงไม่เป็นที่ถูกอกถูกใจของเขาเหล่านั้นเป็นแน่

รัฐบาลเขมรแดงเองนั้นคงไม่ต้องเป็นห่วงกับปัญหาว่าจะทำอย่างไรต่อกับพรรคพวกของเจ้าสหกัน เพราะว่าเมื่อวัน๓๑เดือนนี้ได้มีรายงานข่าวมาว่า คณะผู้ติดตามของเจ้าสหกันประมาณห้าสิบกกว่าคน ได้ออกแถลงการณ์ในกรุงปักกิ่งว่า หลังจากออกมาจากกรุงพนมเปญแล้ว ก็จะไม่ขอกลับไปเขมรอีกในขณะนั้น เพราะว่าฝ่ายเขมรแดง ได้ทำลายอิสรภาพเบองตันของประชาชนเสียจนหมดสิ้น

“เรื่องอะไรฉันจะกลับไปเขมรฉันไม่มีทางหาถูกสิบสองคนของฉันพบ และลูกของฉันก็จะไม่มีแม่แต่นามสกุลของฉันอีกต่อไป” คนหนึ่ง

ในขณะที่ติดตามเจ้าสีหนุกล่าวกับผู้สื่อข่าวต่างประเทศ

คณะผู้ติดตามเจ้าสีหนุทั้งหมดเดินทางสู่ฝรั่งเศส ได้ออกข่าวให้อยู่ในฝรั่งเศสได้ และที่เดินทางเข้า

ฝรั่งเศสก็มาถึงแล้ว

ในขณะที่คณะผู้ติดตามของเจ้าสีหนุกำลังออกแถลงการณ์ฟาดฟันเขมรแดงอยู่นั้น เจ้าสีหนุเองยังไม่ได้แถลงอะไรออกมา นอกจากทำหน้าที่เป็นทูตพิเศษของรัฐบาลใหม่

ญี่ปุ่นรุกรานที่ฮานอย

ญี่ปุ่นนั้นดำเนินนโยบายต่างประเทศในแถบเอเชียอาคเนย์ตามกันอเมริกามานานพอๆ กับไทย

สหรัฐฯ ว่าปัดลอมจีน ญี่ปุ่นก็ปัดลอมจีน พอสหรัฐฯ ไปดักกับจีน ญี่ปุ่นก็รีบวิ่งเข้าบักกิ่งเปิดความสัมพันธ์

มาบัดนี้ สหรัฐฯ ทำท่าจะถอนอิทธิพลทางการเมืองของตนออกจากแถบของเอเชียอาคเนย์ ญี่ปุ่นก็มักจะเริ่มเป็นตัวของตัวเอง เพราะความจำเป็นทางการเมืองและการเศรษฐกิจของตนเอง การดำเนินนโยบายต่างประเทศของญี่ปุ่นจึงเริ่มเดินหน้าโดยไม่รอสหรัฐฯ เป็นครั้งแรก

ในความเห็นของเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่นคนหนึ่งเห็นว่า 'ใครมีอำนาจในฮานอย คนนั้นก็มีความเห็นอินโดจีน'

ความเห็นเช่นนั้นไม่เฉพาะแต่เป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่นคนหนึ่งเท่านั้น แต่ก็เป็นความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่นเองด้วย ซึ่งเห็นคล้อยว่า นอกจากฮานอยจะมีอิทธิพลต่อไซ่ง่อนแล้ว ก็กองกำลังรบญี่ปุ่นซ้อมรบ ๑๕

ยังมีอิทธิพลต่อลาวและเขมรอีกด้วย ความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างโตเกียวกับฮานอยนั้นเริ่มมีตั้งแต่เดือนกันยายนปี ๒๕๑๖ แต่เป็นเพียงการยอมรับซึ่งกันและกัน โดยที่ยังไม่มีการแลกเปลี่ยนทูตกัน

เป็นที่เชื่อกันว่าการที่ในระยะนั้นทั้งสองประเทศยังไม่มี การแลกเปลี่ยนทางการทูตกันนั้น ก็เพราะว่าสงครามเวียดนามยังไม่สงบลง ทางโตเกียวเองนั้นไม่กล้าที่จะกระทำความสัมพันธ์กับฮานอย เพราะเกรงใจวอชิงตัน

อย่างไรก็ตาม เมื่อสงครามในอินโดจีนสงบลง โตเกียวก็รีบเร่งทำการต่อรองกับฮานอย ผลของการต่อรองก็คือ เมื่อวันที่ ๑๑ เดือนโตเกียวประกาศว่าจะแลกเปลี่ยนทูตกันระหว่างฮานอยกับโตเกียวเป็นครั้งแรกนับจากสงครามโลกครั้งที่สอง

นอกจากจะมีการแลกเปลี่ยนทางการทูตกันแล้ว ยังได้มีการลงนามให้ความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศทั้งสอง โดยที่ทางโตเกียวจะให้ความช่วยเหลือเป็นมูลค่า ๒๓.๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

การลงนามความช่วยเหลือที่ทำกันขึ้นในฮานอย โดยที่เอาเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำเวียงจันทน์เป็นผู้นำไปฮานอย เพื่อดูแลความช่วยเหลือ ทั้งนอทูตของญี่ปุ่นคนแรกประจำฮานอยก็ร่วมเดินทางไปด้วย และขนสาส์นตราตั้งของตนให้กับนาย

ฮวง วานเทียน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

เป็นที่เชื่อกันว่า เอกอัครราชทูตญี่ปุ่นนั้นจะเข้าประจำการในป็นาน ส่วนสถานทูตนั้นยังต้องใช้โรงแรมในฮานอย เป็นที่ถุกสถานทูตไปก่อน

ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจทางญี่ปุ่นมีข้อแม้ว่าทางฮานอยต้องซื้อสินค้าจากญี่ปุ่น สินค้าที่จะชอกรถบรรทุก สำหรับใช้ในการขนถ่านหิน ตู้รถไฟ เครื่องมือทำถนนและก่อสร้าง

จะว่าไปแล้วญี่ปุ่นก็ทำการค้าขายกับเวียดนามเหนือมานานแล้ว โดยไม่ต้องผ่านฮ่องกงหรือสิงคโปร์เหมือนไทย

ในระยะแปดเดือนแรกของปี ญี่ปุ่นส่งสินค้าเข้าเวียดนามเหนือเป็นมูลค่า ๒๘.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งสูงกว่าปีที่แล้วถึง ๒๕๓ เปอร์เซ็นต์ และเวียดนามเหนือก็ส่งถ่านหินและแร่อื่นๆ เข้าญี่ปุ่นเป็นมูลค่า ๑๖.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในระยะเดียวกัน

พ่อค้านักธุรกิจญี่ปุ่นที่เคยมีการในเวียดนามใต้ต่างก็มีความเชื่อมั่นว่าทางเวียดนามใต้คงจะติดต่อกับทางญี่ปุ่น เมื่อสต็อกส่วนประกอบการผลิตของโรงงานที่ญี่ปุ่นเคยทำกิจการอยู่ในไซ่ง่อนหมดลง

เมื่อเร็วๆ นี้เองพ่อค้าญี่ปุ่นยังชอกลงแซ่เขินจากเวียดนามใต้ ๓๐๐ ตัน บริษัทญี่ปุ่นที่ชอคือ บริษัทซุมิโตโมจิ และยังคงจะชอเพิ่มอีก

ทั้งนี้เชื่อกันว่าบริษัทต่อเรืออิตาซิกจะขายโรงงานทำปายจากฟอสเฟตให้แก่เวียดนามเหนือคิดเป็นมูลค่าประมาณ ๕๐ ล้านดอลลาร์ ทั้งนี้เชื่อกันว่ากระทรวงการคลังระหว่างประเทศซึ่งจะเป็นคนปล่อยเงินกู้เพื่อการคลังจะอนุมัติเงินเพื่อธุรกิจขนของ บริษัทให้กับเวียดนามเหนือด้วย ทั้งนี้ก็เพราะว่าเพิ่งมีการแลกเปลี่ยนทูตกันหยกๆ ระหว่างประเทศทั้งสอง □

นายแพทย์อุดม โปษะกฤษณะ

จตุรัส : คุณหมอเคยเดินทางไปเวียดนามเมื่อครั้งสงครามโลกยุติใหม่ ๆ

นพ. อุดม : ครับ... เกือบที่หนึ่ง ในฐานะทูตวัฒนธรรม

จตุรัส : มีคนร่วมขบวนไปมากหรือเปล่า

นพ. อุดม : ไม่มาก มีแต่หมอสมาน นันทพร ท่านเป็นศาสตราจารย์แต่ก่อนอยู่หาๆ ตอนนั้นมาอยู่โรงพยาบาลศิริราช แล้วก็มีฝรั่งเศสอีกคน ตอนนั้นยังอยู่ทางใต้ ก็ไปเยี่ยมไข้กัน ฮานอยเหมือนกัน

จตุรัส : ในฐานะทูตวัฒนธรรม เขาให้ไปทำอะไรบ้าง

นพ. อุดม : ก็ดูหลายอย่าง ดูโรงเรียนแพทย์ที่ไซ่ง่อน โรงเรียนแพทย์ที่ฮานอย ไปบรรยายบ้างที่ฮานอยวิชาเกี่ยวกับผ่าตัดสมอง

จตุรัส : การไปคราวนั้น รู้สึกว่าวิชาการแพทย์ของเวียดนามเจริญหรือไม่

นพ. อุดม : ก็ไม่ค่อยเจริญเท่าไร

จตุรัส : เทียบกับไทยสมัยนั้น

นพ. อุดม : เรารู้สึกจะดีกว่า

จตุรัส : ในทางด้านการศึกษาแพทย์สมัยที่ไปครั้งแรกเป็นอย่างไร

นพ. อุดม : ก็ดีพอสมควร แต่แพทย์ที่ผลิตออกมาใหม่มาก ตอนนั้นมีอาจารย์ฝรั่งเศสอยู่หลายคนเหมือนกัน

จตุรัส : ที่ไปครั้งหลังไปเมื่อไร

นพ. อุดม : ไปเมื่อวันศุกร์ที่ ๑

จตุรัส : ไปในนามของรัฐบาลไทย

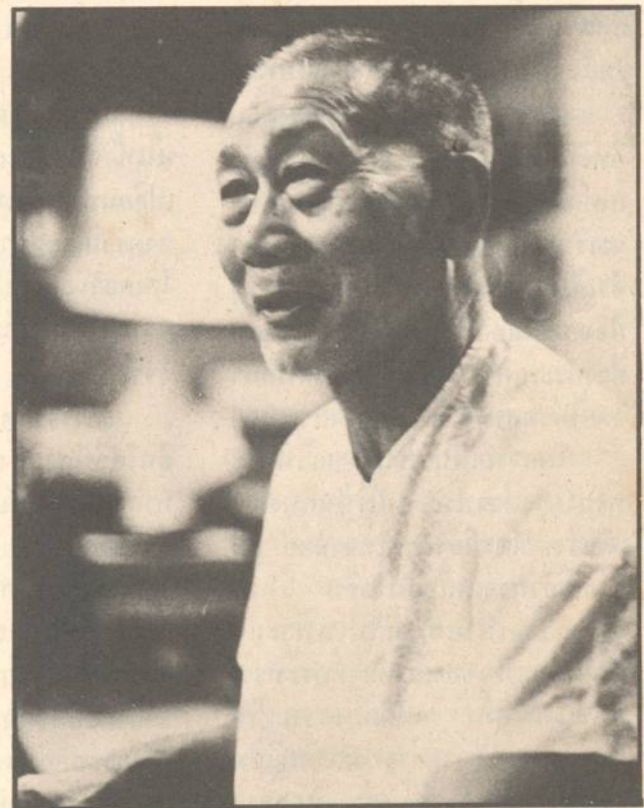
นพ. อุดม : สมาคมแพทย์ของแพทย์สาธารณสุขรัฐประชาธิปไตยเวียดนามเขาเชิญมา เชิญแพทย์ ๓-๕ คน

จตุรัส : ไปกันกี่คน

นพ. อุดม : ห้าคน มีผมเป็นหัวหน้าคณะ รองศาสตราจารย์ทองจันทร์ หงส์ดามมย์ เป็นรองอธิการบดีจุฬาลงกรณ์

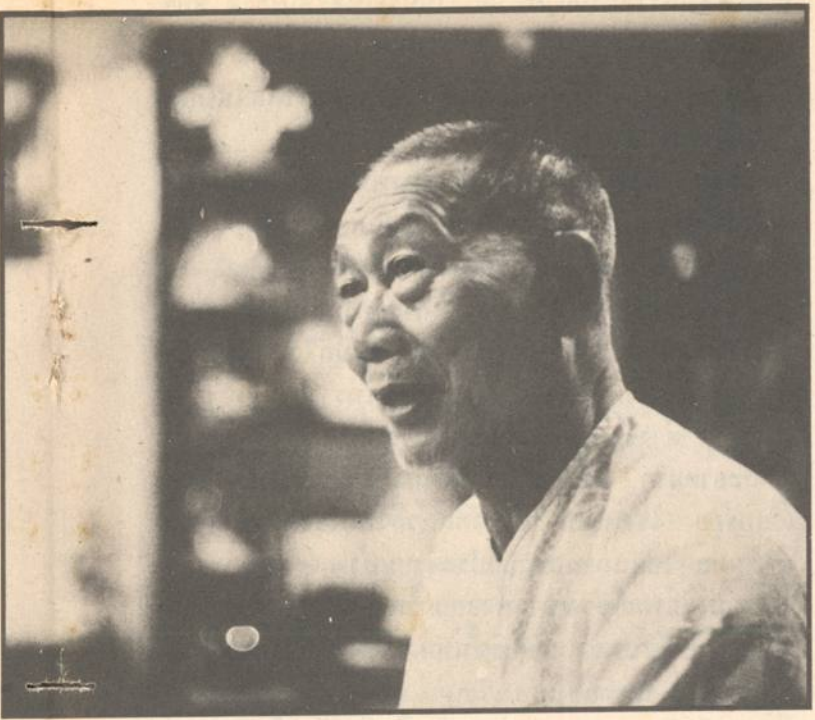
จตุรัส ๒๔

“เรื่องแพทย์ในชนบท ของเรายังไม่ดี สู้เขาไม่ได้ เขาถึงประชาชนจริงๆ ของเราพยายามจะทำเหมือนกัน เหมือนอย่างที่เขาทำ...”

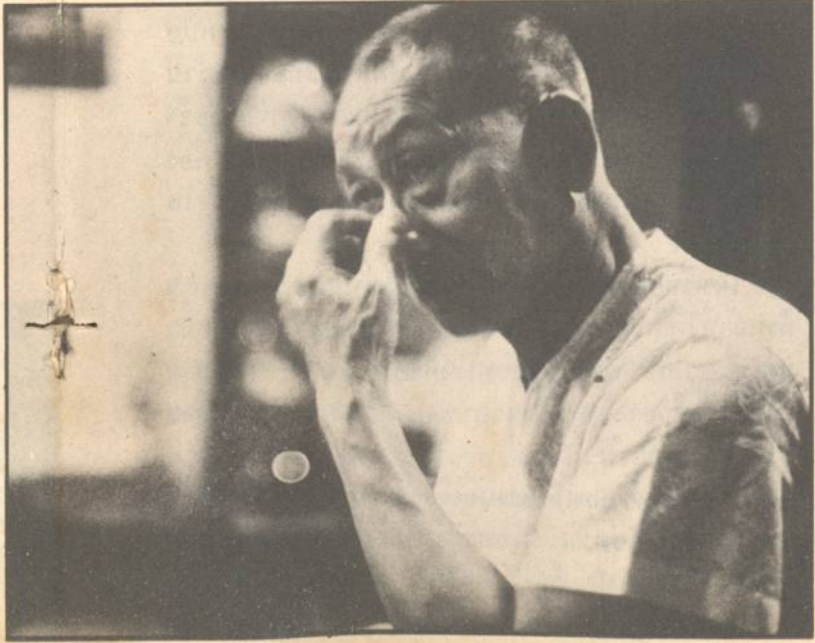

มหาวิทยาลัย รองศาสตราจารย์อ่อนศักดิ์ อาจารย์รามธิบดี นายแพทย์ประมุข ตันทวีมล นายแพทย์ใหญ่จังหวัดขอนแก่น และคนที่หาก็คือนายแพทย์กระแสรุ ชนวงษ์ เราออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปเมื่อวันศุกร์ ไปถึงหนองคายเวลา ๒๒.๓๐ น. เราจะรับขบวนไปเวียงจันทน์เลย แต่เขาบอกว่าอันตรายอย่าข้าม อาจเป็นอันตรายถึงชีวิต ก็เลยพักที่หนองคายหนึ่งคืน

ที่จริงตอนที่อยู่เวียงจันทน์ก็ได้ประโยชน์ได้รู้ได้เห็นอะไรหลายอย่างที่ควรจะมี ควรจะมาบอกพวกเราถึงความจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเวียงจันทน์ ที่จริงเวียงจันทน์เวลานั้น

“คนเวียดนามมีความขยัน เขาเชื่อ ลุงโฮมาก ลุงโฮเป็นคนดี คนเคารพนับถือมากเหลือเกิน เกือบจะรักเหมือนพระเจ้าองค์หนึ่ง”

ผู้คนก็อยู่ในระเบียบเรียบร้อย ผู้คนที่จริงกับเราคือเพื่อนองกันดี ไม่เห็นจะมีปฏิกิริยาอะไรเลย ชีวิตก็ยังเป็นไปอย่างเก่า รู้สึกจะมีระเบียบกว่าเก่า มีรถยนต์กลางถนนอาหารต่างๆ ตามร้านก็มีขาย

ที่สำคัญที่สุดคือในที่กลับโรงพยาบาลขนาดต่าง ๆ เล็กไปหมด ในที่กลับมีบาง ๒-๓ แห่ง แต่ไม่ยอมให้มีเตียงได้แต่ราว ภาษาอังกฤษประเทศไม่ให้ใช้ แต่ภาษาไทยก็ยังพอใช้ได้ คนที่ติดคนไทยก็มีเยอะ นักร้องคนไทยก็มีมากจากกรุงเทพฯ

ผมมีความรู้สึกว่าคนลาวคนไทยที่จริงควรจะเป็นพี่น้องกันอย่างยิ่ง เขาก็ไม่มีความรู้สึกอะไรกับเราเลยสำหรับประชาชนด้วยกัน ไปเที่ยวตลาด ของไทยเป็นส่วนมากเสื้อผ้าต่างๆ ของสำเร็จรูป ไม่สำเร็จรูป อาหารต่างๆ ไปจากไทย เครื่องกระเบื้อง เครื่องฝังอะไรต่างๆ ไปจากไทยแทบทั้งหมด ผมก็อยากจะพบกับรัฐมนตรีฝ่ายสาธารณสุขซึ่งเคยนับถือผมเป็นอาจารย์ เขาเคยมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ตั้งแต่เล็กๆ มาเรียนที่โรงเรียนอัสสัมชัญ แล้วไปเรียนแพทย์ที่จุฬาลงกรณ์

จตุรัส : ขี้อะไร

นพ. อุดม : เจ้าชัยสวัสดิ์ อายุ ๔๘ ปี

จตุรัส : เป็นรัฐมนตรีเลย

นพ. อุดม : ๔๘ ปีแล้วไปซะแล้วนะ สมัยที่เขาบอกว่าคนหนุ่มๆ ที่นั่นอายุ ๔๐-๔๕ ยังมากไป อธิการบดียังอายุ ๔๕ เขาเป็นลูกศิษย์อาจารย์ทองจันทร์อยู่จุฬาลงกรณ์ฯ ก็นับถือกันดี เชิญเราไปรับประทานอาหารคุยเรื่องต่างๆ มาก

จตุรัส : มีเรื่องที่น่าสนใจพอจะเล่าให้ฟังได้บ้างไหม

นพ. อุดม : ก็ทางการแพทย์ผมว่ามีทาง ลาวเจริญน้อยกว่าทางเวียดนาม ในลักษณะเดียวกันกับที่ผมเล่าเรื่องอื่นให้คุณฟัง คุณก็จะเข้าใจ มีโรงพยาบาลที่สำคัญอยู่ ๒ แห่งคือ โรงพยาบาลมโหสถ

โรงพยาบาลมโหสถ ที่จริงก็เป็นโรงพยาบาลที่ใหญ่ที่สุดของเมืองเวียงจันทน์ มีโรงพยาบาลอีกแห่งคือ โรงพยาบาลศรีสว่างวงศ์ โรงพยาบาลมโหสถอเมริกันไปสร้างไว้มี ๒ ชั้น ขาวเหี้ยมแบบอเมริกัน ก็ไม่ถูกกับภูมิประเทศของเราเท่าไร สร้างแบบอเมริกันต้องมีแอร์คอนดิชัน มีไฟฟ้าอย่างดี นำมาใช้ในบ้านเมืองเราก็คงลำบากเหมือนกัน ถ้าใช้ไม่เป็นมันก็เหมือนอะไรแบบนั้น มีโรงพยาบาลศรีสว่างวงศ์ที่เป็นโรงพยาบาลที่สะอาดพอ สถานะก่อสร้างทั้งหมดยังเรียบร้อยอยู่ในสภาพดี สะอาดกว่าโรงพยาบาลมโหสถ

แพทย์ของเวียงจันทน์มีอยู่ราว ๑๐๐ คนได้ เพราะว่า

จตุรัส ๒๕

หนีไปหาถิ่นต่างประเทศ การที่มีพวกคนเข้ามา ก็พยายามหนีไปหมด ที่จริงเขาก็บอกว่าเขาก็ไม่ได้ทำอะไรพวกคนเลย เหมือนกับว่าคนทักก็ไม่ทำอะไร ทำแต่คนที่ทุจริต คนที่ติดอยู่ในศีลธรรมเขาก็ไม่แตะต้องเลย

จตุรัส : แพทย์ลาวหลบจากไทยมีมากไหม

นพ. อคม : ไม่มาก จุฬารักษ์คนหนึ่ง จากศิริราชมีคนหนึ่ง จากเชียงใหม่รู้สึกมี ๒-๓ คน ตามที่เราเชิญพวกคนไว้มีประโยชน์ เพราะพวกเขายังนึกถึงพวกเราอยู่เสมอ การติดต่ออะไรก็ทำได้

จตุรัส : ตกลงคุณหมอเดินทางไปเวียตนามเมื่อไร

นพ. อคม : วันอังคาร ไปสายการบินลาว ที่แรกจะไปเที่ยง เขาเกิดพอใจอะไรเราก็ไม่รู้ เลยได้ไป ๘ โมงเช้า ไปถึงโน้นก็ไม่มีคนมารับเหมือนกัน เพราะมันยังอยู่ตลอดเวลา สมาคมแพทย์มารับเราตั้งหลายหนแล้วก็ไม่พบสักที เขาแนะนำเราไปรออยู่ที่สนามบินสักครึ่งชั่วโมง เขาก็มีทหารมารับ ทหารพวกนี้เรียบร้อยดี เขาเอาตัวให้โทรศัพท์ไปบอกสมาคมแพทย์ เลขาธิการสมาคมก็มาพร้อมด้วยล่าม เจ้าหน้าที่กรมวิเทศสหการอีก ๒ คนเขาก็ดี สภาพเรียบร้อย

จตุรัส : ได้ไปดูหมอเก่าเปล่าหรือไม่

นพ. อคม : ของเขาคือมาก พาไปดูโรงพยาบาลหลายแห่ง โรงพยาบาลของมหาวิทยาลัยโน้น โรงพยาบาลเวียตนาม เยอรมัน แต่ก่อนเป็นของฝรั่งเศส โรงพยาบาลเก่าแต่ปรับปรุงให้ดีขึ้น ระหว่างสงครามก็มีห้องใต้ดินสำหรับผ่าตัด ๒๕๕๕ บิดลงหลายครั้ง บิดลงเพราะตกฟางไปหลายแห่ง เขาก็ซ่อมแซมจนอยู่ในลักษณะที่ดีขึ้นแล้ว คนตายไป ๑๑ คน แต่ไม่มีหมอหรือพยาบาลตายเลย โรงพยาบาลทั้ง ๒ แห่งนี้เป็นโรงพยาบาลสำหรับนักเรียนแพทย์ ส่วนเขามือของดี ๆ หลายอย่าง การผ่าตัดเรียกว่าพอใช้ได้ เครื่องมือ เขาก็ไม่เลว ส่วนมากเป็นของเยอรมัน เขาทำได้หลายอย่าง เช่น เปลี่ยนหัวใจ ผ่าตัดสมอง แล้วก็ไปดูกรมทหารสุขภาพและโรคระบาดวิทยา สถานที่คล้ายกับสถานเสาวภาของเรา มีการทำวัคซีนหลายอย่าง เช่น โปлио

จตุรัส ๓๐

วัคซีน บัซจ. วัคซีน เขาก็ทำได้ วัคซีนป้องกันต่างๆ ไกกรณ เกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า ผมเห็นเขาทำได้ดีมาก ไปลิโอวัคซีนทำได้มากถึงขนาดส่งไปประเทศรัสเซียได้ สถาบันเขาน่าดีมาก

จตุรัส : เขามีการตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับโรงพยาบาลในเมืองไทยบ้างหรือไม่

นพ. อคม : เขาไม่ได้พูดเลย เขาสภาพมาก เขาไม่เคยพูดถึงเมืองไทย เขารู้ว่าอะไรเกิดขึ้น แต่เขาไม่พูด

จตุรัส : เขามีการสอนทางด้านการศึกษาเมืองไหมครับ

นพ. อคม : ผมไม่ได้ถาม อาจจะมีการอบรมกันมานานก่อน เขาโรงเรียน หรืออาจจะอบรมระหว่างนั้นก็ได้ ที่นั้ไปดูต่างจังหวัด จังหวัดนาไซ อยู่ห่างจากนั้นราว ๖๐-๗๐ กิโลเมตร ต่างจังหวัดเป็นโรงพยาบาลเล็กๆ ประจำจังหวัด แต่สะอาดมาก แต่ก่อนเป็นโรงทหารแต่เขาปรับปรุงจนดีเรียบร้อย โรงพยาบาลจังหวัดแล้วก็ไปดูโรงพยาบาลประจำอำเภอ ไปดูสถานอนามัยประจำหมู่บ้าน ๒ แห่ง

ที่นั่นแพทย์ของเขาแบ่งออกเป็น ๒ พวกคือ แพทย์ชนหนึ่ง แพทย์ชนสอง แพทย์ชนหนึ่งเรียน ๖ ปีแบบเราแล้วได้ปริญญา แพทย์ชนสองเรียน ๓ ปีครึ่ง แพทย์ชนสองมีความสำคัญมากในการกระจายไปถึงจังหวัด อำเภอ หมู่บ้าน แพทย์ชนสองถ้าทำงานมา ๕ ปีแล้วมีความสามารถดีก็อาจขอเข้ามาเรียนแพทย์ปริญญาได้ มีการสอบคัดเลือกเอาทีละ ๑๒๐ คน เรียนอีก ๓ ปี นับเป็นกำลังสำคัญมาก

นอกจากนั้นมหาวิทยาลัย เกษตรปริญญา มีเกษตรชนกลาง ชั้นสุดท้ายพวกพยาบาล พวกอาสาสมัครต่างๆ ประจำหมู่บ้าน ที่สำคัญที่สุดก็คือ พวกประจำแต่ละครอบครัว อันนั้นผมเห็นว่าดีมากที่แต่ละครอบครัวจะมีผู้ดูแลทุกข์สุขของสมาชิกในครอบครัว สอนให้รู้ของง่าย ๆ บางอย่าง เช่น การปฐมพยาบาล หรือรู้โรคต่างๆ เช่น โรคบิด โรคท้องร่วง โรคมาลาเรีย และโรคที่ต้องรักษาโดยด่วน ถ้ามีโรคอะไรที่คิดว่าจะเกิดขึ้นในครอบครัว แพทย์ประจำตำบลจะเขียนบัตรไว้อันหนึ่ง ถ้ามีอาการอย่างนั้น ปวดท้องอย่างนั้น ท้องเป็นอย่างไร มีอาการอาเจียน ก็ต้องส่งไปอำเภอทันที

เขาเรียกว่าสมาชิกสภาฯ ได้ผ่านการสาธารณสุข ทำหน้าที่ได้ดีมาก เห็นเองคนในครอบครัวที่ใดผิดปกติดี โอ้โรคต่างๆ ที่ร้ายแรงก็ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างรวดเร็วมาก ภายในเวลา ๑-๒ ชั่วโมง ไม่ได้ปล่อยไว้ตั้งหลายร้อยวัน

จตุรัส : แพทย์ชนสองเป็นแบบที่เรียกว่าหมอเก่าเปล่าไหม

นพ. อคม : ไม่ใช่ครับ แพทย์เก่าเปล่านั้นเขาไม่ได้เรียกกันเลยในเวียตนาม รู้สึกว่าจะไม่มี มีแพทย์แผนโบราณอีกอย่าง แพทย์แผนโบราณเขาถือว่าเป็นของสำคัญ เขา

พาเราไปดูสถานคันคว่าเกี่ยวกับสมุนไพรตามตำบลหรือตามหมู่บ้าน สถานอื่นนามต่าง ๆ เขามีการปลูกยาสมุนไพรไว้เสมอ สถานคันคว่าเขามีกันคว่าสมุนไพรเพื่อจะรู้ว่ามันมีคุณสมบัติอะไรบ้าง คันคว่าตามแบบวิทยาศาสตร์การแพทย์แผนปัจจุบัน เขาขายออกมาใช้ได้มากทีเดียว ทำยาทั้งยาเม็ด ยาน้ำ นอกจากนั้นยังมีเรื่องการฝังเข็ม ทำกันมากอย่างแพร่หลายในเวียดนาม แพทย์แผนปัจจุบันหากต้องการจะมีความชำนาญ ก็ในหลักสูตรของแพทย์แผนปัจจุบันมีการเรียนแพทย์แผนโบราณอยู่ ๖ เดือน ใครอยากจะเป็นแพทย์แผนโบราณจริง ๆ ก็ต้องเรียนอีก ๒ ปี นอกจากนั้นก็มีเรียนการฝังเข็มทำกันมาก

จตุรัส : การที่เขาเอาวิธีแพทย์แผนโบราณและวิธีการฝังเข็มมาใช้ผสมกับแพทย์แผนปัจจุบัน คุณหมอมองความเห็นอย่างไร

นพ. อคม : ผมว่าดีครับ คือเขาเป็นประเทศที่จน ฉะนั้นก็ต้องใช้ของที่มีอยู่ในประเทศให้มากที่สุด ใช้ของต่างประเทศให้น้อยที่สุด ที่จริงโรคที่ต้องการใช้ยาจริง ๆ ใช้น้อย ไม่กี่โรค ส่วนใหญ่เป็นแล้วไม่ต้องไปดื้อยา ไม่ต้องใช้ยาอะไรต่ออะไร อย่างที่แพร่หลายกันอยู่ในขณะนี้ ธรรมดา ก็ลงไป

จตุรัส : อยากเรียนถามเรื่องแพทย์ในชนบท

นพ. อคม : ของเรายังไม่ดี สู้เขาไม่ได้ เขาถึงประชาชนจริงๆ ของเราพยายามจะทำเหมือนกัน เหมือนอย่างที่เขาทำ เราคิดว่าสร้างแพทย์ใหม่อยู่ทุกตำบลทุกหมู่บ้าน

จตุรัส : เวียดนามมีบทบาทที่แพทย์เรียนจบแล้วไปต่างประเทศ

นพ. อคม : คนเวียดนามมีความขยันเขาเชื่อ ลุงโฮ มาก ลุงโฮเป็นคนดี คนเคารพนับถือมากเหลือเกิน เกือบจะรักเหมือนพระเจ้าองค์หนึ่ง เพราะฉะนั้นพ่อลุงโฮพูดอะไร คนก็เชื่อฟังกัน คนต้องมีความขยัน ซื่อสัตย์ บริสุทธิ์ ทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ตัว ที่จริงก็เป็นหลักของพุทธศาสนาเอง เพราะฉะนั้นถ้าคนทำอย่างนี้ได้มีระเบียบเรียบร้อยได้ ก็ต้องดีเสมอ คุณก็รู้ว่าญวนแข็งแรงไปไหนก็ขยันขันแข็ง ใคร ๆ ก็ยกให้เป็นท้าวหนึ่ง แม้แต่คนจีนก็สู้ไม่ได้

จตุรัส : ฐานะทางสังคมของแพทย์ในเวียดนาม

นพ. อคม : หมออาวุโสหน่อยได้เงินเดือนราว ๆ ๑๕๐ ดอง (ดองละ ๕ บาท) รัฐมนตรีสาธารณสุขก็ได้ในราคา ๒๐๐ ดอง อย่างผมถามศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยชั้นรองอธิการบดีมหาวิทยาลัย แกก็บอกว่าแกไม่มีคนใช้เลยครับ อยู่บ้านมีคนใช้สักคนสำหรับทำการบ้านอะไร ๆ บ้าง อย่างมากก็คนเดียว วันเสาร์-อาทิตย์ก็ทำงานของตัวเอง กวาดบ้าน ทำสวน สถานะโดยทั่วไปก็ไม่ได้ร่ำรวยอะไร จนแต่มีกิน ร้านค้าเกือบจะไม่มี อย่างกรุงเทพฯ เที่ยวกันไม่ได้

เลย ถ้าจะเทียบต้องเทียบกับต่างจังหวัดชั้นเลวที่สุด ถึงจะเทียบได้ แต่รู้สึกว่าต่างจังหวัดจะดีชะกว่า มันหาอะไรไม่ได้ อย่างผงซึกฟอกตามต่างจังหวัดห่อละบาทหาซื้อไม่ได้ เราอยากจะซื้ออะไรนิด ๆ หน่อย ๆ ของอะไรที่ควรจะมีมันหาลำบาก

จตุรัส : หักถึงสันติภาพบ้างว่าเมื่อสงครามเลิกแล้วเป็นอย่างไรบ้าง

นพ. อคม : เขาดีใจมาก ผมว่าทุกคนก็น่าดีใจ เวียดนามน่าเห็นใจ ฝรั่งเศสมาปกครองอยู่ตั้งเกือบร้อยปี มีคนเข้าใจว่าพวกทหารรุ่นโหดร้ายเป็นอันมาก คิดดูมันมาอยู่จนทบรีเดอตรอนมากมันเอาเขมรมาปกครองเรา เพราะฉะนั้นญวนเจ็บใจมาก สถานศึกษามีมหาวิทยาลัยอยู่แห่งเดียวที่ฮานอย สำหรับสัณฐานเวียดนาม เขมร ลาว การศึกษาก็ไม่ดี คนเวียดนามจะออกไปไหนก็ไม่ได้ มีกฎหมาย ๓ อย่าง กฎหมายสำหรับเวียดนาม ฝรั่งเศสหรือคนอยู่ได้บังคับฝรั่งเศสทำให้เขาเจ็บใจมาก แล้วต้องรบกับฝรั่งเศสทำให้เขาเจ็บใจมาก แล้วต้องรบกับฝรั่งเศสตอนประกาศอิสรภาพ รบอยู่ตั้งนานกว่าจะชนะ จาก พ.ศ. ๒๔๘๘ ถึง ๒๔๙๖ หรือ ๒๔๙๗ จนจะชนะอยู่ได้ก็สะบักสะบอมเต็มที่พักอยู่หน่อย ๒๔๙๗-๒๕๐๗ อเมริกาก็เริ่มยิงกัน

จตุรัส : เขาเรียกต่อต้านอเมริกันกันมาก

นพ. อคม : มีมาก ที่หนึ่งก็ฝรั่งเศส เขาเรียกฝรั่งเศสว่า 'จักรพรรดินิยม พวกเจ้าเมืองชน' ที่สองก็อเมริกัน เขาเรียก 'จักรพรรดินิยมกรรณ'

จตุรัส : เรื่องการเปิดความสัมพันธ์ทางการทูต

นพ. อคม : ไม่ว่าที่ไหนเขาก็พูดกันเสมอเรื่องสัมพันธ์ภาพเขาก็อยากให้เกิดขนรวดเร็วที่สุด ที่จริงผมไม่เห็นด้วยใน การที่เราจะไม่รู้จักกันเลย เพื่อนบ้านถ้าเห็นกันรู้จักกันพูดกัน บางทีก็จะทำให้ความไม่เข้าใจต่าง ๆ ได้เข้าใจกัน เช่น คุณกับผมไม่รู้จักกัน วันนั้นคุณมาได้พูดคุยกันทำให้ผมรู้จักคุณดีขึ้น ท่านนายกฯ ท่านก็บอกเหมือนกัน ตอนไปผมไปลาท่าน ท่านก็บอกว่าเมืองไทยยินดีเสมอที่จะเปิดสัมพันธ์ภาพกับเวียดนามทุกขณะ แม้แต่ว่าเป็นสำนักงานชั่วคราว แล้วท่านก็บอกว่าการเยือนของแพทย์ไทยเป็นการเยือนครั้งแรก แพทย์ไทยอย่างน้อยก็มีความจริงใจ มีความบริสุทธิ์ ผมงก็พูดให้พวกนั้นฟัง แม้แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขก็บอกผมว่าแพทย์ถือว่าเป็นผู้ที่มีความจริงใจ มีความซื่อสัตย์คงจะทำให้สัมพันธ์ภาพระหว่างเราทั้งสอง เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและดีขึ้น จะเปิดสัมพันธ์เขาก็ต้องพูดพูดเหมือนกันทั้งนั้น อยากให้มีความสัมพันธ์อย่างรวดเร็ว หากความสัมพันธ์ไม่เกิดขึ้นก็ยากที่จะติดต่อทางอื่น อย่างผมไปก็ลำบากมาก ขลุกขลักวันวายอยู่ตลอดเวลา

คนหนุ่มสาว :

ตอนเขากลับมาจากชนบท

“เพื่อความมั่นคงในราชการของ
ทุกกระทรวงทบวงกรม อันเป็นผล
เกี่ยวพันมาถึงความคงอยู่ในระบอบ
การปกครอง และเศรษฐกิจแห่งชาติ
บ้านเมืองของเรา จึงเห็นควรจะได้
จัดให้มีการสำรวจตรวจตราและสอด
ส่องเพื่อให้ได้ทราบว่า ข้าราชการผู้
ใดเป็นคอมมิวนิสต์ หรือนิยมลัทธิ
คอมมิวนิสต์บ้าง เมื่อปรากฏว่าผู้ใด
เป็นคอมมิวนิสต์ หรือนิยมลัทธิคอม
มิวนิสต์โดยแน่ชัดแล้ว ก็ควรจะได้
พิจารณาถึงตำแหน่งและหน้าที่ที่ผู้นั้น
กำลังกระทำอยู่ว่า จะเป็นภัยต่อความ
มั่นคงในราชการหรือไม่ ถ้าเห็นว่า
จะเป็นภัยต่อความมั่นคงแล้ว ก็ควร
โยกย้ายให้ไปทำงานในหน้าที่อื่นที่
เห็นว่าจะไม่เป็นภัย และถ้าไม่มี
ตำแหน่งและงานที่เหมาะสมให้ ก็
ควรพิจารณาปลดจากราชการเสียที่
เดียว”

ข้อเสนอแนะของกระทรวงกลา
โหมที่ไปถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ตามกระทรวงทบวงกรมต่างๆ เมื่อวันที่
๒๑ กันยายน ๒๔๙๑ ดังกล่าวข้าง

ต้นนั้น ได้แสดงให้เห็นถึงนโยบาย
สับทอกเกี่ยวกับการต่อต้านคอมมิว
นิสต์ที่มานานไม่น้อยกว่า ๒๕ ปี
และเจตนารมณ์นั้น ได้ถูกย้ำเมื่อคราวที่
นายรักษ์ บันยารชุน ผู้เป็นรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ในสมัยรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลย์สง
คราม แสดงปาฐกถาต่อหน้าคณะผู้
แทนจากมหาวิทยาลัยสภาความม
คงแห่งสหรัฐอเมริกา ที่โรงแรม
เฮอร์วีน เมื่อปี ๒๕๐๐ โดยอ้างถึง
เจตนารมณ์ดังกล่าวข้างต้นอีกครั้ง
หนึ่งว่า

“ข้าพเจ้าขอมิที่จะกระทำทุก
อย่าง เพื่อที่จะกวาดรอมรอยของการ
ครอบงำทุกชนิดของคอมมิวนิสต์ใน
ประเทศของข้าพเจ้า อีกทั้งเต็มใจที่
จะจัดเอาเหล่ากบฏและวิธีการสกปรก
ต่างๆ ของสงครามจิตวิทยาขึ้นมาเพื่อ
ที่จะเอาชนะศัตรูตัวนี้” (ใน ‘จตุรัส’
ฉบับที่ ๑)

เจตนารมณ์ดังนั้นก็ถูกเบี่ยง
เบนไปบ้างในปัจจุบัน แต่เนื้อแท้ของ
มันก็ยังฝังลึกลงไปในชีวิตจิตใจของ
คนไทยบางกลุ่ม

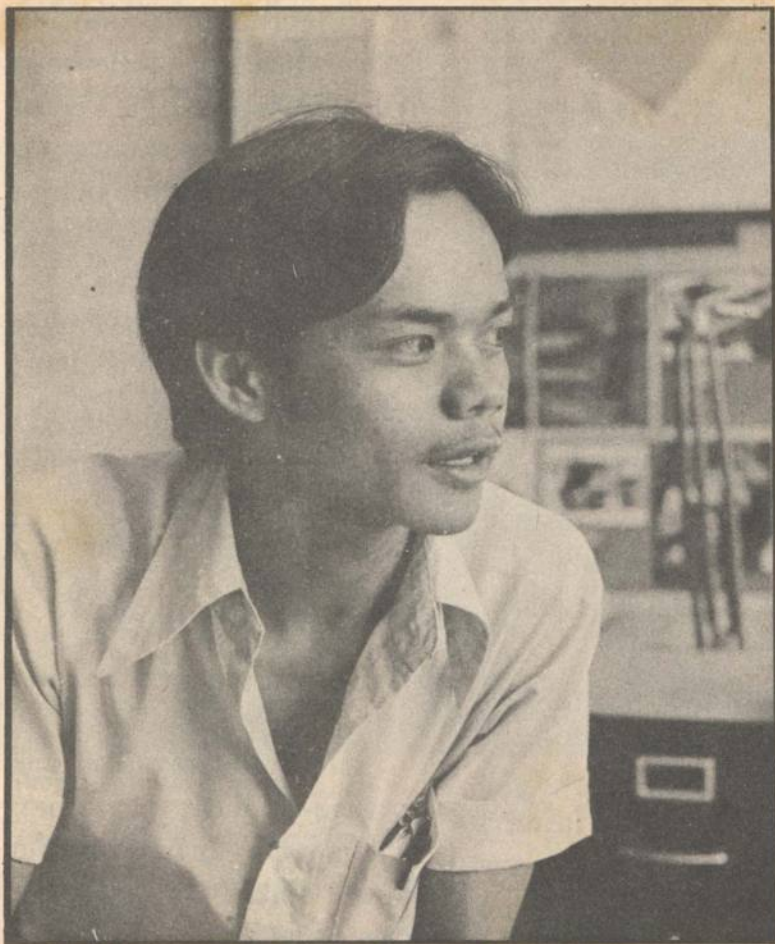
แต่ความคิดแบบนั้นก็ยังแจ่มชัดอยู่
ในความคิดของคนไทยกลุ่มใหญ่ และ
พัฒนาเล็ดลอดไปถึงคนหนุ่มสาวรุ่น
ใหม่ที่พยายามทำงานเพื่อคนส่วนรวม
ซึ่งมักจะถูกมองว่าพยายามบ่อนทำลาย
โครงสร้างของสังคม เพราะดูเหมือน
ว่าดำเนินงานที่สอดคล้องกับสงคราม
แย่งชิงประชาชนที่กำลังคึกอยู่ใน
บ้านนอกตามที่สนของข้าราชการ

ความเข้าใจเช่นนั้นเป็นอุปสรรค
อย่างยิ่งหลวงต่อคนหนุ่มสาวรุ่น
ใหม่ที่พยายามออกไปทำงานในชนบท
พวกเขาถูกต่อต้านจนถึงแก่ชีวิต หรือ
ต้องลอยหลังกลับเมืองหลวงมาแล้ว
ไม่น้อย ดังบางรายที่สุสอข่าว ‘จตุรัส’
ได้ประสบพบเห็น และนำมาเสนอต่อ
ท่านผู้อ่านดังต่อไปนี้

หนุ่มสาวมุ่งสู่ชนบท

หลังเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม เมื่อ
สองปีมาแล้ว ความตื่นตัวต่อปัญหา
ของประชาชน จิตใจที่เบิกกว้างต่อ
ปัญหาของสังคม มีสูงชันในหมู่นัก
ศึกษาหนุ่มสาว แม้จะไม่มีสถิติเปรียบ
เทียบที่ชัดเจน แต่ผู้ที่อยู่ในวงการที่
เกี่ยวข้อง ก็จะสังเกตเห็นได้ไม่ยากว่า
บัณฑิตหนุ่มสาวของวันนี้ มุ่งสู่ชนบท
มากกว่าบัณฑิตผู้มั่งคั่งของยุค ๑๐ ปี
ที่แล้ว

การมีประสบการณ์ชนบทในงาน
อาสาพัฒนาระหว่างชีวิตนักศึกษาใน
มหาวิทยาลัย มีส่วนช่วยให้พวกเขา
มองเห็นสิ่งสำคัญบางอย่างว่า ขณะที่
บัณฑิตตัววิ่งงานเดินชนกันจนฝุ่น
คลุ้งเมืองกรุง แผ่นดินชนบทห่างไกล
กลับมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ต้องการ
กำลังคนเช่นเขาไปทำ หลายคนผ่าน
งานของโครงการบัณฑิตอาสาพัฒนา
จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อย่าง

ครูประทีป สพมานะ ถูกกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ใหญ่

เห็นค่า และขอใช้ชีวิตทำงานต่อที่อำเภอหรือหมู่บ้านนั้นๆ บางคนมุ่งไปเป็นครูประจำบาลอย่างไม่แยแสหรือลงเลต่อความก้าวหน้าทางราชการที่เขายอมได้ดีกว่า หากเป็นครูระดับมัธยมในเมือง

เฉพาะนายแพทย์รุ่นใหม่นั้น มีข้อผูกพันต่อรัฐบาลตั้งแต่ครั้งเรียนหนังสือว่า จะต้องทำงานกับรัฐบาลไม่ต่ำกว่าสองปี ก่อนจะไปทำงานอื่น มิฉะนั้นก็ต้องจ่ายเงินเป็นค่าเล่าเรียนบดละหม่นบาท หรือจ่ายทั้งหมด ๘๐,๐๐๐ บาท หลังจากทำงานแล้ว

แม้จะเป็นเงินจำนวนสูง ก็ยังมีแพทย์จบใหม่จำนวนหนึ่งยอมเสียเงินปลดหนี้เพื่อไปทำงานเมืองนอก แต่ยังมีแพทย์จบใหม่ส่วนใหญ่

ก็ยังยินยอมทำงานกับรัฐบาลในโรงพยาบาลต่างๆ และมีส่วนหนึ่งที่สมัครใจไปประจำอยู่ศูนย์อนามัยในอำเภอเล็กๆ ตามต่างจังหวัดที่ไม่มีหมอปัญญามาก่อน

คนรุ่นใหม่ที่จะออกไปสู่ชนบทหลายคนต้องประสบปัญหาต่างๆ นานา บางคนต้องลาออกจากราชการเพราะทนกับอิทธิพลมืดคุกคามไม่ได้ บ้างก็ถูกผู้บังคับบัญชาตักเตือนว่า “คุณผิดใจกับคอมมิวนิสต์” ดังกรณีตัวอย่างในหลายกรณีที่เกิดขึ้น

แต่คนเหล่านี้ต้องถอยหลังกลับมามาก ไม่ว่าจะเป็นครูหรือหมอ เหมือนกับว่าชนบทไม่ต้องการเขาแต่แท้จริงแล้วเป็นเพียงข้าราชการบางคน และกลุ่มอิทธิพลในท้องถิ่นต่าง

หากที่ไม่ต้องการเขาเหล่านั้น

คนหนุ่มสาวเหล่านี้ ล้วนแต่กำลังประสบปัญหานานาประการ บิดน นายแพทย์อภิเชษฐ์ นาคเลขาได้ลาออกจากราชการ ครูประทีป สพมานะ ก็กำลังลาพักราชการและอาจต้องลาออกในเร็ววัน แพทย์หญิงทองสองที่ศรณะเขตต้องตกอยู่ในภัยมืดบางอย่าง ฯลฯ ทุกคนล้วนมีข้อกล่าวหาว่าร่วมทั้งในรูปลักษณะข่าวลือ และจากคำเตือนของเพื่อนข้าราชการหรือผู้บังคับบัญชาว่า “คุณผิดใจกับคอมมิวนิสต์”

กรณีครูประทีป

ประทีป สพมานะ เด็กหนุ่มวัย ๒๓ ปี จบการศึกษาจากวิทยาลัยครูเพชรบุรี เคยเป็นครูโรงเรียนราษฎร์หลายแห่งในกรุงเทพฯ ก่อนไปสอนที่หมู่บ้านหารอ ถูกไล่ออกจากโรงเรียนชาญสิทธิ์พิทยา เมื่อกกลางบพแล้ว ได้เล่าให้ ‘จตุรัส’ ฟังถึงชีวิตในช่วง ๔ เดือนสั้นๆ ของเขาอย่างละเอียดว่า

“กินเดือนหงายคืนหนึ่ง ชาวบ้านชวนผมไปจีวควายในนา พวกเขาเดินตามควาย ระวังผมไม่ให้ตกจากหลังควาย ผมรู้สึกอบอุ่นเหมือนอยู่ในหมู่บ้านดี

พวกเขากินใบไม้ได้เกือบทุกชนิด ไม่มีเนื้อกินเป็นแรมเดือน แต่ทุกบ้านเอาแต่ฆ่าไก่เลี้ยงผม เมื่อผมไปคุยด้วย มันทำให้ผมทนไม่ได้ ผมมีสิทธิอะไร

ผมเริ่มบอกเขา ข้าราชการ-คนเมือง ไม่ใช่เจ้านาย ไม่ใช่เทวดา ชาวนาไม่ใช่ข้า ประเทศเหมือนบ้านใหญ่ ทุกคนในบ้านอยู่กันอย่างเท่าเทียม แบ่งงานทำตามที่ชอบและพอจะทำได้

ความคับแค้น และความขมขื่น

กับปัญหาต่างๆ ของชาวบ้าน เริ่ม
พรุ่งพรูออกมา ผมรับฟังอย่างปวด
ร้าว และโกรธแค้น ไม่ใช่เรื่องดินฟ้า
อากาศ หรือฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดู
เลย ที่สร้างความทุกข์ยากแก่ชาวบ้าน
มนุษย์ด้วยกันนี้แหละที่ข่มเหง รังแก
และเอาเปรียบชาวนาสารพัด ทำให้
พวกเขาตกอยู่ใต้ปลักแห่งความทุกข์
ยากขมขื่นชาวนาตาบ

ผมรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชาว
บ้าน ร่วมกันคิด ร่วมกันลงมือสร้าง
สิ่งต่างๆ ในหมู่บ้านชน ผมทำท่อน
หนังสือ จัดกลุ่มสอนหนังสือชาวบ้าน
ที่อ่านเขียนไม่ได้เกือบทั้งหมู่บ้าน

ชาวบ้านที่มีปัญหาจะมาพูดคุย
ปรึกษากับผม บางที่ผมแนะนำบาง
อย่างก็คิดว่า เป็นสิ่งที่ เป็นธรรม ผม
ไม่เคยพูดอะไรที่ ไม่มีเหตุผล และไม่มี
เป็นธรรม

วันหนึ่ง ต้นเดือนมกราคม ไม่
ถึงสองเดือนที่ผมอยู่ในหมู่บ้านนั้น
ผมออกมาประชุมอำเภอ หัวหน้าส่วน
การศึกษาที่อำเภอ ก็มาบอกผมว่า นาย
อำเภอถูกผู้ว่าฯ ตาหนิมมาก ที่ไม่ควบคุม
ผมให้ดี ผมพบนายอำเภอ นาย
อำเภอก็พูดอย่างเดียวกัน ผมจึงรู้ว่า
ความประพฤติผมเสียหยาบอย่างไร

วันต่อมา ผมออกไปรับเงิน
เดือนที่จังหวัด ขณะที่นั่งรออยู่ในห้อง
โถงของศาลากลางจังหวัด ชายคน
หนึ่งก็เดินเข้ามาหาผม ภายหลังผม
ทราบว่าเป็นปลัดจังหวัด ถามผมว่า
“ครูประทีป ไช้ไหม” แล้วก็เริ่มบริ
ภาษผมรุนแรงอย่างกับพายุกระหน่ำ
หาว่าผมแต่งตัวไม่เรียบร้อย และอีก
จีปาดะ ผมเอาแต่นั่งยิ้ม ประสาท
ไม่ทำงาน ผมไม่รับรู้กับภาษาที่ปลัด
พูดออกมาเลย

ชายคนนั้นเดินหายไปครู่หนึ่ง ก็
เดินกลับออกมาใหม่ มาชิดแขนผม
ให้ลุกเดินตามเขาเข้าไปในห้องๆ
หนึ่ง มีผู้ชายอีก ๓-๔ คนนั่งอยู่ ซึ่ง
ผมทราบในเวลาต่อมาว่า มีผู้ว่าฯ
จตุรัส ๓๔

หัวหน้าหมวดการศึกษาจังหวัด และผู้
กำกับกรตำรวจ

ท่านผู้ว่าฯ เปิดฉากการสนทนา
ทักท้วงสามหาวกับผมทันที ว่าผม
บกพร่องหน้าที่สอนหนังสือ หายไป
ไหนสองวัน ทำไมไม่รีบไปสอน
หนังสือ จัดกลุ่มสอนประชาชนให้
กระด้างกระเดื่อง ขอให้เลิกเสีย

พอท่านพูดจนหยุด ผมก็พูดมั้ง
ว่า ท่านเชื่อรายงานโดยไม่ตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงให้รอบคอบ ผมหายไป
กรุงเทพ ฯ สองวัน เพื่อขอหนังสือมา
สำหรับทำหนังสือของหมู่บ้าน
และขออนุญาตครูใหญ่แล้ว

นั่งไต่ไปสอน เพราะน้ำท่วม
บ้านพักผมอยู่ห่างโรงเรียน ๖ กิโลเมตร
ต้องลุยน้ำเป็นระยะไกลมาก จัดกลุ่ม
การศึกษาชน เพราะชาวบ้านไม่รู้
หนังสือเกือบร้อยทั้งร้อย และผมก็
สอนอย่างมีหลักเกณฑ์การศึกษาผู้
ใหญ่เป็นฐาน

จากวันนั้นมา ผมก็เริ่มรู้สึกว่า
ตัวเองไม่ปลอดภัย คืนหนึ่ง มีชาย
ฉกรรจ์แต่งตัวทหาร อาวุธครบมือ
ขึ้นไปหาตัวผมที่บ้านครูใหญ่ อันเป็น
บ้านที่ผมพักอยู่ด้วย บังเอิญคนนั้น
ผมไปค้างที่หมู่บ้านอื่น

ชาวบ้านข้างโรงเรียนก็บอกผม
ว่า ตอนกลางคืน มีคนแปลกหน้า
๓-๔ คน ขับรถขับเข้ามาวนเวียนอยู่
ที่โรงเรียน ชาวบ้านถาม ก็บอกว่ามา
ตกปลา

มีข่าวลือถึงชาวบ้านว่า ผมเป็น
คอมมิวนิสต์ใหญ่ และหมู่บ้านแถบ
นั้นเป็นคอมมิวนิสต์หมดแล้ว

จนเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๒ กันยายน
ขณะนั้นเป็นเวลาบ่ายแก่ๆ โรงเรียน
เลิกแล้ว ผมนั่งอ่านหนังสืออยู่คน
เดียวที่โรงเรียน ก็มีชายแปลกหน้า
คนหนึ่งใส่เสื้อพรวดเข้ามา เอาปืนจ่อผม
ให้ไปกับเขา ผมไม่มีทางเลือก เดิน
ไปตามที่เขาสั่ง

มีชาวบ้านบางคนมองเห็นผม

เดินไปกับเขา ก็วิ่งมาถามจะไปไหน
แล้วชาวบ้านก็รู้กันทันทีว่าผมถูกจับตัว

พันทหมู่บ้านมาแล้ว ไอ้คนที่ผม
ออกมาพบพวก รอยุ่สองคน ทั้งสาม
ก็จับพาตัวผมเดินเข้าไป ชาวบ้าน
กลุ่มหนึ่ง รวมกันได้ตมมาห่างๆ
ระหว่างทางมีชาวบ้านกำลังหาปลา
อยู่คนหนึ่งเข้ามาขวาง โดนไอ้โจร
ตบด้วยคามบอน จนเลือดโชก

กลุ่มชาวบ้านที่ตามมา ตะโกน
เรียก “ครูประทีป กลับมา” ผมทำ
อะไรไม่ได้ รู้สึกเกรียตมาก มันจับปาก
กระบอกปืนที่หลังผมตลอดเวลา หัน
หน้ายังไม่ได้

มันพาผมเดินไปไกลมาก จน
กำมัด พวกมันก็เกรียต เพราะกลัว
ชาวบ้านจะโจมตีเข้ามาแย่งตัวผม มัน
ชนล้ากลองบนขลุ่ยชาวบ้านอยู่เรื่อยๆ
“เข้ามาซิ จะยิงครูทันที”

มันล่อเอานาฬิกา แหวน และ
สิ่งของอื่น ๆ ไปจากกระเป๋าคอม
เหมือนกลัวว่า แหวนผมจะมีกลไก
พิเศษ เหมือนในหนังเจมส์ บอนด์
หรืออะไรเทือกนั้น

แล้วมันก็พาผมไปถึงที่แห่งหนึ่ง
เป็นเพิงชั่วคราวที่สร้างอยู่กลางป่า
มีผู้หญิงและเด็ก ซึ่ง เป็นเมียและลูก
ของมันเป็นอยู่ด้วย ชาวบ้านเกือบ ๒๐ คน
ที่มีอาวุธทั้งปืน มีด มี ทั่วตามมา ก็
ล้อมอยู่รอบๆ ป่า

เจ้าคนจับตัวผม ซึ่งภายหลังผมรู้
ว่ามันชื่อ “ไทยชน” วางบน แล้วเอา
ลูกเมียมากราบผม บอกว่ามันได้รับ
คำสั่งให้มาฆ่าผม แต่มันรักน้ำใจผม
มันจะไม่ฆ่าผมแล้ว และขอให้ผม
ช่วยมันด้วย หากมันต้องมอดตาย
แต่ผมพูดได้ว่า มันไม่กล้าฆ่า
ผม เพราะรู้ว่าหากผมตาย ชาว
บ้านก็เอาพวกมันตายแน่

มันบอกว่า “ที่ผมมานี้ ผมมา
อย่างเป็นทางการ ผู้ใหญ่ให้ผมมา
ถ้าผมไม่ฆ่าครู ผมก็ต้องถูกฆ่า”

แล้วตลอดคืนนั้น มันก็เล่าให้
ผมฟังต่าง ๆ นานา ทำให้ผมแปลกใจ
และตกใจที่สุด

มันรู้ว่า นาฬิกาเรือนเดิมของ
ผมมีเพียงสองเข็ม ผมทำตระหวาย

เมอบทแล้ว ผมหวังว่าจะใช้ชีวิต
ที่สงบในชนบท ผมได้พบแต่แบบ
ต่อไปผมอาจกลับไปอยู่กับบ้านที่
ประจวบฯ ช่วยทางบ้านค้าขายไป
เจียบ ๆ . . .”

หมอไพจิตรกับหมอศิริวัฒน์

เดินกลับจากหมู่บ้านแห่งหนึ่งจนเสีย
เรือนที่ผมใช้อยู่นมสามเข็มเพงชอ
ใหม่

วันนั้น . . . วันนั้น . . . ผมไปค้าง
หมู่บ้านนั้น . . . หมู่บ้านนั้น . . . ผมชอบ
สังเน่ห์ . . . มันดีอย่างนั้น . . . มันรู้จัก
ผมอย่างละเอียดถี่ถ้วนเหลือเกิน

แล้วมันก็เตือนผมว่า “ครูอย่า
อยู่ที่นี่อีกเลย เขามาครุแน่ นอกจาก
คนอย่างพวกผม ก็ยังมีพวก อส. พวก
ตำรวจอีก ที่เขาจะมาฆ่าครุได้”

พอรุ่งเช้า มันคนของให้ผมครบ
ทุกอย่าง แล้วเก็บของมีค่าบางชิ้น
หอบลูกเมียหนี ปล่อยให้ผมกลับมา
กับชาวบ้าน

ผมคงกลับไปที่นี่ไม่ได้อีก ผม
รู้ว่าชาวบ้านอาลัยผม และผมก็คิด
ถึงงานที่ทางค้างไว้ ผมยังไม่รู้เลยว่า
ผมจะทำยังงัยต่อไปดี

ผมเหนื่อยครับ ผมเหนื่อยมา
มาก จากความไม่เป็นธรรมในโรง
เรียนชาวนาสิทธิฯ ที่ผมสู้จนหมดแรง

กรณีสองแพทย์หญิง

พญ. ไพจิตร และ พญ. ศิริวัฒน์
จบการศึกษาแพทยศาสตรบัณฑิต
จากศิริราชเมื่อปี ๒๕๑๖ ไปประจำที่
ศูนย์อนามัยฯ อำเภอกันทรารมย์
จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งแต่เดือน เมษา
ยน ๒๕๑๗ นักศึกษาแพทย์ที่จบรุ่น
เดียวกับเธอมีแต่เด็กผู้ชายเท่านั้น
ที่เลือกไปอยู่อนามัยกัน เพื่อนนักศึกษา
หญิงส่วนใหญ่ถ้าไม่ไปเรียนต่อเมือง
นอกทันที ก็จะไปประจำอยู่ในโรงพยา
บาลในเมืองท่งสิน เธอทั้งสองช่วย
กันเล่าเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับ
เธอทั้งสองว่า

“เรารู้เรื่องการเมืองน้อย
มากในระหว่างเรียนหนังสือ เพราะ
ต้องเรียนหนัก และดูเหมือนการเมือง
จะไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเรา

เมื่อฝึกงานเสร็จ เราชวนกัน
ออกมาอยู่สองคน ไพจิตรเคยออก
ค่ายสมัยเรียนหนังสือ จึงคิดว่าไม่น่า
มีปัญหาหนักในการปรับตัว

งานอนามัยที่เราเคยไปดูสมัย

เป็นนักศึกษาตามศูนย์อนามัยภาค
กลาง ดูเหมือนไม่ค่อยมีงานให้ทำ
เราก็กะแหม่งกันกว่า อาจเชิงที่ไม่
มีงาน ที่ไหนได้ มาถึงนี้ อะไรก็ไม่
มี คนไข้เยอะ มีงานเต็มไม่เต็มมือ
ให้ทำ

ศูนย์อนามัยได้งบประมาณ ๑ หมื่น
บาทต่อปี ต้องเบิกเป็นยาจากองค์การ
เภสัชฯ ไม่พอบริการ ทำให้เราต้อง
หมุนเงินกันตัวเป็นเกลียว เราคิดค้า
ขายชาวบ้านในอัตราพอควร แล้วรวบรวม
ไปซื้อยาเพิ่ม ซื้อเครื่องมือเครื่อง
มือ เช่นเครื่องมือผ่าตัด ช้อมแซม
อาการ ไฟจิตรใช้เงินส่วนตัวซื้อรถ
ปิ๊กอัพผ่อนส่งคันหนึ่ง เพื่อออกสนาม
ได้ในวันเสาร์-อาทิตย์

มัน้องๆ นักศึกษาแพทย์มาเยี่ยม
เขินเราเป็นครั้งแรก พวกเขาชอบ
ออกเยี่ยมตามสถานอนามัยต่างๆ เพื่อ
เลือกมาอยู่ในตอนจบแล้ว เขาก็เอา
เพลงเพลงเพื่อชีวิตหลายวง เช่น การรา
วานกรรมมาชน มาฝาก

เราชอบเพลงพวกนั้นมาก เปิดฟัง
ทุกวันทั้งที่บ้าน บนอนามัย ออก
สนามก็เอาไปฟัง มันดีกว่าเพลงเก่าๆ
ที่เราเคยฟัง

เมื่อเดือนมีนา บ่นเอง มีประชา
ชนในอำเภอกลุ่มหนึ่งรวมกำลังขับไล่
ตำรวจคนหนึ่ง ทชอบรัดไล่ชาวบ้าน
พอดีตอนนั้นมัน้องๆ อยู่ด้วย เขา
ชวนให้ไปดูพวกเดินขบวน เราก็ก็น
ดูกันทั้งสองคน

ที่กันทรารมย์นั้น มีกลุ่มแนวร่วม
ประชาชนอยู่กลุ่มหนึ่ง มีครูทองจันทร์
โปร่งจิต เป็นกำลังสำคัญ ต่อมาเรา
ได้รู้จักครูทองจันทร์ และพูดคุยแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นกันบ้าง

แนวร่วมประชาชนที่นั่น เคยมี
การต่อสู้ระดับท้องถิ่นบางอย่าง เช่น
คัดค้านการจัดมวย ‘ศึกเสือเผ่น’ เพื่อ
หาเงินมาซื้อโทรทัศน์ไว้ตั้งในท่าสา
ธารณะในอำเภอ แล้วตอนใกล้ ๔
กรกฎา หลายแห่งของภาคอีสานก็

จะมีกิจกรรมคัดค้านอเมริกัน" พวก
จะมีรายการไฮด์ปาร์ก

ผู้เตรียมมาไฮด์ปาร์ก ถูกโจมตี
มาตั้งแต่ตัวจังหวัด พอลงรถไฟทันที
กลุ่มประชาชนจะจับได้ พวกเขา
ไม่รู้จะไปไหน จึงมาหาเรา เรา
ให้เขาไปพักผ่อนที่บ้านก่อน เราทำ
งานของเราไป ตอนเย็นก็มหรสพ
มาวางให้เราก่อนนอน

วันรุ่งขึ้น เป็นวันเสาร์ ศิริวัฒน์
กลับกรุงเทพฯ ๑ ครุทองจันทร์ และ
เพื่อนมาคุยกับไฟจิตรที่บ้าน ก็มี
คนกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่งแห่มาที่บ้าน
วันนั้นในตลาดเขามักลง

คนกลุ่มเขามาระรานเราถึงใน
บ้าน ชวนดาเราอย่างไม่มีปมขลุ่ย
ต่อครุทองจันทร์ คนหนึ่งเอาขวานไป
ไล่จามต้นไม้หลังบ้าน ทจริงเขาจะ
จามต้นไม้ แต่พรรคพวกเขาห้ามไว้

แล้วก็มีใบปลิวออกมาโจมตีเรา
โดยหน่วย "ผิงคำ" ใช้ภาษาหายาก
หาว่าเราเป็นคอมมิวนิสต์ใหญ่

เราแจ้งความตำรวจ และไปรายงาน
เรื่องต่อผู้ว่าฯ และแพทย์ใหญ่
ในจังหวัด ซึ่งก็ได้รับคำตอบว่า ขอ
ให้ถอนตัวออกจากการยุ่งเกี่ยวกับ
พวกแนวร่วมฯ เสีย

ตอนนั้นครุทองจันทร์เองไม่สามารถ
อยู่ทนต่อไป เสียงข่มขู่ต่างๆยังมี
มาถึงเรา แต่พอเลขวันที่ ๔ กรกฎาคม
หน่วยก่อวินาศกรรมมาคอมๆมองๆ
บ้านเรา และถึงกับยิงปืนขึ้น ก็หาย
หน้าไป

เราเคยคิดว่า เราไม่รู้เรื่องการ
เมือง และคงไม่ต้องเกี่ยวของกับการ
เมือง แต่เมื่อเจอเหตุการณ์เช่นเขา
ทำให้เรารู้ว่า มีความจำเป็นที่เรา
จะต้องเข้าใจการเมืองบ้างแล้ว เรา
มองไม่เห็นเลยว่า เราทำผิดอะไร จึง
ต้องได้รับการกระทำเช่นนั้น...

กรณีหมอมืองพร้าว

นายแพทย์อภิเชษฐ์ นาคเลขา

จตุรัส ๓๖

จบการศึกษารุ่นเดียวกับแพทย์หญิง
ทั้งสองที่สระเกษ เขาทำงานเป็นผู้
อำนวยการศูนย์อนามัยฯ ที่อำเภอ
พร้าว จังหวัดเชียงใหม่ทันทีจบการ
ศึกษาสมบูรณ์

"ผมเลือกไปอยู่ที่อำเภอพร้าว
อย่างสมัครใจ

ระหว่างที่เรียนหนังสือเคยออก
ค่าย ๔-๕ ครั้ง เห็นความขาดแคลน
แพทย์ของชนบทชัดเจนสองรุ่นแล้ว
ที่หมอจบใหม่ต้องทำงานใช้รัฐบาล
แต่ในจำนวน ๕๐๐ กว่าอำเภอทั่วประเทศ
ในปัจจุบันมีหมอประจำอนามัย
เพียง ๒๐๐ คนเศษ ไม่ถึงครึ่งนั้น
หมายความว่า ประชาชนกว่า ๒๐
ล้านคน ไม่มีหมอรักษาในระดับ
อำเภอเลย

เมื่อแรกถึง ก็มีปัญหาไม่น้อย
หน้าแล้ง ไม่มีน้ำ เกินห้าทุ่มไม่มี
ไฟใช้ เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน
ของพวกเรา แต่ผมค่อยๆ ปรับตัว
ความรู้ที่เรียนในมหาวิทยาลัยอย่าง
ไม่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้
และมีหลายอย่างที่ผมไม่ได้รับรู้จาก
การเรียนระหว่างอยู่ในมหาวิทยาลัย
มาพอ

ตลอดเวลาที่ทำงาน ผมแสดง
ตัวชัดเจนว่า มีความคิดอย่างไร โดย
เขียนบทความลงในหนังสือต่างๆ
ด้วยข้อจริง สิ่งที่ผมเขียน เป็นการ
มองปัญหาสังคมออกไปจากแง่การ
สาธารณสุข ซึ่งผมเห็นว่าไม่มีทางที่
เราจะแก้ปัญหาทางสาธารณสุขให้ดีขึ้น
ไปอย่างโดดๆ โดยไม่แก้ปัญหาทาง
สังคมและเศรษฐกิจการเมืองด้าน
อื่นๆควบคู่ไปด้วย

ถ้าชาวบ้านยังยากจน อุดรยาก
อยู่ เราจะเรียกร้องให้เขากินอาหาร
อย่างถูกสุขลักษณะ เพื่อไม่ให้เป็น
โรคขาดอาหารได้อย่างไร

ในอำเภอพร้าวเอง ประชาชน
ตื่นตัวทางการเมืองมาก เลขาธิการ
ศูนย์นักศึกษาภาคเหนือ เป็นชาว

อำเภอพร้าวโดยกำเนิด และยังมีนัก
ศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไป
จัดกิจกรรมในหมู่บ้านในอำเภอพร้าว
อยู่เสมอ พวกเขาก็ไปมาหาสู่กับผม
ด้วยบางเป็นธรรมดา

ประชาชนที่นั่นเคยเดินขบวน
ขับนายอำเภอ และเริ่มรวมกลุ่มปกป้อง
ผลประโยชน์ นายทุนท้องถิ่น
เริ่มสูญเสียผลประโยชน์บางอย่าง
รวมทั้งข้าราชการบางคน ก็รู้สึก
ว่าชาวบ้านชักกระด้างกระเดื่องขึ้นพวก
เขาเพ่งมองกันมาที่ผม ว่าผมเป็นตัว
นำของเรื่องวุ่นวายต่างๆ

มีจดหมายลี้ลับ ลงชื่อว่าพรรค
คอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ส่งมา
ถึงผมเสมอ ผมไม่คิดว่าจะเป็นของ
จริง ผมเผาทิ้งทุกครั้งที่ได้รับ อาจ
เป็นแผนสร้างหลักฐานเพื่อมัดผม

เสียงข่มขู่ การกลั่นแกล้งผม
เริ่มมีมากขึ้น ผมเกือบถูกทำร้ายครั้ง
หนึ่งในตอนเย็นที่ผมขังจักรยานเขย
ชาวบ้าน ผู้ชายหลายคนจะเข้เข้ามา
ผมขังรถหนีได้ทัน

เหตุการณ์ดังที่เรียดขึ้นเรื่อยๆ
ชาวบ้านกลุ่มหนึ่งอาสาจะคุ้มครอง
ผม

แล้วผมก็ได้ข่าวว่า ผมต้องถูก
เก็บแน่ ผมเป็นห่วงว่าเรื่องจะถูกกลา
เป็นการปะทะกันระหว่างชาวบ้านกับ
ฝ่ายนั้น แล้วอาจถูกถือโอกาสกวาด
ปราบประชาชน พอดีทางกระทรวงฯ
เรียกตัวผมเข้าประจำกระทรวง ผม
จึงตัดสินใจเข้ากรุงเทพฯ

อยู่กระทรวง ผมรู้สึกผมจะทำ
อะไรไม่ได้ถนัดคือต่อไป ผมจึงตัดสินใจ
ลาออกจากราชการดีกว่า

ผมจะต้องไปทำงานในชนบท
อีก ชนบทยังต้องการแพทย์ แต่คง
ต้องรอให้โอกาสดีกว่า ขณะนั้นผม
มีงานบางอย่างในกรุงเทพฯ ทำ ผม
เห็นว่ายังเป็นประโยชน์ต่อประชาชน

ผมอยากสนับสนุนให้คนหนุ่ม
สาวที่จบใหม่ๆ ได้ออกไปอยู่ชนบท

กัน เขาจะสัมผัสปัญหาประชาชน ส่วนใหญ่ของประเทศเราที่แท้จริง แล้วเขาจะมองเห็นว่าไม่ว่างานสาขาไหนที่เขาทำลงทำจะไม่สามารถแก้ปัญหาของประชาชนไปได้ใดๆ...”

ลักษณะคอมมิวนิสต์

นอกจากกรณีกล่าวถึงโดยละเอียดเหล่านี้แล้ว ยังมีคนหนุ่มสาวอีกหลายรายที่ประสบการกลืนแกล้ง และสิ่งเลวร้ายทงปวง เพื่อยุติให้พวกเขาหาวาดกลัว และเลิกทำงานในลักษณะที่เขาทำกันอยู่

“พวกคนลาวต้องเป็นสุททำงานจริง หมอแบบนั้น คนไข้มหาวันละ ๓๐-๔๐ คน รักษากันแทบไม่ไหว แต่หมออีกประเภท ดูค่าคนไข้บ้าง ไปตระหนี่กัน บ่อยๆ คนไข้มาไม่เจอ บ้างแล้วก็ตั้งคลินิกส่วนตัว พวกคนไม่คอยมีคนไข้กล่ามาหาที่อนามัย จะมีก็ไปที่คลินิก เพราะได้รับการต้อนรับดีกัน แต่หมอพวกนั้นก็ขี้เกียจกัน ได้อย่างสบาย ร่ำรวยกันได้ทุกที่”

นายแพทย์ใหญ่กล่าวกับ “จตุรัส”

“ผมทราบมาว่า ทางผู้ใหญ่เขา

นิสต์ จะเห็นได้ว่าพวกเขาลึก ทิวิจารณ์อย่างผิวเผิน โดยมีเกณฑ์ง่าย ๆ

“คนขยันทำงาน จะต้องถูกเพ่งเล็งก่อนละ เพราะทำให้เกิดความแตกต่างกับพวกข้าราชการเก๋ากันในสายตาชาวบ้าน” ผู้สันตติกรรมผู้หนึ่งวิเคราะห์

“คนที่ขยันอยู่ข้างชาวบ้าน ย่อมต้องเป็นศัตรูกับข้าราชการที่ร่ำรวย และกดขี่ชาวบ้าน รวมทั้งพวกนายทุนท้องถิ่น ไม่ว่าเขาจะออกโรงต่อสู้เพื่อชาวบ้านหรือไม่”

“บางที การมีกลุ่มนักศึกษา มาเยี่ยม ก็ถูกหาว่าเชื่อมโยงกับคอมมิวนิสต์ท้องถิ่น พวกเพลงเพื่อชีวิตต่างๆ ถูกหาว่าเป็นเพลงปลุกกระดม”

“บางทีก็ขึ้นกับทัศนคติผู้เป็นใหญ่ของจังหวัดนั้น อย่างของหมอหญิงสองคน และครูประทีปโดนมานั้น คนที่เป็นใหญ่อยู่ในจังหวัดทั้งสอง ล้วนมีผลงานดีเด่นในการปราบคอมมิวนิสต์มาก่อน ทั้งปลูกทั้งปราบทีเดียว เป็นงานเด่นที่ทำให้เขาได้เป็นใหญ่เร็ว”

“แต่เป็นคนมีความคิดแปลกๆ พยายามไปร้องเรียนเรื่องนั้นเรื่องนั้น ทำไม่ถูกขั้นตอน ผมเคยว่าแก่ไปว่า ควรจะทำงานให้ถูกขั้นตอน มีอะไรก็รายงานครูใหญ่ ครูใหญ่รายงานอำเภอ อย่างจะไปเอาของมาให้เด็ก ก็ไปติดต่อกับศูนย์อะไรต่างๆ ละเลยระเบียบราชการ อย่างนี้ไม่ถูก มีหน้าที่สอนควรสอนให้ดี ไม่ควรเที่ยวไปทำโน่นทำนั่น แล้วบกพร่องหน้าที่สอน”

“ในมหาสารคาม ยังไม่มีถึงขั้นการจับอาวุธ มีแต่เผยแพร่ความคิดหาสมาชิกในมหาวิทยาลัยศรีนครินทร มีอยู่บ้าง มีอยู่หาอำเภอที่มีการออกไปปลุกกระดม คือที่พิบูลย์ฯ โกสุมพิสัย บรบือ นาเชือก และวาปีปทุม ผมก็พยายามแก้ไขด้วยการขแรงส่งที่ถูกต้อง ผมออกไปประชุมข้าราชการระดับอำเภอเอง และเรียกเข้ามาประชุมที่จังหวัดเสมอ ผมให้เขาพูดว่า ‘เขาคิดว่าสังคมนิยมหรือคอมมิวนิสต์คืออะไรหรือ’ แล้วผมก็ได้โดยมีข้อเท็จจริงที่ถูกต้องกว่าผมรับฟังเรื่องราวจากคนที่เพิ่งออกมาจากลาว เขมร หรือไปเที่ยวเมืองจีนมา ผมก็เล่าให้พวกเขาฟัง แก่เขาเข้าใจไขว่ไขว่ไปให้ถูกต้องขึ้น กันบ้างได้ผลดี ทำให้พวกที่เข้าใจผิดไปได้เปลี่ยนแปลงความคิด นอกจากนั้น ผมยังใช้วิทยุ ทหารอากาศ และส่งเสียงตามสายในจังหวัดช่วยอีก” ผู้ว่าฯ กล่าวสรุป

ต้องมองกันต่อไป

คนหนุ่มสาวเหล่านี้กำลังเผชิญเครื่องพิสูจน์ความจริงใจ และเครื่องท้าทายความสามารถของพวกเขา อย่างสำคัญ พวกเขาจะเข้มแข็ง ยืนหยัดต่อสู้ไปได้นานสักเพียงใด หรือจะมีวิธีการที่ชาญฉลาดหรือไม่เพียงใดในการทำงานต่อไป เป็นสิ่งน่าเฝ้ามอง ติดตามในยุคสมัยอันอย่างยังมีใช้หรือ

แบ่งประเภท ประเภทพวกผมต้องกำจัด แต่ประเภทที่เรียกว่า ‘พวกเสพสุขเฉพาะตัว’ ไม่เป็นไร” แพทย์หนุ่มคนหนึ่งโน้มน้าวที่กำลังรู้สึกถึงอันตรายบางอย่างกล่าว

จากกรณีตัวอย่างทั้งหลาย หากจะพิจารณาถึงลักษณะร่วมใหญ่ๆ ของพวกเขาที่ทำให้ถูกตราเป็นคอมมิวนิ

เสียงจากผู้ว่าฯ

นายชำนาญ พงณา ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม ตอบคำถามของ “จตุรัส” ถึงกรณีครูประทีปว่า “ผมยังไม่ได้รับรายงานเรื่องถูกจับตัว ผมกำลังเตรียมจะย้ายแก่ให้เขา มาอยู่ใกล้ๆ ตัวเมือง จะได้ดูแลได้ใกล้ชิดหน่อย”

บัญญัติสายลับ ๑๒ ประการ

‘เอ็ม’ คิดว่าท่านทั้งหลายคงจะ
สนใจกับคำว่า ซีไอเอ. เคจีบี. กันมา
พอแล้วแม้จะยังไม่หมดเรื่อง แต่ก็
ขอขยักไว้ก่อน เพราะยังมีที่น่าสนใจ
อีกเช่น เอ็มไอ-๖ (อังกฤษ) เอสดี
ซี. (ฝรั่งเศส) บีเอ็นดี. (เยอรมัน)
หรือสายจากญี่ปุ่น อิสราเอล และจีน
กันจนชอลอซาในทางน้อย ไม่น้อยเช่น
กัน

ตอนนแวนด์เยอรมันเสียหน่อย..
เยอรมัน ณ ทน เอาแค่เยอรมันตะ
วันตกเท่านั้น

เยอรมันมีชื่อทางจารกรรมและ
การไต่จารกรรมมาไม่เบา ถ้าหากอิต
เลอร์ไม่แพ้สงครามแก่ฝ่ายพันธมิตร
บางท้องถิ่นการลับของนาซี ไม่ว่าจะ
เป็น เกสตาโป หรือหน่วย เอสดี. คง
จะมีชื่ออยู่แล้วหนาไม่แพ้ ซีไอเอ.
หรือเคจีบี. อย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตาม เยอรมันตะวันตก
ปัจจุบัน ก็มีข่าวงานจารกรรมที่ยิ่ง
ใหญ่พอๆ โดยมีศูนย์กลางใหญ่เรียก
ตัวเองว่า องค์การสหพันธ์ข่าวกรอง มี
ชื่อภาษาเยอรมันว่า Bunte Nachrichten-
dienst หรือรู้จักกันในวงยุทธ
จักรประเภทนั้นว่า บีเอ็นดี.

ผู้อำนวยการคนปัจจุบันของ บี
เอ็นดี. คือนายเยอรมัน เวสเซล
(Gerhard Wessel) และผู้ช่วยที่
รองจากเขาคือ เดเตอร์ บล็ตซ์
(Dieter Blötz)

ระบบการฝึกสายลับของเยอรมัน
ปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าพัฒนามาตั้ง
แต่ก่อนสงครามโลกครั้งแรกด้วยซ้ำ
โดยความเชี่ยวชาญและหลักการต่างๆ
ได้พัฒนามาจากผู้ยิ่งใหญ่ทางการข่าว
คนหนึ่ง ซึ่งเป็นสตรี และไม่เคยออก

งานสนามเลย หากแต่เธอมีโรงเรียน
จารกรรมสอนวิธีฝึกจารชนอย่างมี
ประสิทธิภาพก่อนที่จะสหรัฐ ฯ จะมี
หน่วย โอเอสเอส. เสียด้วยซ้ำ

สตรีผู้นี้คือ ดร. เอลล์เบธ ชรัก
มุลเลอร์ หรือมีสมญารูปกันทั่วไปใน
วงการยุทธจักรว่า ‘คุณหมอสาว’

เธอสำเร็จการศึกษามาจากมหา
วิทยาลัยเฟรเบอร์ก มีอาชีพเป็นครู
มาก่อน ทำทางของเธอก็เป็นผู้หญิง
เข้มๆ นั่นเอง หากแต่ว่าปราดเปรียว
ยิ่งนักเมื่อเข้าอาสาสมัครรับราชการ
ในแผนกข่าวของกองบัญชาการสูง
สุด ภายใต้บังคับบัญชาของพันเอก
นีโคไล ตอนต้นสงครามโลกครั้งที่ ๑

กล่าวกันว่า พันเอกนีโคไลรู้สึก
ประทับใจความคิดเห็นเกี่ยวกับหลัก
ข่าวกรองและหลักการฝึกสายลับของ
เธอมาก จึงยอมให้เธอจัดตั้งโรงเรียน
จารชน ขึ้น

อาจกล่าวได้ว่าหน่วยงานจาร
กรรมในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นโอเอส
เอส. (ซึ่งต่อมาคือซีไอเอ.) เอ็มไอ-๖
หรือ เอสดีซี. ต่างก็ได้นำเอาวิธี
การอันชำนาญของ ‘คุณหมอสาว’ มา
ใช้กันทั่วไป

โรงเรียนจารชนของ ดร. ชรัก
มุลเลอร์ตั้งอยู่ที่แอนทเวิร์ป เลขที่ ๑๐
ถนนเปปนีเยร์ ที่เธอเลือกใช้บ้าน

หลังนี้เพราะจะไม่มีใครสงสัย เนื่อง
จากมีประตูทางเข้าด้านหลัง

บรรดานักเรียนซึ่งเธอจะถูกนำ
มาในรถซึ่งมีม่านมิดชิด พอรถมา
จอด ประตูหลังก็จะเปิดออก แล้ว
นักเรียนก็จะถูกนำเข้าไปในบ้าน ซึ่ง
‘คุณหมอ’ จะคอยรอรับอยู่

นักเรียนที่ถูกนำมาฝึกในโรง
เรียนแห่งนี้ จะถูกกักไว้ตามลำพัง
ก่อน ประตูห้องของเขาจะถูกใส่กุญ
แจจากด้านนอก และจะเปิดได้ก็ต่อ
เมื่อนำเอาอาหารมาส่ง

นักเรียนที่เข้าไปอยู่ในห้องต่าง ๆ
นั้น ที่ประตูหน้าห้องจะมีชอปปดไว้ให้
เรียกกันเฉพาะในโรงเรียน โดยมาก
เป็นชื่อเรียกทั่วไป และไม่ใช่ชื่อจริง

สองสามวันแรก นักเรียนใหม่
จะถูกจับตาอย่างใกล้ชิดโดยไม่รู้ตัว
โดยวิธีนี้ ดร. ชรักมุลเลอร์จะสามารถ
สังเกตนิสัยใจคอของนักเรียนแต่ละ
คนใกล้ชิด โดยเฉพาะความสามารถ
ในการอดทนต่อความวุ่นวาย ซึ่งจะ
ต้องเป็นคุณสมบัติติดตัวสายลับแต่ละ
คนไปจนตาย

เมื่อเวลาผ่านไปหนึ่งหรือสอง
สามสัปดาห์ ก็จะมีผู้เชี่ยวชาญสาย
ต่าง ๆ ทายกันเข้ามาสอนในห้องที่
ละคน เช่นผู้เชี่ยวชาญทางภาษาจะ

สอนภาษาท้องถิ่นและขนบธรรมเนียมของประเทศที่จะส่งนักเรียนผู้นั้นไป

ผู้เชี่ยวชาญทางรหัสลับ ก็จะสอนวิชาการรหัส

ผู้เชี่ยวชาญทางการติดต่อสื่อสาร ก็จะสอนการใช้น้ำหมึกลับ วิทยุลับ และโทรเลขลับ

ตราบนเมื่อถึงเวลาสอบไล่ นักเรียนทั้งหลายก็จะถูกนำไปยังห้องซึ่งทุกคนจะต้องพิสูจน์ตัวเองถึงความสามารถพิเศษต่างๆ ตามที่ต้อมมีติดตัวในวงการยุทธจักรประเภทนี้

ดร. ชรัภูมิเลอร์ได้เขียนหนังสือว่าด้วยหลักการสอนข่าวกรองและจารกรรมไว้หลายเล่ม ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นวรรณกรรมที่ยิ่งใหญ่ทางการข่าวและเธอได้ใช้ตำราเหล่านี้สอนนักเรียน ทุกวันนีกล่าวได้ว่ามีองค์การจารกรรมหลายแห่งใช้หนังสือของเธอเป็นมาตรฐานในการศึกษาแนวทาง

‘คุณหมอสาว’ มีบทบาทอยู่ที่เธอใช้สอนสายลับ ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของเธออยู่ ๑๒ ประการ บัญญัติสายลับทั้ง ๑๒ ประการนี้ แม้จะเก่าแก่มาพร้อม ๖๐ ปี แต่ขอมิตรรักนักสืบจึงฟังดังก่อน ถ้าข้อไหนยังเอาไปใช้ได้ ‘เอ็ม’ ก็ไม่หวงลิขสิทธิ์ หากแต่ขอร้องอย่ามาใช้กับ ‘จตุรัส’ ก็แล้วกัน

บัญญัติสายลับทั้ง ๑๒ ประการมีดังต่อไปนี้

๑. จงปิดปิดพรสวรรค์ทางภาษาต่างประเทศที่ท่านรู้ เพื่อปล่อยให้คนอื่นพูดอย่างเสรี แต่ตัวท่านจงคอยฟัง

๒. จงอย่าเขียนหรือพูดภาษาพื้นเมืองของท่านเองแม้เพียงเล็กน้อยขณะปฏิบัติงานอยู่ในต่างประเทศ

๓. เมื่อจะจัดหาข่าว จงปล่อย

ให้ ‘ผู้ให้ข่าว’ ของท่านเดินทางไปให้ไกลที่สุดจากตำบลที่ท่านอยู่ และไปให้ไกลจากบริเวณปฏิบัติการของท่านให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จงให้เขาไปยังที่ค้นพบโดยทางคาดเดา ยังเป็นเวลากลางคืนได้เป็นดีที่สุด

ผู้ให้ข่าวที่เห็นเดเห็นอຍจากการเดินทางลำบาก ย่อมจะถูกส่งสัยน้อยกว่า และมีความระมัดระวังมากขึ้น รวมทั้งย่อมจะสงบจิตใจ ไม่พูดมาก และมีโอกาสโกหกได้น้อยกว่า อีกทั้งคงไม่ ‘ขยักข่าว’ ไว้เมื่อมีการติดต่อซึ่งประโยชน์ทั้งหมดนี้ในระหว่างการพบปะท่านจะต้องสงวนไว้เป็นของท่านเอง

๔. จงรวบรวมข่าวทุกชิ้นที่ได้รับ แต่อย่าสนใจต่อข่าวชิ้นใดโดยเฉพาะเกินความจำเป็น อย่าผูกพันอยู่กับหัวข้อข่าวใดๆ ซึ่งท่านคิดว่าท่านอาจจะได้จากเขา หรือต้องคุกคามเอามาให้ได้ ถ้าท่านซักถามแต่เรื่องเดียวไปโดยลำดับ และตั้งคำถามอย่างชัดเจนก็จะเป็นการเปิดเผยความต้องการของท่านว่าอยากทราบเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และเมื่อเช่นนั้น ‘ผู้ให้ข่าว’ อาจจะเบยวหรือ ‘ขยักข่าว’ ไว้ได้

๕. จงปลอมรายการใหม่ต่างๆ ที่ได้มาด้วยการปกปิดรายการอื่นๆ ที่ไม่น่าสงสัยเช่นตัวเลขหรือขนาดต่างๆ ที่จำเป็นต้องบันทึกไว้ อาจจะจดลงไว้ในทำนองบัญชีรายรับ-รายจ่ายส่วนตัว เป็นต้น

๖. เมื่อจะเผาจดหมายหรือเอกสารใดๆ จงดูให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่เผแล้วของกระดานนั้นๆ จะไม่สามารถอ่านเป็นข้อความอีกได้ การฉีกกระดาษโยนทิ้งนั้น หาใช้วิธีทำลายอย่างมีประสิทธิภาพไม่ การทำลายเศษกระดาษใดๆ ไม่เคยมีความ

ปลอดภัยสูงสุดได้เลย แม้จะทิ้งลงในส้วมก็ตาม

๗. อย่าได้พูดหรือประพฤติดัวเป็นคนลึกลับ ‘เว้นแต่จะพยายามล่อให้คนที่ท่านต้องการนั้นข้างคยหรือยอมพูดกับท่านในเรื่องที่เขารู้จัก’

๘. อย่าพยายามอวดตัวว่าเป็นคนฉลาดรอบรู้ มีความคิดแปลกกว่าคนอื่นฯ หรือทำตัวเป็นพวก ‘หัวหมอ’ แต่จงระลึกถึงคำของ ดาเลรงค์ (นักการทูตชาวฝรั่งเศสสมัยนั้นไปเลย) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ‘สิ่งสำคัญที่สุดก็คืออย่าแสดงความกระตือรือร้นออกมา’ จงทำงานอย่างค่อยเป็นค่อยไป และต้องไม่ทำตัวเด่นจนเกินไปเลย

๙. เมื่อจะเข้าบ้าน จงพยายามหาห้องหรือแฟลต ซึ่งมีทางเข้าออกมากกว่าทางเดียว และจงวางแผนหรือซักซ้อมทางหนีที่โล่ว้างหน้าให้รอบคอบ เพื่ออาจเกิดเหตุการณ์นั้นขึ้นจริง

๑๐. จงระวังให้แน่ใจว่า ตนไม่ได้ถูกติดตาม และจงศึกษาเทคนิคของการหลบเลี่ยงผู้สะกดรอยตาม

๑๑. อย่าดื่มจนกระองสติไม่อยู่ จงดื่มพอให้ออกฝ้ายหนึ่งพูดมาๆ เท่านั้น และจงผูกมิตรแต่กับสตรีซึ่งท่านรู้จักดี และไว้ใจได้เท่านั้น

๑๒. อย่ารับของใดๆ จากผู้หยิบยื่นให้ ไม่ว่าจากมิตรสหายผู้มาใจหรือจากผู้ที่เบ็นศัตรูกัน ไม่ว่าจะเป็นผลจากรายงานที่เชื่อถือได้ หรือจากข่าวซึ่งดูเหมือนจะใช้ไม่ได้แล้ว

บัญญัติสายลับดังกล่าวทั้ง ๑๒ ประการ ดูไปแล้วก็เป็นเรื่องตมๆ ings แต่เราท่านก็อย่าประมาท

ถ้าหากท่านจะเอาไปใช้ ‘เอ็ม’ ก็อยากขอให้ท่านใช้เพื่อประโยชน์ของผู้เดินแนวทางประชาชนเป็นใหญ่

‘เอ็ม’ จตุรัส ๓๙

เมื่อไรหมอเทศา จะหมดโลกเสียที

ผู้ป่วยเบาหวานจำนวนมากที่ไม่ติดต่อกับที่โรงพยาบาล ไม่ได้รับคำแนะนำให้รู้จักดูแลรักษาตัวเอง บางคนถึง ๕ ปี ไม่เคยได้รับการตรวจสอบความดันโลหิต ทั้ง ๆ ที่ความดันโลหิตสูงพบได้บ่อยในคนเบาหวาน

บางคนถึงหลายปีไม่เคยได้รับการเอ็กซเรย์ปอด ทั้ง ๆ ที่คนเป็นเบาหวานมักจะเป็นวัณโรคมากกว่า

คนธรรมดา หลายคนลงท้ายอันเพละเดินไม่ไหว และหัวใจวายเนื่องจากหลอดเลือดหัวใจตีบตัน เพราะไม่ได้รับคำแนะนำให้ออกกำลังกาย ยังมีคนไข้ที่ช่วยตัวเองไม่ได้ ซึ่งมีสาเหตุมาจากไม่ได้รับคำแนะนำจากหมอออกเป็นจำนวนไม่น้อย

กรณีตัวอย่าง

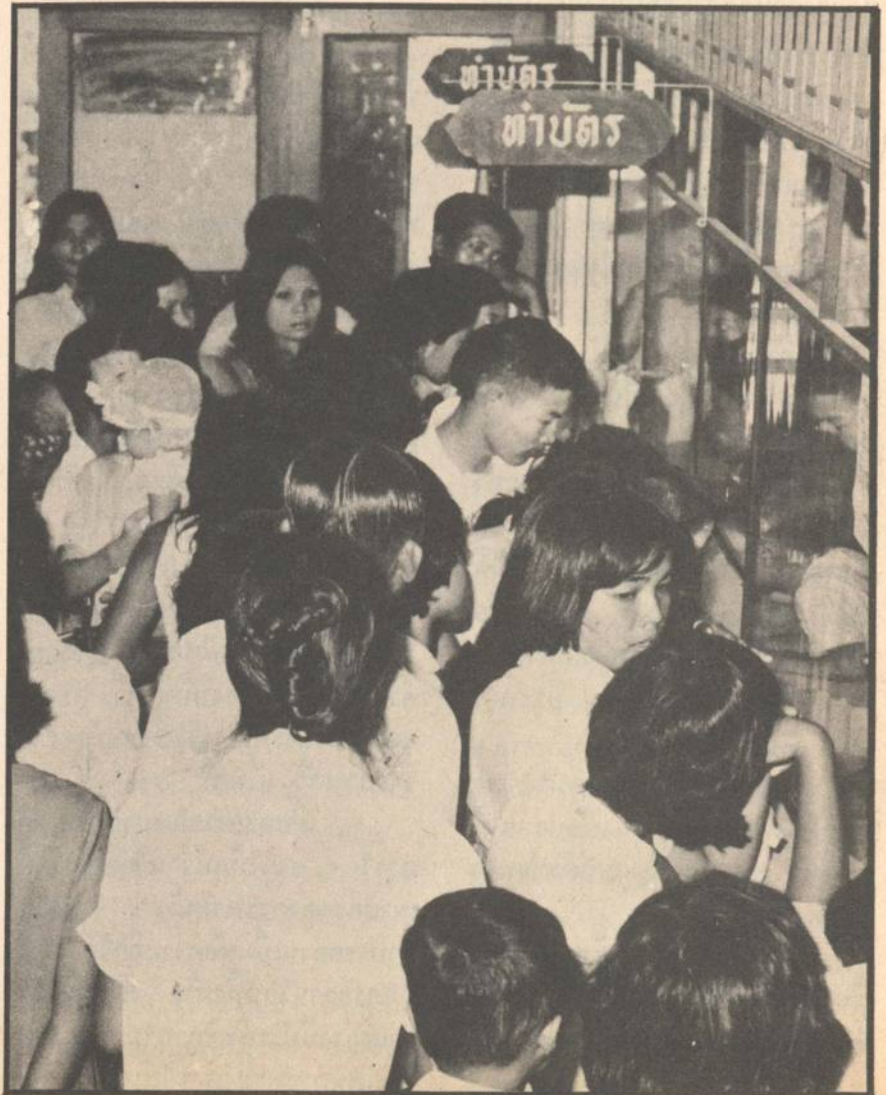
รองคุณไข่มุนี บ้าง อายุ ๖๐ กว่า เป็นเบาหวาน ความดันโลหิต

ตามสถิติของกรมอนามัยร้อยละ ๕๑.๔ ของประชาชน เมื่อเจ็บป่วยขอขากินเอง โดยไม่ได้รับการตรวจตัวเลขน้ำตาลต่ำกว่าความเป็นจริง เพราะเกือบทุกบ้านจะต้องลองชอยากินเองก่อน เพราะไม่สะดวกที่จะไปตรวจ

สำหรับคนที่ไปหาหมอตรวจน้อยนักที่จะได้รับคำบอกเล่าจากหมอว่าเป็นโรคอะไร และทำอะไรจะไม่เป็นอีก

เพราะฉะนั้นคนที่เห็นไทฟอยด์ ก็จะเป็นช้ำอก เพราะหมอไม่ได้บอกเขาว่าเป็นอะไร และทำอะไรจะไม่เป็นอีก

คนไข้คนหนึ่งเป็นเบาหวานร่วมกับโรคความดันโลหิตสูง ร่วมกับเป็นแผลในกระเพาะอาหาร ต่อมามีอาการปวดท้องแพทย์พบว่ากระเพาะทะลุ จึงผ่าตัดและเย็บกระเพาะให้ แต่ไม่ได้บอกคนไข้ว่าเป็นอะไร และหมอทำอะไรให้ คนไข้จึงเข้าใจว่าที่ผ่าตัดเป็นการรักษาเบาหวาน และความดันเลือดสูงให้ จึงไม่มาติดต่อกับหมออีก อีก ๓ ปีต่อมา ไตเสื่อมจนหมดทางรักษา

สูง และหัวใจวายอ่อนๆ ลูกชายซึ่งไม่ใช่แพทย์เป็นผู้ดูแล

ลูกชายหัดตรวจหาน้ำตาลในปัสสาวะ และตรวจให้แม่ทุกวัน และคอยเพิ่มหรือลดยาแล้วแต่ความน้ำตาลในปัสสาวะมากหรือน้อย

ลูกชายวัดความดันโลหิตให้แม่ทุกวัน ซึ่งใครๆ ก็วัดได้ หัดไม่นานนักก็วัดเป็น

ลูกชายพาแม่ไปเดินออกกำลังกายทุกวัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ ต้องถือว่าคนไข้คนนั้นได้รับการดูแลรักษาอย่างเยี่ยมยอดเท่าที่มนุษย์จะพึงได้รับ

กฎระเบียบและประเพณีที่บอกกันว่า ‘ประชาชนไม่ควรรักษาตัวเอง’ นั้น ยังจะเป็นการถูกต้องอยู่หรือไม่ ถ้าสอนให้ประชาชนมีความรู้ในการดูแลรักษาตัวเอง และรักษากันเองจะเป็นอย่างไรบ้าง

ขอแถมท้ายด้วยเรื่องของเด็กอีกคนหนึ่ง เมื่อตอนอยู่บ้านนอกเป็นไข้จับสั่นบ่อยๆ หมอข้างบ้าน ‘หมอเถื่อน’ รักษาให้ก็หายไปทุกครั้ง ‘ไม่ยุ่งยากอะไร’ ต่อมาย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ ก็เป็นไข่อีก ยายพาตระเวนไปโรงพยาบาลต่างๆ ๓ โรงพยาบาล ยังไม่ได้เรื่อง

ที่โรงพยาบาลหนึ่งถูกคำว่า “จะมาขออยู่โรงพยาบาล นึกว่าโรงพยาบาลเป็นโรงแรมหรืออย่างไร”

อีกโรงพยาบาลหนึ่งบอกว่าผู้ป่วยจะต้องตาย แต่ก็ไม่ได้รับผู้ป่วยเอาไว้

บริการจากหมอข้างบ้าน หรือจากโรงพยาบาลทันสมัยในกรุงเทพฯ ไครจะดีกว่ากัน

‘จตุรเวช’

การกินเผ็ดจะป้องกันหลอดเลือดหัวใจอุดตันได้หรือไม่

แพทย์หญิงสุคนธ์ วิสุทธิพันธ์ แห่งโรงพยาบาลศิริราช ได้รายงานในวารสาร New England Journal of Medicine ว่าการกินเผ็ดทำให้การละลายลิ่มเลือด (ไฟบริโนลติก) เพิ่มขึ้น

เลือดมีกลไกฝ่ายหนึ่งจะทำให้เลือดแข็งเป็นลิ่มได้ ถ้ามีบาดแผลเกิดขึ้น และมีกลไกอีกฝ่ายหนึ่งต่อต้านการแข็งตัวของเลือดเพื่อที่จะให้เลือดคงสภาพเป็นของเหลวเพื่อจะได้ไม่มีการอุดตันของหลอดเลือด

กลไกสองฝ่ายล้วนอยู่กันอยู่ถ้ามีการเสียดุลยภาพไปทางใดทางหนึ่งก็จะทำให้เกิดผลร้ายขึ้นทั้งสองทาง

ถ้ามีความโน้มเอียงไปทางเลือด-แข็งเป็นลิ่มได้ง่าย ก็จะเกิดลิ่มเลือดอุดตันหลอดเลือด เช่น อุดหลอดเลือดดำของขา (โรคที่อดีตประธานาธิบดีนิกสันเป็น) อุดหลอดเลือดในสมอง อุดหลอดเลือดเลี้ยงหัวใจ ทำให้หัวใจ

วาย เบนตัน โรคเหล่านี้เป็นสาเหตุตายที่สำคัญในประชากรฝรั่ง

ตรงกันข้าม ถ้ามีความโน้มเอียงไปทางเลือดแข็งตัวได้ยาก ก็จะเกิดมีเลือดออกได้ง่าย

ในภาวะปกติจะมีเลือดแข็งตัวน้อยๆ เกิดขึ้นตามผนังหลอดเลือด

ตลอดเวลา ที่เรียกว่าไฟบริน แต่ก็มีกลไกที่คอยละลายไฟบรินนี้ออกเสียที่เรียกว่า ไฟบริโนลติก

ในหมู่คนไทยเป็นที่สังเกตกันว่า เป็นโรค ‘ลิ่มเลือดอุดตันในหลอดเลือด’ น้อยกว่าฝรั่งอย่างชัดเจน และพบว่าเลือดของคนไทยมีการละลายไฟบริน (ไฟบริโนลติก) แรงกว่าเลือดฝรั่ง ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนไทยเป็นโรคลิ่มเลือดอุดตันในหลอดเลือดน้อยกว่าฝรั่ง

ไฟบริโนลติกจะแรง หรืออ่อนขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยหลายอย่าง อย่างหนึ่งคืออาหาร

คนที่กินไขมันมาก ไฟบริโนลติกจะอ่อนทำให้เลือดเป็นลิ่มได้ง่าย

แพทย์หญิงสุคนธ์ ได้ทดลองตรวจเลือดนักศึกษาแพทย์ แล้วให้กินอาหารที่ใส่พริกป่นจนมีรสเผ็ดจัด และตรวจเลือดซ้ำ พบว่ามีไฟบริโนลติกเพิ่มขึ้นชัดเจน

การกินอาหารเผ็ดจึงอาจมีส่วนช่วยลดอัตราการเกิดโรคมีลิ่มเลือดอุดตันหลอดเลือดในคนไทย

แต่ก็เช่นเดียวกับสิ่งทั้งหลายที่มีทั้งด้านที่เป็นคุณ และด้านที่เป็นโทษ นั่นคือ การกินเผ็ดก็ทำให้ปวดท้อง และถ้าใส่อีกเผ็ดได้

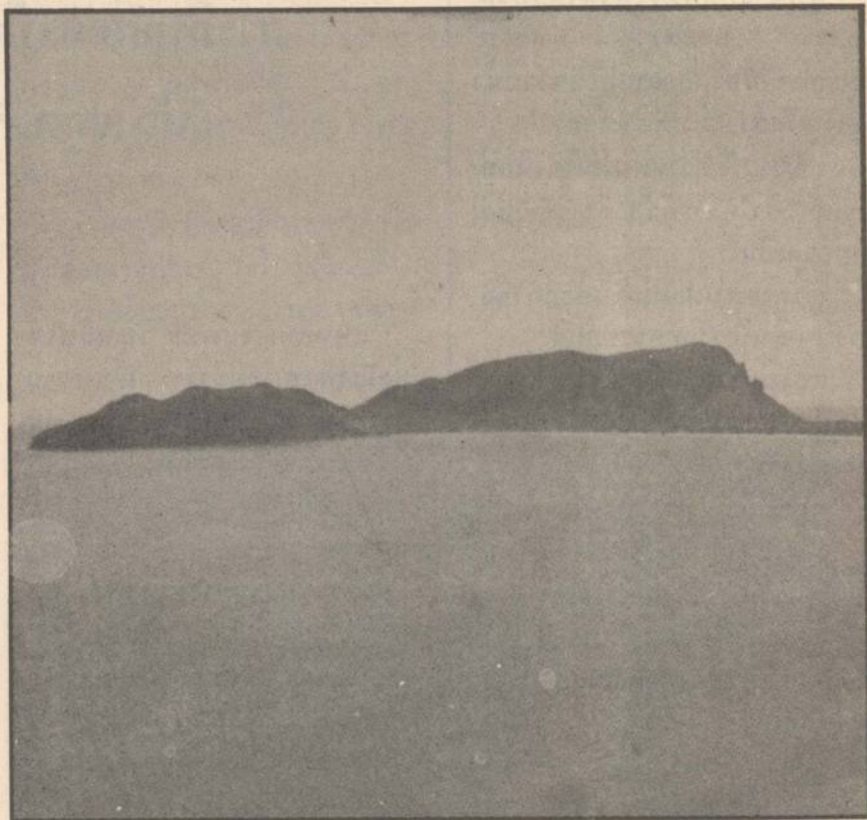
อ่าวไทยกำลังเศร้าหมอง

ทุกวันนี้การเพิ่มของพลโลกมีมากขึ้นอย่างทลกละเลยไม่ได้ เป็นเหตุให้ปัจจัยต่างๆ ที่สนองความเป็นอยู่ให้สะดวกสบายขึ้นจำต้องเพิ่มตามเป็นสัดส่วนไปด้วย พื้นที่ต่างๆ ถูกใช้เป็นที่อยู่อาศัย ทำให้แหล่งผลิตอาหารบนพื้นโลกต้องลดลงตามส่วน แต่ทะเลยังคงเป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีพื้นที่เท่าเดิม ด้วยเหตุนี้ในอนาคตทะเลจึงนับได้ว่าเป็นแหล่งทรัพยากรทางด้านอาหารและวัตถุดิบของอุตสาหกรรมที่มีค่ามหาศาลยากที่จะประเมินได้

อ่าวไทยของเรามีลักษณะเป็นกึ่งทะเลเปิด ทงันเพราะมีสันเขาใต้น้ำกั้นอยู่ มีลักษณะเหมือนอกระที่พร้อมจะรองรับทุกอย่างที่เจ้าของจะใส่ให้ กับมัน มีกระแสนวนเวียนอยู่ภายในตลอดเวลา ทำให้อาหารต่างๆ ที่ถูกพัดพามาจากแม่น้ำหลายสายเช่น แม่น้ำเจ้าพระยา บางปะกง และแม่กลอง ไหลวนเวียนอยู่ภายในอ่าว ซึ่งนับได้ว่าเป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยอาหารของสัตว์น้ำแห่งหนึ่งของโลก

นอกจากนั้นแล้วอ่าวไทยยังเป็นเขตนาต้นชายฝั่งใหญ่ไปด้วย ซึ่งมีความลึกสูงสุดเพียง ๘๓ เมตร อันเป็นเหตุให้อ่าวไทยเต็มไปด้วยสัตว์เล็กๆ มากมาย ซึ่งเป็นอาหารของสัตว์ใหญ่อีกทอดหนึ่ง จึงไม่ใช่ว่าปัญหาที่อ่าวไทยใน ๑๐ ปีก่อนนั้นอุดมไปด้วยสัตว์น้ำที่มีค่าทางเศรษฐกิจเป็นแหล่งอาหารที่ใหญ่ที่สุดของคนไทยแล้ววากกลาง

หวนกลับมามองในวันนี้และวัน

ข้างหน้าบ้าง ก็เห็นได้ว่าสภาพต่างๆ ถูกเปลี่ยนแปลงไปอย่างน่าเสียดายที่สุด

อ่าวไทยของคนไทยทุกคนกำลังจะดับตายในอนาคต คนไทยทุกคนจะต้องบริโภคสัตว์น้ำในราคาแพง ชาวประมงจะต้องไปจับสัตว์น้ำในเขตน่านน้ำของต่างประเทศจนเกิดปัญหาระหว่างประเทศ

ใครจะเป็นผู้ก่อเหตุให้คนไทยทั้งชาติต้องรับผิดชอบ มิใช่คนไทยเราแล้วจะเป็นใครอีกเล่า

โรงงานอุตสาหกรรมในเมืองไทยขยายตัวเหมือนดอกเห็ด และใช้อ่าวไทยเป็นแหล่งระบายสิ่งโสโครก

โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ก็จะต้องตั้งตามชายฝั่งทะเล เช่นตามชายฝั่งทางด้านตะวันออก แถบจังหวัดชลบุรี และระยอง โดยถือความสะดวกทางด้านแหล่งน้ำและแหล่งระบายสิ่งโสโครกเป็นสำคัญ

กฎหมายโรงงานขาดความเข้มงวด โรงงานต่างๆ ไม่มีเครื่องกำจัดน้ำเสียเป็นเหตุให้ทะเลเน่าเสีย รวมทั้งสารที่เป็นพิษต่อมนุษย์เข้าไปสะสมในน้ำทะเลด้วย จนทำลายชายหาดซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นำเงินเข้าประเทศนับละมากมาย ทำลายแหล่งเพาะเลี้ยงตามชายฝั่ง เช่น ทำให้หอยนางรมมีกลิ่นน้ำมัน แหล่งอาหารต่างๆ เหล่านี้ถูกทำลายโดยทางอ้อม

อย่างที่แก้ไม่ตก

การขยายตัวทางด้านการประมง
ขาดการควบคุมขอบเขตของการประมง
ขาดการสงวนแหล่งเจริญเติบโต
ของตัวอ่อน ปล่อยให้มีการจับสัตว์น้ำ
เป็นไปอย่างเสรี ไม่มีการศึกษาลง
สภาพที่แท้จริง ใช้เครื่องมือจับปลา
ที่ไม่มาตรฐาน จับทั้งสัตว์เล็กและ
สัตว์น้อย ใช้วนลากหน้าดินซึ่งทำ
ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของหน้าดิน
และสัตว์ใต้ท้องทะเล จับสัตว์น้ำทุก
ชนิดทุกขนาด

เรือประมงมีมากจนเกินไป จับ
กันทุกฤดู ชาวประมงไม่รับผิดชอบ
ต่ออาชีพของตัวเอง ซึ่งเป็นการทำ
ลายตัวเองและคนไทยในที่สุด ผิด
กับออสเตรเลียซึ่งมีการจับสัตว์น้ำที่
ถูกหลักวิชาการมากที่สุด มีการใช้
เครื่องมือที่ทันสมัย และเลือกจับเป็น
ฤดูกาล เหตุฉะนี้ชาวประมงของออส
เตรเลียจึงร่ำรวยกว่าอาชีพอื่น

การทำลายปะการัง ที่นับได้ว่า
เป็นที่พำนักของปลาจำนวนมากมาย
และเป็นทิวาของปลาด้วย ถึงแม้
ปลาที่ดำมาได้อาศัยปะการังโดยตรง
แต่ก็อาศัยทางอ้อม สัตว์เล็กที่อาศัย
อยู่ตามปะการังก็เป็นอาหารของสัตว์
ใหญ่เป็นทอด ๆ ต่อ ๆ กัน

ทุกวันนี้การทำลายปะการังกัน
อย่างน่ากลัว โดยการระเบิดปลาบริเวณ
ปะการัง แล้วเลือกจับเอาแต่
ปลาตัวใหญ่ๆ ใน ๑ ปี ปะการังจะ
เจริญได้ ๑ ซม. แต่ถูกทำลายในช่วง
เวลาไม่กี่วันเท่านั้น

ชาวประมงกำลังทำลายอาชีพ
ของตัวเองโดยที่ตนเองไม่รู้สึกรู้
สาคุมประมงควรจะยับยั้งบาปในการ
ตักเตือนเพื่อนร่วมอาชีพด้วยกัน

แม่น้ำสายใหญ่ๆ ในอดีตเป็นท่อนำ
อาหารมาสู่อ่าวไทย แต่ปัจจุบัน

เป็นท่อระบายของโสโครกซึ่งเต็มไปด้วย
โคลนหนืด สารเคมีจากอุตสาหกรรม
ขยะ น้ำเสีย อูจระจากเมือง
ใหญ่ๆ เช่นกรุงเทพฯ นอกจากนี้
ยังมีพายุขนำแมลงปนอยู่ด้วย เมื่อ
ลงสู่ทะเลนอกจากจะทำลายแหล่ง
เพาะสัตว์น้ำตามชายฝั่งแล้วยังทำลาย
ตัวอ่อนและสัตว์น้ำในอ่าวไทยด้วย
คงจะเห็นได้ว่าสัตว์น้ำจืดที่จับ
ได้ในจังหวัดชลบุรีในปี ๒๕๐๖ มีปริ
มาณ ๖๕๖ ตัน แต่ในปี ๒๕๑๑ จับได้
เพียง ๕๔ ตันเท่านั้น

ป่าตามชายเลนถูกตัดทิ้งเพื่อขยาย
แหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยไม่มีการ
ควบคุมดูแลหลักวิชาการ ปกติป่าชาย
เลนเป็นทิวาไข่และเป็นที่อยู่ของตัว
อ่อนของสัตว์น้ำหลายชนิด เมื่อป่า
เหล่านี้ถูกทำลาย แหล่งวางไข่ของ
สัตว์น้ำก็ถูกทำลายด้วย ปริมาณของ
สัตว์น้ำในอ่าวไทยก็ลดลง รัฐบาล
ควรวางมาตรการเพื่อสงวนป่าชาย
เลนเพื่อรักษาความสมดุลของธรรมชาติ

ทรัพยากรต่างๆ เช่น แร่ธาตุ
น้ำมัน น่าจะเป็นของคนไทยเจ้าของ
ผืนนาแห่งนี้ แต่ถูกชาวต่างชาติถือ
โอกาสกอบโกย โดยแอบแฝงในรูป
การลงทุนของชาวต่างชาติ ทรัพยากร
เหล่านี้เป็นทรัพยากรที่ไม่สามารถ
รีนฟื้นได้ ควรเก็บไว้ใช้ในขณะ
ที่วิทยาการทันสมัยกว่านี้ หรือในยาม
กับขัน ควรสงวนไว้ใช้ให้คุ้มค่าและ
มีการวางแผนที่จะใช้ในระยะยาว

เท่าที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ จะเห็น
ได้ว่าปลาต่างๆ ที่มีค่าในอ่าวไทยลด
ลงอย่างมาก สัตว์น้ำส่วนใหญ่ที่จับ
ได้มีปลาหมึกเกือบ ๖๐ เปอร์เซ็นต์
และปลาเบ็ดปนอยู่เป็นจำนวนมาก
การที่ชาวประมงใช้วนลากหน้าดิน
เป็นการทำลายสัตว์ทุกชนิดที่อยู่ใต้

ท้องอ่าวไทย

ในปัจจุบันใช้เรือลากอวนในเวล
า ๑ ชั่วโมง ได้สัตว์น้ำขนาดประมาณ
๒๐ กิโลกรัม ไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายที่ได้
ลงทุนไปเลย

ยังไม่สายเกินไปหากคนไทยทุก
คนยังตระหนักว่าอ่าวไทยยังเป็นของ
คนไทยอยู่ ทุกคนทุกอาชีพที่เกี่ยวข้อง
จะต้องทำหน้าที่ของตนเพื่อฟื้นฟู
อ่าวไทยให้กลับสู่สภาพที่อุดมสมบูรณ์
เช่นที่เคยเป็นอยู่

กรมประมงจะต้องรับผิดชอบจัด
แบ่งเขตของการจับสัตว์น้ำ กำหนด
ฤดูห้ามจับ ตลอดจนควบคุมปริมาณ
ของเรือประมง

ชาวประมงจะต้องเคารพต่ออา
ชีพของตนโดยใช้วนลากขนาดและ
ถูกหลักวิชาการ ไม่ทำลายแหล่งที่
อยู่ของสัตว์น้ำ

โรงงานอุตสาหกรรมต้องรับผิดชอบ
ต่อการปล่อยน้ำเสียลงสู่อ่าวไทย

หากทุกคนทำงานด้วยความรับผิดชอบ
ต่อตัวเองและสังคมแล้ว จุด
หมายก็จะบรรลุในที่สุด ตัวเองและ
ประชาชนก็จะคลายความเดือดร้อน
ในอนาคตทุกคนก็ต้องไม่พบกับ
ความเศร้าที่ว่าหาแม่พันธุ์ ปลาไม่
ได้อีกแล้วในอ่าวไทย

หอยนางรมที่ชาวประมงเคย
เพาะเลี้ยงไว้มีกลิ่นเหม็น สัตว์น้ำที่
ชาวประมงจับได้มีแต่ปลาเบ็ดและ
สัตว์ที่ไม่คุ้มค่า

อ่าวไทยยังจะเป็นแหล่งอาหารที่
อุดมสมบูรณ์ หากทุกฝ่ายทำหน้าที่
ของตนได้บรรลุผลสำเร็จ จะเห็นได้
ว่ามนุษย์ทำลายเองและต้องตามแก้
เองไปในที่สุด ฉะนั้นเราจึงควรควบคุม
ให้เสียก่อน การแก้ตามหลังมัน
ยากยิ่งกว่าการสร้างสิ่งใหม่ขึ้นมาหลาย
เท่าทีเดียว

ประกายไฟในเซี่ยงไฮ้

ผลพลอยได้อย่างหนึ่งของการปฏิวัติวัฒนธรรมในประเทศจีน ในปี ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นทศวรรษถึงอยู่เสมอๆ ในหน้าหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ก็คือ ร้านขายของชำซึ่งเปิดบริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง ในเมืองเซี่ยงไฮ้ (เซี่ยงไฮ้) หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “ประกายไฟในเซี่ยงไฮ้” ซึ่งมีความหมายในภาษาจีนว่า ‘บริการ ๒๔ ชั่วโมง’ นั่นเอง

แรกเริ่มเดิมทีร้านดังกล่าวเป็นเพียงร้านเล็กๆ มีเนื้อที่เพียง ๒๐ ตารางเมตร ขายพวกขนมเค้ก บิสกิต และขนมหวานต่างๆ โดยยึดถือหลักการของ หลิว เซา ซี เป็นหลักในการดำเนินงาน กล่าวคือมุ่งดำเนินธุรกิจเพื่อผลกำไรเป็นสำคัญ จนกระทั่งเมื่อหลักการของ หลิว เซา ซี ได้ล้มไปพร้อมกับการปฏิวัติวัฒนธรรม

ในขณะเดียวกันก็ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ และโจมตีการกระทำใดๆ ที่มีแนวโน้มไปในทางลัทธิทุนนิยม ผู้ดำเนินงานของร้านจึงได้เปลี่ยนนโยบายโดยการนำเอาคำสอนของเหมาเจ๋อตงที่ว่า จง ‘ให้บริการประชาชนด้วยความเต็มใจ’ มาใช้เป็นหลักแทน และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของเหมาเจ๋อตงดังกล่าว ทางร้านก็ได้เปลี่ยนเวลาเปิดขายจาก ๑๐.๐๐ น. - ๑๘.๐๐ น. เป็นเปิดตั้งแต่ ๘.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น. แทน

แต่อย่างไรก็ตาม ประชาชนผู้ที่ต้องอาศัยบริการของร้านก็ยังวิพากษ์วิจารณ์ด้วยความไม่พอใจอยู่อีก ในที่สุดทางร้านจึงได้ตัดสินใจเปิดบริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง และได้เปลี่ยนชื่อร้านเป็น ‘ประกายไฟ’ ดังได้กล่าวแล้ว

การตัดสินใจของทางร้านได้รับการต้อนรับจากลูกค้าประจำและจากประชาชนผู้สัญจรผ่านไปมาอย่างดียิ่ง ดัง

จะเห็นได้จากการที่จำนวนการขายภายในเดือนแรกได้เพิ่มขึ้นถึง ๒๔๐ เปอร์เซ็นต์

อย่างไรก็ดี ส่วนประกอบที่สำคัญอันหนึ่งที่ได้ช่วยให้จำนวนการขายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วภายหลังเปิดบริการ ๒๔ ชั่วโมงนั้นก็คือ สถานที่ตั้งของร้านซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณที่บรรจบของถนนถึง ๖ สาย และมีรถประจำทาง ๔ สายวิ่งผ่าน นอกจากนี้ในบริเวณใกล้เคียงก็ยังเป็นที่ตั้งของโรงพยาบาลและโรงงานต่างๆ ซึ่งทำงานถึง ๓ ผลัดอยู่อีกหลายโรง ตลาดผักสด และสถานีรถไฟก็อยู่ไม่ไกลออกไปเท่าใดนัก ทำเลดังกล่าวนี้ได้เกื้อกูลให้กิจการของร้านอยู่ในสายตาของประชาชนจำนวนมากอยู่ตลอดเวลา

ผู้เขียนได้มีโอกาสไปเยี่ยมชม ‘ประกายไฟ’ ที่มีชื่อเสียงของเมืองเซี่ยงไฮ้ถึง ๓ ครั้ง แต่ทุกครั้งก็ได้มีโอกาสรับรู้ถึงผลสำเร็จของกิจการและความนิยมชมชอบที่ประชาชนได้ให้ต่อร้านแห่งนี้ ซึ่งในปัจจุบันได้ขยายอาณาเขตของร้านออกไปเป็น ๖๐ ตารางเมตร และตั้งเคาเตอร์ขายของเพิ่มขึ้นเป็น ๓ เคาเตอร์ คือเคาเตอร์ที่นั่ง ขายขนมเค้ก บิสกิต และไวท์ต่างๆ เคาเตอร์ที่สองขายขนมหวานและนม ทั้งร้อนและเย็น ส่วนเคาเตอร์ที่สามขายของเบ็ดเตล็ดต่างๆ ตั้งแต่บุหรื ไปจนถึงสบู่ แปรงสีฟัน น้ำตาลชา ไปจนถึงน้ำแข็งแท่ง

อย่างไรก็ดี สิ่งที่ทำให้ ‘ประกายไฟ’ มีชื่อเสียงที่สุดจนกระทั่งได้รับชมเชยจากประชาชนอยู่เสมออันนั้น กลับได้แก่กิจกรรมต่างๆ ที่นอกเหนือไปจากการขายของที่เจ้าหน้าที่ของร้านได้ให้บริการต่อประชาชน ยกตัวอย่าง เช่น การจัดตั้งสตูมสำหรับรถจักรยานให้แก่ประชาชนได้ใช้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย หรือการจัดหาครูโรงเรียนคนหูหนวก และคนโง่มาสอนภาษาพูดด้วยมือให้แก่พนักงาน

ชายของ เนื่องจากเด็กนักเรียนจากโรงเรียนสอนคนหูหนวกและเป็นใบ้ที่ตั้งอยู่ไม่ไกลนักมาขอของหวานเป็นประจำ เป็นต้น

สินค้าที่ให้บริการก็เช่นกัน 'ประกายไฟ' ได้พยายามที่จะคิดค้นหาทางสนองความต้องการของชุมชนในด้านต่างๆอยู่เสมอ ดังเช่น การคิดทำอาหารพิเศษที่ไม่ได้ปรุงด้วยน้ำมันขายในราคาถูกให้แก่เด็กที่ป่วยเป็นโรคที่เรียกกันว่า 'เนลลาว' หรือ 'คานซี' ซึ่งไม่สามารถจะรับประทานอาหารที่ปรุงด้วยน้ำมันได้ ซึ่งมีเป็นจำนวนมากในโรงพยาบาลที่เชงไฮ หรือการจัดทำอาหารที่ไม่มีคาร์โบไฮเดรตเจอปนให้แก่ผู้ป่วยในโรงพยาบาลที่เชงไฮ เป็นต้น

ในด้านพนักงานของ 'ประกายไฟ' เองนั้น ก็ได้ถือศตวรรษเป็นพลเมืองดีภายใต้คำสอนของเหมาเจ๋อตงอย่างแท้จริง ดังเช่น การที่ 'วู ชิง เกน' ผู้ควบคุมร้านได้ช่วยพาชาวบ้านที่กำลังจะนำผักไปส่งที่ตลาด แต่ได้ประสบอุบัติเหตุที่เท้าไปส่งโรงพยาบาล และได้ช่วยนำผักไปส่งยังตลาดให้แทน จากนั้นก็ยังได้ช่วยพาชาวบ้านไปส่งบ้าน ซึ่งกว่าจะเสร็จเรื่องก็เป็นเวลา ๐๔.๐๐ น. ของวันใหม่พอดี ทั้งๆที่ในวันนั้น วู ได้หมดหน้าที่ตั้งแต่เวลา ๑๑.๓๐ น. แล้ว หรือการที่ 'ซาง' เด็กหญิงชายของประจำร้านได้ช่วยแบกคนงานชายซึ่งเกิดป่วยกะทันหันจากที่พักขึ้นบนไปยังโรงพยาบาล และได้ถือศตวรรษไปช่วยอธิบายคำสอนของเหมาเจ๋อตง ให้แก่ผู้ป่วยต่างๆ ในโรงพยาบาลทั้ง เป็นต้น

ในด้านการบริหารงานนั้น 'ประกายไฟ' ได้แบ่งการทำงานออกเป็น ๓ ผลัด คือผลัดแรกเริ่มตั้งแต่เวลา ๗.๐๐ น. - ๑๕ น. ผลัดที่สองเริ่มตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๒๓.๐๐ น. และผลัดที่สามตั้งแต่เวลา ๒๒.๐๐ น. - ๗.๐๐ น. สำหรับการจัดเวลาของแต่ละผลัดให้เหลื่อมลากันนั้น ก็เนื่องจาก 'ประกายไฟ' ได้จัดให้มีการสอนเรื่องเกี่ยวกับการเมืองต่างๆ ไปให้แก่คนงานเป็นความรู้รอบตัวด้วย

ในปัจจุบันได้มีร้านค้าที่เปิดให้บริการ ๒๔ ชั่วโมง ตามรอยของ 'ประกายไฟ' ขึ้นอีกมากมาย โดยเฉพาะในนครเซี่ยงไฮ้เอง ดังนั้นจึงอาจจะกล่าวได้ว่า 'ประกายไฟ' ร้านขายของชำเล็กๆ ในนครเซี่ยงไฮ้ ได้เป็นผู้บุกเบิกที่สำคัญในการให้บริการแก่ประชาชน ตามแนวทางของเหมาเจ๋อตงอย่างแท้จริง จนกระทั่งได้รับการชมเชยจากเหมาเจ๋อตงว่า 'ประกายไฟ' เพียงแห่งเดียว สามารถทำให้จิตสำนึกในด้านการให้บริการทางธุรกิจแก่ประชาชนรุ่งโรจน์ขึ้นได้ □

รูธ วิตต์

อริบัตย

ยืนหยัด
เคียงข้าง
ประชาชน

ออกทุก
อังคาร
และ ศุกร์

หมอตีนเปล่า

‘ฟังพ่อไอหนูเล่าเรื่องพวกแจกยาฟรีที่ทางเข้าตลาดแล้วก็เห็นใจเสียเงินให้เขาเป็นค่าภาษียานานสุดท้ายๆ ที่ขนานแรกๆ ก็แจกไม่คิดเงินมาเรื่อย มันเอาหมดตัวจนได้ ที่หลังก็รู้จักกันขามันบ้างแล้ว ไม่ต้องช่วยค่าภาษีมัน’

‘ก็เขาจอดรอไปแล้วแม่ไอหนู’
‘จอดจอดไป ฟังที่เล่าก็พอจะรู้ว่ามันพวกคนร้ายชัดๆ’

‘ก็นักๆ อยู่เหมือนกันว่ามันเป็นคนร้าย จะลอบหนีหรือมันก็ดงแขนไว้ ทำท่าจะเอาเรื่องเราเสียด้วย’

‘หัดดูคนเสียมั่งถ้าเห็นท่าทางไม่ดีก็หนีๆ ไปเสีย’

‘บอกว่าหนีไม่ได้พวกมันมาก ที่เม้มึงเสียเงินหมดตัวบ้างไม่เห็นพูด’

‘เอ... จะเอาเรื่องกันรี เสียหมดตัวที่ไหน’

‘วันนั้น ที่เก็บผักเก็บหญ้าไปขายตลาด พอขายหมดกลับมา ก็เจอเขาตั้งด่านกันทางไว้ เรียกเอาเงินหมดตัว’

‘นั่นเขาเจ้านายจริงๆ หมอนิดยา โรคระบาด หนังสือพิมพ์เขายังลงเลยให้ชาวบ้านชาวเมืองระวังให้หนีอย่าบ้องกัน’

‘ทำไมเขามาตั้งด่านขวางถนนอย่างนั้น มีเหยงอย่างไหน’

‘จะไปรู้’

‘ไม่รู้ก็รู้ไว้ ว่าไม่มีบ้านไหนเมืองไหนที่พอมโรคระบาด ก็มาตั้งด่านกักกันนิดยา เฮ้ย... ไอหนูลองถามดูที่ซี แม่เม้มึงหมดไปเท่าไร’

‘แม่ มันเรื่องอะไรนะแม่’

‘แม่แก่แล้ว ทำกินอะไรหนักๆ เหนื่อยๆ ก็ไม่สู้แรงกับเขาได้ลูก เห็นผักเห็นหญ้า พวกขอดต่ำลงตามกอไผ่ ผักบุงในหนองริมน้ำ ก็เด็ดๆ มาทำเป็นก่ำๆ ตอนเช้าๆ ฤทธาไม่ค่อยมีตลาดไม่กี่กิโลเมตรพอจะเดินไหว ก็หอบคอนไป ก่ำไรหรือ ไม่เท่าไรหรือ ขายได้ไม่กี่บาท ผักหญ้าที่เหลือก็แลกกัน ใครมีปลาอยากได้ ผักเขาก็มาแลกเรา พริกแห้งแดงกวาก็แลกกันได้ ง่ายดี ตลาดเป็นที่แลกๆ ขาย สุดแล้วใครมีของอะไร ใช้อ้อย หัวเผือกหัวมัน มะนาว เรามีก

ผักบุงผักตำลึง วันนั้นได้เงินสิบกว่าบาท ซอขนมฝักกลานนิดหน่อย ก็หอบกระบุงเดินเรื่อยมา พอถึงท้ายตลาดเป็นทางแคบๆ ไม่มีบ้านคน ก็พบเจ้านายเขาถือกระบะเป่าโตๆ ใครผ่านไปเขาก็เรียกให้หยุด

‘บ้า มาทางนี้ๆ ยังไปไม่ได้’
แม่หันไปดู ก็เห็นเขาถือเข็มฉีดยา ขาวๆ ขวดยาอะไรต่อมิอะไรเขอะแยะในกระบะเป่า รู้ว่าเขาเป็นหมอ ก็พวกเขา

ยังเรียกกันเองว่าคนหมอๆ

‘ฉีดยาแล้วหรือยัง’ เขาถามดูๆ

เจ้านายก็เป็นอย่างนั้นแหละ

‘ฉีดยาอะไรหนอพ่อคุณ’ ก็ถาม

เขาดูๆ

‘อะไรกันนี่บ้า ไม่รู้หรือว่า
อหิวาต์ระบาด หนังสือพิมพ์เขาก็ลง
เตือน ไม่อ่านกันหรือ’

‘โอย อ่านไม่ออกหรอกจะคุณ
หมอ หูตาแแต่เต็มที ไม่รู้ไม่เรองกับ
เขาเลยพ่อคุณ’

‘วิทยุเขาก็ประกาศ ทำไมไม่รู้
จักฟัง เออ เอาชนะบ้างไหม จะพา
ลูกหลานตายกันทั้งบ้าน อหิวาต์นี่
ไม่ได้ชนะ มันร้ายแรง ที่หลังหัดฟัง
วิทยุเสียบ้าง วันๆ ฟังอะไรกัน’

‘กลีเกเท่านั้นละจะคุณหมอ ขอ
โทษเถอะบ้าแกแล้วไม่ค่อยจะทันข่าว
ทันคราวกับเขา’

‘เอาละ ไปๆ ที่คุณหมอกันโน้น
ฉีดยา จ่ายเงินแล้วไปได้’ แม่ได้ยิน
ว่าจ่ายเงินด้วย ก็เลยอดๆเออนๆ
บอกว่า

‘วันนี้ไม่มีเงินเลยคุณหมอ’

‘มีเท่าไรให้เท่านั้น กลัวเข็มฉีด
ยาละซีทำ งั้นเอาเขาไปกินก็ได้ เงิน
มีเท่าไร’ เร็วๆผมไม่มีเวลา คน
อื่นๆ มาออกแล้ว จ่ายเงินแล้วรีบ
ไป อย่าช้าเสียเวลาราชการ อะไร
จะพาคนตายทั้งบ้านทั้งเมือง อยาก
ทำบาปหรือ ที่หลังหัดฟังข่าวกันบ้าง
หูตาจะได้แจ้ง ทันผู้ทันคนเขา’ เอ
แม่ว่าเขาเตือนเราด้วยความหวังดี
นะ

‘โธ แม่ รื้ออะไร มีเยี่ยงอย่าง
ที่ไหน ใครก็ไม่รู้มีกระเป๋าคู่ ๒-๓ ใบ
ก็มาขึ้นคักหลอกชาวบ้านชาวเมือง
เก็บเงินเขมมให้เท่าไรก็ได้ อหิวาต์
ระบาดที่ไหนก็ไม่รู้ ที่หลังแม่อย่าไป
ให้เงินมัน ขอหลักฐานมันดูบ้างซิ
ว่ามันเป็นหมอจริงเปล่า’

‘หลักฐานเขามันละลูก ไปรับรอง
อะไรนะ มีเยื่อหลายใบด้วย’

‘หลักฐานปลอมมันละ เมืองมก

ถนนละ ทางเข้าทางออกก็ทาง ใคร
เขาจะบ้าเอาหมอไปโปรดักฉีดยาคนได้
ทุกถนน หมอมกคน แล้วถนนมา
บ้านเราก็ดูไรถนนใหญ่โต ถ้าอยาก
ฉีดยาทำไมเขาไม่ไปถนนใหญ่ มัน
กลัวตำรวจจับนะซี’

‘ใครบอกว่าเขากลัวตำรวจ แม่
ต่างหากกลัว ลองไม่ยอมให้ฉีดยาซี
เขาต้องบอกตำรวจจับแม่แน่ๆ’

‘จับก็จับ ถ้าอหิวาต์ระบาดจริง
หลวงเขาฉีดยาให้ฟรีแม่ ไม่มีที่ไหน
เขาเก็บเงินประชาชนหรอก แล้วคน
อื่นๆ เสียเงินเท่าไร’

‘แม่จะไปรู้อะไร ก็เห็นยอมจะ
จ่ายให้หมอเขาทุกคน ใครๆก็ต้อง
กลัวๆ หลานจะตาย ต้องฉีดยากันไว้
ก่อน ถึงลูกไม่กลัวตาย แมื่กลัวลูก
ตาย’

‘แม่ไม่ต้องมากลัวหลานตาย ไอ้
พวกนี้อย่าให้เจออีกก็แล้วกัน ฉันท
จกมันแน่ ต้องเอาอย่างไอ้พวกหม
บ้านโนนดงโน้น สม หมอเขาไปทัน
วันละคนสองคน ขายยาสารพัด ไม่
ได้เหลือกลับออกมาสัคนตายเกลยง
ไม่ตายก็ซี’

‘ทำเขาแบบนั้นไม่ถูกหรอกลูก
ไอ้คนที่ปลอมตัวเป็นหมอไปขายยา
บ้านผู้ใหญ่บ้านแล้วยิงเจ้าบ้านนั้นคน
ร้ายสรวมรอย หาทางเข้ถึงตัวเจ้า
บ้าน ทำที่เป็นเรื่องขายยา เรไปจน
ถึงตัวผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งธรรมดาไม่ค่อย
จะให้ใครเข้ถึงตัวง่ายๆ แต่ผู้ใหญ่ก็
ไซ้จะหนัโรกได้เมื่อไร แยกปวดหัว
เมื่อยหลังอยู่เรื่อยได้ยินเสียงหมอร้อง
ขายยาแจ้วๆก็ตายใจ กว่าจะรู้ตัว
ไอ้หมอปปลอมก็ชักกับออกมายิงเสีย
แล้ว’

‘ดีไหมละ ที่หลังไม่ว่าจะหมอ
ไหนเข้าไป พวกหมู่บ้านนั้นเก็บ
เรียบ’

‘คนดีๆ หมอจริงๆ ก็มีอยู่ ใคร
มีชาติๆ ประองได้ รักษาหายมาก
ก็ถือเอาเป็นอาชีพเที่ยวเดินเร่ขาย ไม่
ได้คดได้โกงใคร’

‘หมอเถื่อนนะซี’
‘ถึงหมอเถื่อนก็เถอะ ก็ลองไป
โรงพยาบาลดูซิ มีเงินเสียค่ายาได้ก็
เอา แพงเท่าไร หมอก็ไม่ค่อยอยู่
จนโรงพยาบาลเขาเรียกว่าโรงคับจิต
ไปแล้ว’

‘แล้วก็ไอ้หมอเถื่อนมันเอา
เปล้าฉีดยาชาวบ้านชาวเมืองจนตาย
ไปก็รายทำไม่ไม่พูด พ่อรู้ไว้ด้วย
เพราะลูกชาวบ้านตายด้วย ไม่ใช่
ผู้ใหญ่โดนหมอจอมปลอมฆ่า เขาลัง
ได้เก็บหมอขายยาทุกคนที่ไปในหมู่บ้าน
นั้น สม’

‘แถ่อยากจะทำเขา เพราะเหตุ
เท่านั้นมันจะไม่เกินไปหรือ ถ้าเรา
จะไม่ไว้ใจเขา ก็ไม่ชอยาเขาก็น
เรื่อง’

‘พ่อไม่รู้อะไร ไม่ชอยเท่านั้นยัง
ไม่พอ เพราะไอ้พวกทำตัวเป็นหม
นแหละ มันเข้ถึงบ้าน ไม่รอให้ใคร
เชิญ ไม่มีคนอยู่ไปทำอะไรทำนาหมด
บ้านร มันก็ฉวยโอกาสขโมยลักของ
เปลอได้ที่ไหน บางทีมันก็เป็นสาย
โจร มาดูลาดเลาทาง อีก ๒-๓ วัน
วิวาวยหายเสียอีกแล้ว’

‘ถ้าแบบนั้น เราเจ้าบ้านก็ควร
ระมัดระวัง คนมากชน โรคก็มากชน
ไม่ฟังหมอแล้วจะไปฟังใคร หรือจะ
ให้หน้ไปฟังนามนต์ คนร้อยพ่อพัน
แม่ จริงบ้างปลอมบ้าง ต้องมีทาง
แก้ เล่นเก็บกวาดกันไปเรื่อยไม่ยอม
ให้โอกาสกันเสียก็แม่ ใครจะช่วยให้
หูตาว่างเรื่องหมอบ้างก็เอา เออ ไม่
งั้นพวกเราชาวบ้านแ่ ไม่รู้ใครจริง
ใครปลอม’ □

ลำนำชีวิตจากเพลง ‘แม่น้ำเหลือง’

ต้นกำเนิดของเพลง แม่น้ำเหลือง ซึ่งเป็นการบรรเลงเดี่ยวเปียโนประกอบวงดุริยางค์ (หรือที่เรียกว่า ‘เปียโน คอนแชร์โต’) ตามสไตล์ของตะวันตกนั้น ได้รับการปรับปรุงแต่งเติมมาจากเพลงชื่อ The Yellow River Cantata ซึ่งคิดค้นขึ้นโดย เซียง-ฮาย (Hsien Hsing-hai) ได้ประพันธ์ขึ้นในสมัยสงครามต่อต้านญี่ปุ่น และต่อมาได้ทำให้กระชับและกระทัดรัดมากขึ้น แต่ยังคงความมั่นคงใจจากบทเพลงเดิม ว่าด้วยภูมิหลังในการทำสงครามต่อต้านญี่ปุ่น และใช้สัญลักษณ์ของแม่น้ำเหลือง (ฮวงโห) มาเป็นสัญลักษณ์ของชนชาติจีนทั้งหมด

คอนแชร์โตเพลงนี้ถึงแม้จะเรียบเรียงและเล่นตามสไตล์เพลงซิมโฟนีแบบตะวันตก แต่ก็ถือกันว่าจะมุ่งหมายของเพลงมุ่งที่จะแสดงถึงวีรชนแห่งชนชนกรรมาชีพ ยกย่องความกล้าหาญ และจิตใจสู้รบของประชาชนชาวจีน โดยเฉพาะถือเป็นการสรรเสริญต่อชัยชนะอันยิ่งใหญ่ตามความคิดเรื่อง ‘สงครามประชาชน’ ของเหมา เจ๋อตง

ดังที่กล่าวมาแล้วเพลง แม่น้ำเหลือง ใช้เวลาในการบรรเลงตั้งแต่ต้นจนจบสั้นมาก ถือใช้เวลาเพียง ๒๐ นาทีเท่านั้น โดยแบ่งช่วงในการบรรเลงออกเป็น ๔ กระบวน

กระบวนแรกเป็นการกล่าวนำ ซึ่งมีชื่อว่า ‘บทเพลงของชีวิตชาวเรือแห่งแม่น้ำเหลือง’

กระบวนที่สองถัดมา มีชื่อเรียก

ว่า ‘วิปโยคต่อแม่น้ำเหลือง’

กระบวนที่สาม มีชื่อว่า ‘แม่น้ำเหลืองยามพิโรธ’

กระบวนที่สี่ ซึ่งเป็นตอนสุดท้ายของเพลง มีชื่อเรียกว่า ‘การปกป้องแม่น้ำเหลือง’

ช่วงการเดี่ยวเปียโนประกอบวงดุริยางค์จากเพลง ๓ ชิ้นถือเป็นหัวใจสำคัญที่บรรยายเรื่องราวของแม่น้ำ และชีวิตของผู้คน โดยกล่าวเน้นถึงความเข้มแข็ง เริ่มตั้งแต่ความยากแค้น ลำบาก การต่อสู้เอาชนะ การต่อต้านผู้รุกราน และสุดท้ายสรุปเน้นถึงชัยชนะที่ได้มาด้วยความกล้าหาญไม่กลัวตายของประชาชนจีนทั้งหมด

กระบวนแรกของเพลง ซึ่งเป็นการกล่าวนำ เสียงเพลงกระหึ่มขึ้นอย่างสง่าด้วยเสียงกลองและกั๊กก้องด้วยทำนองแห่งความเบิกบาน เสนอให้เห็นภาพชีวิตชาวเรือที่ต้องเรือได้คลื่นในแม่น้ำเหลืองมาเป็นเวลานานนับศตวรรษ

ต่อจากนั้นจังหวะเดี่ยวของเปียโนจะเริ่มขึ้นและค่อยๆ เร่งเร็วขึ้นเพื่อให้เห็นความน่ากลัวของคลื่นและลมที่พัดแรงตามลำน้ำ พร้อมกันนั้นเสียงเพลงจะกล่าวถึงเสียงเรียกอันทรงพลังของชาวเรือที่ต้องเรือร้องเพลงมากลางสายน้ำ ด้วยจิตใจที่เชื่อมั่น ไม่กลัวคลื่นลมที่กำลังพัดแรงจัดขึ้นทุกที

เสียงเปียโนจะดังสอประสานและกระแทกอย่างรุนแรงมาในตอนนั้นเพื่อเน้นถึงความน่ากลัวของคลื่นลมอันเปรียบเป็นเสมือนสัญลักษณ์

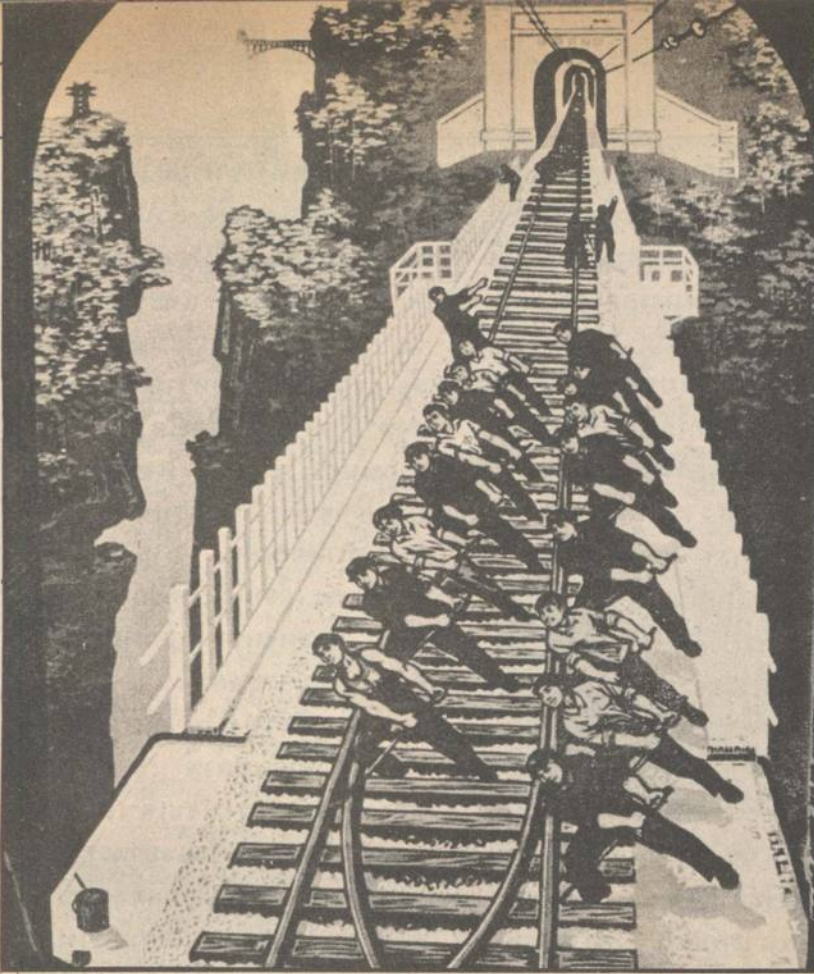
แห่งอุปสรรคที่เผชิญหน้าชาวจีนทั้งหมด เมื่อดนตรีกลับย้อนไปเล่นช่วงเดิมอีกครั้งหนึ่ง เสียงเปียโนที่ดังขึ้นในช่วงนั้นจะแจ่มใส แสดงถึงชาวเรือที่นำเรือของตนฝ่าคลื่นลมรอบคอบอันตรายกลางกระแสเชี่ยวกรากของแม่น้ำเหลืองมาได้ จนเรือถึงฝั่งอย่างปลอดภัย

ทำนองเสียงเปียโนก่อนจบทำนองแรกจะเล่นซ้ำแล้วซ้ำถึงความเชื่อมั่นของชาวเรือที่ต่อสู้เผชิญหน้ากับคลื่นลมอย่างไม่หวาดหวั่นและนำมาถึงฝั่งอย่างปลอดภัยเสมอ นั่นเป็นการนำขบวนแรกของเพลงมาจบลงอย่างสง่างาม

กระบวนที่สอง เพลงจะเริ่มอย่างแผ่วเบาโดยหาด้วยเสียงเชลโล่และตามด้วยเสียงเสิร์ฟๆ ของเปียโนเดี่ยว กล้ายๆ เป็นการสรุปถึงว่าสิ่งที่กล่าวนำมาในกระบวนแรก นั่นคือประวัติศาสตร์อันยาวนานของประชาชนจีน ที่ผู้คนต้องทำงานหนัก ต้องต่อสู้กับภัยอันตรายทั้งปวง และมีชีวิตอยู่บนสองฝั่งแม่น้ำเหลืองมาเป็นเวลานานนับพันปี

ดนตรีที่บรรเลงจะเข้าถึงลักษณะปฏิบัติที่ฝังอยู่ในสายเลือดของประชาชนชาวจีน ทำนองสง่าของเปียโนในช่วงนั้นจะทำให้เสียงกระทบกันกราวใหญ่เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของชาวจีนทั้งหมดหลุดพ้นจากความทุกข์โศกและเป็นเสมือนปราการแห่งทิศตะวันออก ดุจดั่งขุนเขาคุณลุนอันมหัศจรรย์

กระบวนที่สาม เสียงเพลงจะเริ่มนำด้วยเสียงขลุ่ยจีน เพื่อให้เห็น

กับการนำของเหมา เจ๋อตงและคณะ
กรรมการกลางของพรรค

แนวโน้มของเพลงจะบรรเลง
เดี่ยวเบย์โนอีกเช่นเคย หากจะแทรก
จังหวะมาร์ช เสนอจิตใจที่สู้รบไม่
กลัวตายของทหารประชาชน ซึ่งมี
หน้าที่ในการป้องกันบ้านเกิดเมือง
นอน ภาพสมรภูมิที่เต็มไปด้วยควัน
สงคราม กองกำลังกองโจรที่แอบซุ่ม
คอยการจู่โจมอยู่ป็นอยู่ตามสันเขา
เสียงฝนเทมาที่ควบเข้าสู่การต่อสู้ การ
ปฏิบัติการก็อย่างกล้าหาญต่อหน้า
ศัตรู พลั้งแห่งการปฏิวัติที่ไม่อาจต่อ
ต้านได้

เสียงเบย์โนจะเดี่ยวไล่ตามวง
ดุริยางค์ในตอนอย่างแม่นมั่น แสดง
ถึงความเชื่อมั่นของทหารกับประชา
ชนที่ต่อสู้ศัตรูร่วมกันตราบนาน
หลายศตวรรษ

การบรรเลงในช่วงสุดท้ายนี้ เรา
จะได้ยินทำนองที่ตัดมาจากเพลง
บุรพาแดง ปรากฏอยู่ช่วงหนึ่ง สลับ
กับทำนองที่เอาส่วนหนึ่งมาจากเพลง
แองเตอร์นาซีองนาล คล้ายกับเป็น
การแสดงชัยชนะอย่างมั่นคงในชน
คอไปของประชาชนนักรบยี่สิบปี ซึ่ง
มุ่งหน้าไปสู่ความสำเร็จในชัยชนะ
ร่วมกัน ภายใต้การนำของธงแดง
แห่งความคิดมาร์กซ์ เลนิน และ
เหมา เจ๋อตง และเพื่อก้าวหน้าให้การ
ปฏิวัติผ่านอุปสรรคทั้งปวงไปสู่จุด
หมายปลายทางร่วมกัน...

และเพลง แม่น้ำเหลือง ช่วง
สุดท้าย ก็มาถึงตอนจบอย่างสง่าด้วย
เสียงเบย์โนที่ดังประสานกับวงดุริ
ยางค์ที่กำลังเล่นตอนหนึ่งของเพลง
แองเตอร์นาซีองนาล อันเป็นการ
แสดงชัยชนะที่มีอาจต่อต้านได้ของ
ประชาชนชาวกรรมมาชีพทั่วโลก □

สัปดาห์นี้

จักรศั ๕๙

ความใหญ่โตกว้างขวางของดินแดน
แถบภาคเหนือและบรรยากาศของ
แถบมณฑลเซินสี เสียงเบย์โนที่เล่น
ตามจะเล่นอย่างเบิกบานและแจ่มใส
เพื่อนันถึงที่วาทสนทสว้างไสวไปด้วย
แสงอาทิตย์ยามเช้าและความร่วมมือ
ร่วมใจในบริเวณอาณาเขตที่เป็นฐาน
ที่ตั้งของการปฏิวัติ

เสียงเน้นหนักของคอร์ดเบย์โน
จะบรรเลงร่วมไปกับเครื่องทองเหลือง
(Brass) เสนอให้เห็นภาพอันงดงาม
ของแผ่นดินแม่ที่ตกอยู่ภายใต้การรุกร
รานของญี่ปุ่น เสียงเบย์โนที่ดังยี่สิบปี
แล้วชาวยุโรปจะเล่นใหม่ในสไตล์
ของเครื่องดนตรีจีนที่เรียกว่า 'ป-ปา'
(ลักษณะคล้ายพิณ) ทั้งนี้เพื่อแสดง
ถึงทุกขแสนสาหัสของประชาชนจีน

อย่างไรก็ตาม ประชาชนจีนทั้ง
มวลก็ไม่ยอมพ่ายแพ้ตกอยู่ใต้อำนาจ
มืด เสียงเพลงก่อนจบกระบวนทสาม

บอกยาลังว่า ณ ที่ใดก็ตามมีการร
ราน ณ ที่นั้นย่อมมีการต่อต้าน ณ ที่
ใดก็ตามมีการกดขี่ ณ ที่นั้นย่อมมีการ
ต่อสู้

เสียงดนตรีที่เล่นช่วงนี้จะสลับ
กันไปมา เน้นเสียงสูง และตามด้วย
การเดี่ยวเบย์โนที่ระเบิดออกมาอย่าง
หนักแน่น คล้ายกับเป็นเสียงสาป
แช่งด้วยความโกรธแค้นของฝูงชน
ซึ่งรอนระอุไปด้วยเลือดรักชาติ และ
เต็มไปด้วยความเกลียดชังที่มีต่อผู้ร
ุกรก เปรียบได้กับแม่น้ำเหลืองที่โหม
น้ำไปสู่ความพิโรธ ฉับใด ประชาชน
ชาวจีนทั้งปวงก็ถูกกระตุ้นโหมน้ำไป
สู่การปฏิวัติ ฉันทัน

เมื่อมาถึงกระบวนสุดท้ายของ
เพลง ทำนองของเพลงจะกระหึ่มขึ้น
ด้วยเครื่องทองเหลืองอย่างกึกก้อง
เป็นทำนองของกองทัพที่เดินทางไปสู่
สนามรบเพื่อป้องกันมาตุภูมิ เสนอ
ให้เห็นความร่วมมือของชาวจีนที่ให้

ทัศนะทางการศึกษา

รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์

สำนักพิมพ์เกสส์ไทย

หนา ๒๖๕ หน้า ราคา ๒๐ บาท

๑๒ ขุดการศึกษา

ทัศนะทางการศึกษา

รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์

ทัศนะทางการศึกษาเล่มนี้ ควร
มีชื่อเต็มว่า 'ทัศนะทางการศึกษา
ของนักเศรษฐศาสตร์' เพราะเกือบ
ทุกเรื่องเป็นการเสนอปัญหา มอง
ปัญหา และแก้ไขปัญหาด้านการ
ศึกษาด้วยเครื่องมือทางเศรษฐกิจทั้ง
สิ้น แม้ว่าเรื่องทั้งหมดจะเป็นเพียง
การรวบรวมของเก่ามาจัดพิมพ์ขึ้น
ใหม่ ให้มีรูปแบบน่าจับต้องกับเพอ
สpectiveกับการค้นคว้าและอ่านอย่าง
ต่อเนื่องกัน แต่ก็นับว่าเป็นทัศนะที่
น่าสนใจและควรแก่การรับฟังอย่าง
ยิ่ง โดยเฉพาะบรรดาผู้ทำหน้าที่ผลิต
ชอภักกิจการบ้านเมืองทางดานน

เรื่องในแนวแรก ผู้เขียนเสนอ
ว่า ปัญหาเงินกินเปล่าเป็นสิ่งที่มิ
ได้ผลิตอะไรหนักหนาในระบบการศึก
ษาปัจจุบัน เนื่องจากเงินกินเปล่านั้น
ค่าเป็นเงินชดเชยต้นทุนการผลิตบวก
กับอัตรากำไรสามัญของผู้ดำเนินกิจ
การโรงเรียนเอกชน เพราะรัฐบาลได้
กำหนดค่าเล่าเรียนขั้นต่ำในอัตราที่
ทำให้เกิดการขาดทุน แต่เงินกินเปล่านั้น
จะกลายเป็นสิ่งที่ไม่ชอบธรรมขึ้นมา
จตุรัส ๕๐

หากว่า โรงเรียนเอกชนเก็บเงินกิน
เปล่าจนมีผลให้เกิดการกำไรส่วนเกิน
และเสนอให้แก้ไขปัญหาดังกล่าวให้
รัฐเข้ามามีส่วนในการจัดระบบการ
ศึกษาอย่างพอเหมาะ โดยคำนึงถึง
ค่าตอบแทนที่สังคมพึงมีพึงได้จาก
การลงทุนทางการศึกษา ก็รัฐควร
จะลงทุนการศึกษาในระดับต่ำกว่า
กว่าที่เป็นอยู่เพราะให้ค่าตอบแทน
ทางสังคมสูงกว่า และลดการลงทุน
ทางการศึกษาในขั้นสูง เพราะให้ค่า
ตอบแทนทางสังคมต่ำกว่ามาก โดย
ให้ถือเป็นภาระของผู้ศึกษา เช่นการ
เก็บภาษีบัณฑิต อันเป็นข้อเสนอใน
ทางตรงกันข้ามกับการกระทำของรัฐ
บาลทุกยุคสมัยที่ผ่านมา

ทั้งนี้แนะนำให้แก้ความไม่เป็น
ธรรมในแง่โอกาสศึกษาที่แตกต่างกัน
ระหว่างคนรวยกับคน โดยใช้ระบบ
ภาษแบบก้าวหน้า ชนิดใครมีมากก็
เสียมาก ใครมีน้อยรัฐก็ควรหยิบยื่น
ให้มากไว้ และด้วยการใช้คุปองทาง
การศึกษา ซึ่งจะจ่ายให้กับผู้บริโภคร
โดยตรง (ในสายตาของนักเศรษฐ
ศาสตร์ การศึกษาที่เป็นสินค้าชนิด
หนึ่ง ซึ่งมีราคาและซื้อขายกันได้)
เพื่อมิให้การรั่วไหลซึ่งจะเกิดขึ้นได้
ง่ายกว่ากัน หากว่าจะจ่ายคุปองให้
กับผู้ผลิต

ผู้เขียนยังไม่เห็นด้วยกับการโอน
การศึกษามาเป็นของรัฐ เนื่องจาก
มิใช่หนทางที่ถูกต้องในการแก้ไข
ปัญหาแต่อย่างใด ด้วยเชื่อว่าจะ
เปลี่ยนโรงเรียนมาเป็นโรงล้างสมอง
มากกว่าโรงเรียน และไม่ว่า
จะช่วยกำจัดความแตกต่างระหว่าง
ชนชั้นที่ปรากฏออกมาอย่างเด่นชัด
ในระบบการคัดเลือกคนเข้าโรงเรียน
ที่ว่าคนรวยย่อมมีโอกาสได้เข้าโรง
เรียนที่มีคุณภาพดีกว่าคนจน เพราะ
ในระบบการศึกษาปัจจุบัน คนรวย

นั้นมีโอกาสที่จะเข้าเรียนในโรงเรียน
ราษฎร์และหลวงที่ดี ส่วนคนจนก็ไม่มี
ทางเลือกอื่นใดไปกว่าต้องจำยอม
เข้าโรงเรียนราษฎร์และหลวงที่เลว
ฉะนั้นการโอนโรงเรียนมาเป็นของ
รัฐ จึงไม่ใช่ทางแก้ความเหลื่อมล้ำตา
สูงทางโอกาสแต่อย่างใด และนอก
จากนั้นก็มีใช้หนทางโดยตรงและมี
ประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา
สวัสดิภาพของครู มากไปกว่าการ
กำหนดระเบียบเงินและการขเงิน
เดือน ตลอดจนร่างกฎหมายแรงงาน
คุ้มครองผู้มีอาชีพครู

เมื่อผู้อ่านที่ไม่ใช่ นักเศรษฐ
ศาสตร์อ่านบทเหล่านี้ อุดมคติที่จะ
ต้องตั้งปัญหาบางประเด็นเอากับผู้
เขียน เช่น อะไรคือมาตรฐานใน
การกำหนดอัตรากำไรปกติ กับกำไร
ส่วนเกินในเรื่องที่เกี่ยวกับเงินกิน
เปล่า ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย
ในการศึกษาระดับสูงก็คือ ครอบโค
ที่สังคมไม่สามารถปฏิเสธความต้อง
การทางด้านกำลังคนที่มีคุณภาพ ไม่
ว่าจะเป็นประเภทนักบริหาร หรือช่าง
เทคนิคก็ตาม เราจะต้องให้เกิด
ระบบการคัดเลือกกำลังคนเหล่านี้
(ซึ่งแน่นอนจักต้องพัฒนาไปเป็นชน
ชั้นผู้นำอย่างไม่ต้องสงสัย) ด้วยกฎ
เกณฑ์แห่งเงินตราหรืออะไร

สำหรับเรื่องการโอนโรงเรียนมา
เป็นของรัฐนั้น ประเด็นน่าจะมีใช้อยู่
ที่การแก้ปัญหาในระบบการศึกษาภาย
ใต้ระบบสังคมที่เป็นอยู่ หากความ
สำคัญจะอยู่ที่ว่า การโอนโรงเรียน
มาเป็นของรัฐเป็นก้าวหนึ่งของการ
เปลี่ยนอำนาจรัฐจากชนชั้นหนึ่งมาสู่
อีกชนชั้นหนึ่ง ในขณะเดียวกันก็เป็น
ก้าวแรกสำหรับการสร้างระบบกลไก
รัฐใหม่สำหรับตอบสนองการณ
ทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง
อย่างใหม่มากกว่า ส่วนที่ว่า

สามารถแก้ไขปัญหานั้นหรือก่อให้เกิดปัญหาอะไรได้หรือไม่ที่น่าจะเป็นเรื่องในประเด็นที่แตกต่างกันออกไป

แนวเรื่องที่สองนี้ ผู้เขียนพยายามเสนอให้เห็นว่า การศึกษามีใช่เป็นปัจจัยเดียว ประคองวิเศษที่สามารถแก้ปัญหามากของบ้านเมือง โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจหรือปัญหาการพัฒนาประเทศได้ ในทางตรงกันข้ามการศึกษาเป็นแค่เครื่องมือชนิดหนึ่งที่อาจช่วยให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างดี โดยมีเงื่อนไขว่าโครงสร้างทางการเมืองและโครงสร้างทางสังคมอื่นๆ จะต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพของสังคมนั้นๆ ในลักษณะที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างสอดคล้องกับทิศทางที่สังคมนั้นได้เลือก มีฉันทนาการศึกษาไม่เพียงแต่อาจช่วยให้นักเรียนมีชีวิตที่ดีเท่านั้น หากกระบวนการศึกษาจะกลายเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการส่วนบุคคลและเป็นผลร้ายต่อสังคมอย่างมหันต์ในแง่ของการสร้างความอยู่ดีธรรมทาง การกระจายทรัพยากร และเป็นเครื่องมือที่ถูกใช้ให้คงสภาพที่ไม่น่าพึงปรารถนาไว้

ส่วนแนวสุดท้าย โดยเฉพาะเรื่องจุดจบของระบบโรงเรียน ซึ่งเคยพูดกันมากแล้ว ไม่มีอะไรมากไปกว่า แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนไม่ได้ติดอยู่กับการมองปัญหาแบบต้นเงิน หากเป็นผู้รู้จักตั้งคำถามในเชิงท้าทาย และตรวจสอบความคิดผู้อื่นได้อย่างดี แสดงตัวอย่างถึงวิธี โดยนัยที่ไม่หลงรับเอาอะไรไว้ง่ายๆ อย่างที่หลายคนชอบประพจน์ปฏิบัติกันเป็นปกติวิสัย □

อำนวยการฯ ปฏิพัทธ์

ลัทธิเศรษฐกิจ

ศ.จ. อัด เจตสัน เรียบเรียง
ดร. ทวี ตะเวทีกุล บรรยาย

สมาคมเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์
๒๕๑๘ พิมพ์ครั้งที่สอง ๓๒๔ หน้า
ราคา ๑๖ บาท

หนังสือเล่มนี้แบ่งการศึกษาออกเป็นภาคใหญ่ๆ ได้ ๕ ภาคด้วยกัน ได้เริ่มนิยามความหมายของคำว่า ลัทธิ ก่อนว่า 'ลัทธิ' หมายถึงแนวความคิดหรือหลักของบุคคลผู้หนึ่งผู้ใดใช้สำหรับแก้ไขหรือเป็นแนวทางปฏิบัติแก้ปัญหาอันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้น ลัทธิมิได้เกิดจากมโนคติ (Imagination) หรืออารมณ์ของบุคคล แต่เป็นผลแห่งการสังเกตการณ์อันเป็นเวลานาน การวิจารณ์ละเอียดถี่ถ้วน และการค้นคว้าหาเหตุผลตามหลักตรรกวิทยา

เมื่อได้นิยามความหมายของคำว่า 'ลัทธิ' ได้ชัดเจนดี แล้วก็เริ่มนิยามความหมายของคำว่าลัทธิเศรษฐกิจว่า หมายถึง "หลักทั้งหมดซึ่งนักเศรษฐกิจได้คิดวางไว้เพื่อใช้แก้ปัญหาเศรษฐกิจอันใดอันหนึ่ง หรือเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติแก่ประดิษฐกรรม โภคยกรรม วิชากรรม วิศวกรรม แห่งเศรษฐกิจทรัพย์ ในรัฐใดรัฐหนึ่ง โดยมีความมุ่งหวังที่จะทำให้ประเทศและประชาชนพลเมืองมีความสม

บูรณ์พูนสุขยิ่งขึ้น พร้อมกับให้คำแนะนำว่าสังคมควรกระทำ สังคควรระเว้น"

ในหมวดหนึ่ง ได้พูดถึงลัทธิเมอคันติลิสต์ว่า เป็นลัทธิที่มุ่งแสวงหากำไรจากการค้าขาย ดังนั้นลัทธิจึงมุ่งประสงค์ให้รัฐมุ่งคง อดมสมบูรณ์โดยการพาณิชย์ของเอกชน

เราจะเห็นได้ชัดว่า จากปรัชญาของลัทธิเองที่ทำให้ทั้งอังกฤษ ฝรั่งเศสตลอดจนบรรดาประเทศยุโรปอื่นๆ ออกล่าอาณานิคมกันอย่างขนานใหญ่ ทั้งนี้เพื่อจะกอบโกยความมั่งคั่งร่ำรวยมาสู่ประเทศของตนแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยไม่คำนึงว่าประเทศอื่นๆ จะได้รับความเสียหายแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นในสายตาของพวกเขา เมอคันติลิสต์ บรรดาเมืองขึ้นจึงกลายเป็นแหล่งระบายสินค้า ในขณะที่เดียวกันก็เข้าทำการกอบโกยขูดรีดเอาวัตถุดิบจากเมืองขึ้นได้อีกด้วย โดยนัยนี้ ประเทศเมืองแม่ไม่จำเป็นต้องส่งเงินและทองออกไปนอกประเทศเลย เป็นการขูดรีดสองชั้นสองต่อ

ภาคที่สองว่าด้วยสำนักกลิเบอรัล (เสรีนิยม) นักคิดที่สำคัญในลัทธินี้ก็มีนายแพทย์ เกสเนย์ อะดัมสมิธ, ริคาร์โด, สจ๊วต มิลล์, เซร์, มัลธัส, บาสติอา

ในหนังสือเล่มนี้ได้อธิบายความคิดของแต่ละท่านเอาไว้ได้อย่างละเอียด ปรัชญาความนึกคิดของพวกเขาเสรีนิยม (ทุนนิยม) ที่นพอสรูปได้ไว้

ประการแรก พวกเขามองว่าในโลกของเศรษฐกิจจะมีกฎธรรมชาติของสรรพสิ่งทั้งหลายอยู่ เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลปล่อยให้เอกชนแต่ละคนมีเสรีภาพในการประกอบการค้า กฎเกณฑ์ธรรมชาติอันนี้ก็สามารถ

ทำหน้าที่ปรับการเสนอและการ
สนองของคนในสังคมให้อยู่ในดุลย
ภาพเสมอ ซึ่งสิ่งนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
อะดัมสมิธเรียกว่า "มือที่มองไม่เห็น"
คอยทำหน้าที่ของมันอยู่

ประการที่สอง เมื่อมกุฎธรรม
ชาติคอยทำหน้าที่ของมันอยู่ ดังนั้น
รัฐบาลจึงไม่ควรสอดมือเข้ามาเกี่ยว
ข้องหรือแทรกแซงในการประกอบ
การเศรษฐกิจของเอกชน ลัทธิเสรี
นิยมเองที่ได้วิวัฒนาการขึ้นมาจน
กระทั่งกลายมาเป็นระบบทุนนิยมใน
ปัจจุบันยึดถือปรัชญาแข่งขันเสรี ตัว
ใครตัวมัน มือใครยาวสาวได้สาวเอา

ในภาคที่สามว่าด้วยสำนักโซเช
ลิสต์ ในหนังสือเล่มนี้พูดถึงวิวัฒนาการ
ของพวกเขาซึ่งคนนิยมได้ละเอียดพิ
สดังแต่สำนักสังคมนิยมก่อนสมัย
มาร์กซ์มาจนถึงสมัยคาร์ลมารกซ์

พวกนักคิดสังคมนิยมเห็นควร
ยกเลิกกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของ
เอกชน โดยเห็นควรให้อิโนบรรดา
ปัจจัยการผลิตบางส่วน หรือทั้งหมด
มาเป็นของสังคมโดยส่วนรวมโดยให้
รัฐเข้าดำเนินการเสียเอง ทั้งนี้เพื่อ
รัฐบาลได้จัดสรรและกระจายทรัพย์สิน
ให้มีความเสมอภาคกันในบรรดา
สมาชิกของสังคมของตนเอง

อย่างไรก็ตามในภาคที่สามนี้ยัง
ทำให้เรารู้ความหมายของศัพท์ต่างๆ
อีกหลายคำด้วย

ในภาคที่สี่เป็นการเปรียบเทียบ
ระหว่างลัทธิสังคมนิยมกับลัทธิเสรี
นิยมและในภาคที่ห้าว่าด้วยลัทธิเผด็จ
การในรูปแบบต่างๆ กัน

ดังนั้นเพื่อเป็นการติดอาวุธทาง
ปัญญาของท่านผู้อ่านให้แหลมคมยิ่ง
ขึ้นจึงควรรับชอหาหนังสือ ลัทธิ
เศรษฐกิจ ของศาสตราจารย์ยัต เจตสัน
มาเป็นสมบัติส่วนตัวเอาไว้สักเล่ม □

รุ่งโรจน์ พิทักษ์ชน

๕๕ ทลาคหนวิสิอ

๑๔ ตุลาคม วันทัศนศึกษาศึกษาประชาชนเรียกร้องให้
เป็นวันเยาวชนแห่งชาติที่ผ่านไปเมื่อไม่นานมานี้ หัวอก
ทางวัฒนธรรมว่าด้วยหนังสือของสำนักพิมพ์ใหม่พากัน
ออกดอกบานสะพรั่งทั่วบริเวณงาน เริ่มต้นด้วยงานทาง
วรรณกรรม ชมรมวรรณศิลป์ พรกแนาประชาแห่งมหา
วิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับสำนักพิมพ์ชาวบ้าน ได้ร่วม
กันจัดพิมพ์ เบ้าหลอมนักปฏิวัติ ซึ่งเป็นงานแปลล่าสุดของ
เทอด ประชาธรรม ที่แปลมาจากนวนิยายรัสเซียเรื่อง
How the Steel was Tempered ของนิโคไล ออสโตรอฟ
สก ผลงานชิ้นนี้เร้าให้เกิดชีวิตอันดงาม ที่มุ่งนำให้
เยาวชนใช้ชีวิตอย่างมีเป้าหมาย

ส่วนเรื่องสนเพื่อชีวิตที่ออกใหม่ก็มี ก่อนกลับบ้านเกิด
ของสำนักพิมพ์ดาวเรือง อันเป็นงานแปลรวมเรื่องสั้น
เวียตนามปฏิวัติชุดแรกของ 'ชมรมนักแปลนิรนาม'
เนื้อหาของเรื่องสั้นเป็นการเสนอลักษณะวรรณกรรมเพื่อ
ชีวิต ที่เด่นชัดทางรูปแบบและเนื้อหา อ่านแล้วไม่น่าเชื่อ
ว่าศิลปินจะเขียนจะเขียนและเขาถึงเลือดเนื้อ และคงไม่
อยากเชื่อต่อไปว่า ถ้าหากกล่าวว่่านักเขียนเวียตนามทั้ง
หมดทปปรากฏผลงานออกมาเป็นภาษาไทยครั้งแรกนี้ ใน
อดีตพวกเขาเคยถูกประณามว่าเป็น 'ผู้ก่อการร้าย' เป็น
'เวียตกง' แต่ปัจจุบันนี้พวกเขาเป็นทหารปฏิวัติของประชา
ชนเวียตนาม

สำหรับรวมงานแก้วของประเสริฐ จันดำ และ วิสา
กัญทัพ ก็มีออกมาใหม่ คือ น้ำท่วมฟ้าปลาดินดาว

หนังสือใหม่ออกในวันงาน ๑๔ ตุลาคม ส่วนหนึ่ง
ถือเป็นผลงานที่ชนาเพื่อเสริมสร้างทฤษฎีอันถูกต้อง เช่น
สำนักพิมพ์ประกายไฟใหม่ลามทุ่ง จัดพิมพ์ โดลัทธินักของ
ไทย ผนวก วิจารณ์แห่งวิจารณ์ เขียนโดย อภิศ ประ
สานสภา ส่วนชมรมวรรณศิลป์ ธรรมศาสตร์ จัดพิมพ์
เสริมทฤษฎี ทักษะนาราม จัดพิมพ์ ภาพยนตร์ของเหมา
เจอตง ชมรมแสงตะวันจัดพิมพ์ เหมาเจอตงผู้นำจีนใหม่
เป็นครั้งที่สอง กลุ่มเยาวชนรักชาติจัดพิมพ์ การประชุม
สมัชชาใหญ่ของจีนครั้งที่ ๑๐ สำนักพิมพ์สัญญา จัดพิมพ์
ลัทธิสังคมนิยมแบบเหมาเจอตงกับแบบวิทยาศาสตร์ สำนักพิมพ์
ปลูชน จัดพิมพ์ เบ กวารา ของ 'ศรีอบล' เป็นครั้งที่
๓ นอกจากนั้นก็มี แนวทางต่อสู้ของสตรีไทย เขียนโดย
ฤดี เรืองชัย ส่วน 'ชมรมดาวรุ่ง' จัดพิมพ์ ปรัชญาและ
แนวความคิดลัทธินิยม ซึ่งเป็นการพิมพ์ครั้งที่สอง ส่วน
การพิมพ์ครั้งแรก นิสิต จิโรภณ เคยเป็นผู้จัดพิมพ์มา
ก่อน □

วิมานเลือด หน้าที่แสดงถึงการกดขี่ขูดรีด

เรื่องราวของ 'ศิริขวัญ' เป็นข่าวหน้าแรกของหนังสือพิมพ์บางฉบับติดต่อกันเป็นเวลาหลายวัน เหตุการณ์ทั้งหมดอาจเป็นการหลอกลวงชาวบ้าน เพื่อที่จะให้ดาราน้ำใหม่โด่งดังดังคนที่จะไปดัดหนัง จึงอาจไม่เป็นการสมควรที่จะไปจริงจังกับเรื่องนี้

แต่ในขณะที่เดียวกันเรื่องนี้อาจไม่เป็นเรื่องที่ศิริขวัญเองเสแสร้งทำ เพราะผลกระทบต่อชื่อเสียงของเธอไม่สู้จะดีเลย และการที่หนังสือพิมพ์จะประโคมข่าวเล่นๆ เพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ตาม ที่ไม่ได้จริงใจหรือหวังดี ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นก็เป็นเรื่องที่ควรจริงจังด้วยเป็นอย่างยิ่ง

ศิริขวัญเป็นใคร มีพิษมีภัยแก่ใครอย่างไรถึงต้องมาตีเต๋นวิพากษ์วิจารณ์กันถึงขนาดนี้ และสิ่งที่เธอทำเป็นความผิดร้ายแรงนักหรือ ในขณะที่ศิริขวัญกำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์อยู่ หนังสือพิมพ์ที่ขอบดัดหนังเรื่องราวละและรูปภาพทำนองนี้ก็โดยเงินเข้าไปเรื่อย ๆ

ข้อหนึ่งที่ศิริขวัญถูกกล่าวหาว่าทำผิด คือการทำ 'ผิดศีลธรรม' อันเป็นศีลธรรมที่น่าละเมิดด้วยซ้ำไป เพราะ 'ศีลธรรม' ทางเพศมีส่วนเกี่ยวข้องกับกาการกดขี่ขูดรีดทางเพศ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากการที่ผู้ชายมุ่งจะเป็นเจ้าของผู้หญิงถึงขนาดไม่ยอมให้ผู้อื่นแตะต้องทรัพย์สินอันนั้น ไม่ว่าจะเป็นการแตะต้องด้วยสัมผัส หรือด้วยสายตา หญิงใดที่ยอมให้คนอื่นแตะต้อง (นอกจากเจ้าของ) จึงเป็นหญิงที่ไม่มีขางอาย ไร้ศีลธรรม เพราะไปละเมิดความสัมพันธ์อันกรรมสิทธิ์

นี้ แต่ผู้ชายคนไหนจะชุกชนสำส่อนอย่างไร เป็นเรื่องของความเก่ง และความตกลงขบขัน

วิมานเลือด เป็นหนังที่เกี่ยวกับการกดขี่ขูดรีด ซึ่งรวมถึงการกดขี่ขูดรีดทางเพศด้วย

แฮมมอนด์เป็นลูกชายเจ้าของไร่ซึ่งใช้แรงงานทาสผิวดำ แต่หลังจากคืนแต่งงาน เขาไม่ยอมนอนกับภรรยาผิวขาวของเขาเลย เพราะทราบว่าการรยาเคย 'ตกเป็นของผู้อื่น' มาก่อน เมื่อเนื้อเรื่องเป็นอย่างนี้ เป็นโอกาสทองที่จะเปรียบเทียบการกดขี่ขูดรีดผู้หญิง กับกาการกดขี่ขูดรีดทาส แต่ผู้สร้าง วิมานเลือด ไม่ได้ฉวยโอกาสนี้ นอกจากในบางตอนที่มีการกระทำของแฮมมอนด์แสดงถึงความรู้สึกว่ ภรรยาไม่ไ้สำหรับเป็นแม่บ้าน และการผลิตลูก

เช่นตอนที่แฮมมอนด์จะไปขอแต่งงาน มีการกล่าวในเชิงว่า แฮมมอนด์กำลังจะมาขอเมีย เหมือนกับที่ชอทาสเนื้อเรื่องส่วนใหญ่เป็นเรื่องของ

ความสัมพันธ์ระหว่างนายกับทาส และสิ่งที่ทาสจะต้องทำให้นายเสมือนกับเป็นการเปิดโปงว่าคนผิวขาวในอเมริกาในสมัยศตวรรษที่แล้ว เคยเหยียบย่ำทาสผิวดำอย่างไร แต่การเปิดโปงในลักษณะนี้ ไม่น่าจะเป็นประโยชน์แก่ใคร นอกจากพวกชาตินิสต์ที่ชอบดูความโหดเหี้ยม

เหตุที่กล่าวเช่นนั้นก็เพราะว่า คนส่วนมากทราบอยู่แล้ว ว่านายสามารถเอารัดเอาเปรียบทาสได้อย่างไรบ้าง หากต้องการจะเปิดหูเปิดตาคนดูเกี่ยวกับสิ่งที่เบ็นมาในอดีต น่าจะมีการกล่าวถึงสาเหตุของระบบทาสในอเมริกา และความพยายามที่จะต่อสู้กับระบบนี้ เช่นด้วยการพยายามช่วยให้ทาสหนีจากภาคใต้ ไปสู่อิสรภาพในภาคเหนือ โดยผ่านเส้นทางที่เรียกกันว่า 'ทางรถไฟใต้ดิน'

หากต้องการจะเปิดหูเปิดตาคนดูเกี่ยวกับปัญหาการขูดรีดระหว่างผิวในสมัยปัจจุบัน วิมานเลือด จะขัดขวางความต้องการนี้ เพราะจะทำให้

ดนตรีประกอบเป็นดนตรีที่แปลก
ประหลาด และได้รับผลสำเร็จเป็น
อย่างดี มัคคี วอร์เตอร์สเป็นนักร้อง
เพลงบลูส์ที่สามารถถ่ายทอดความ
รู้สึกเศร้าหมองของชาวอเมริกันผิวดำ
ได้เป็นอย่างดี

แต่สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงส่วนประ
กอบที่ไม่มันจะทำให้หนังมีค่าได้

นอกจากจะมีการปรับปรุงโครงเรื่อง
(เมื่อเป็นเช่นนั้น จึงขอไม่เห็นด้วยกับ
การทงตุรัสให้ ๓ ดาว แค่ ๒ ก็พอ)

เป็นอย่างไบบ้างครับ ท่านผู้จัด
การโรงภาพยนตร์ไพเรสซิเดนที พอ
จะพิจารณารางวัล ๑๐,๐๐๐ บาทให้ได้
ไหมครับ...

ไมตรี อังภากรณ

คนไม่มีพระจันทร์

คนดูรู้สึกว่า สมัยก่อนสังคมอเมริกา
ภาคใต้เลวมาก สมัยนั้นไม่มีการกระทำ
แบบนี้แล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างดีขึ้น
ผู้สร้างหนังน่าจะพยายามจับจุดหลัก
ซึ่งและซ่อนเร้นอยู่ในสังคมปัจจุบัน
มากกว่า

หากต้องการจะเปรียบเทียบการ
กดขี่ทางเพศ กับการกดขี่ทางสี ต้อง
ถือว่าไม่ได้รับผลสำเร็จ เพราะไม่มี
การเกี่ยวโยงกันให้แน่ชัด นอกจาก
คนดูจะเปรียบเทียบด้วยตัวเอง

หากต้องการจะสร้างอารมณ์
เกลียดชังคนผิวขาว วิมานเล็ค อาจ
ได้รับผลสำเร็จบ้าง แต่ความเกลียด
ชังนี้เป็นความรู้สึกที่เกิดจากอารมณ์
ผิวเผิน ไม่ใช่จากความเข้าใจ เป็น
อารมณ์ที่เป็นการรังเกียจระหว่างผิว
ที่ไม่ได้ไปกว่าอารมณ์ของตัวละคร
ผิวขาวในหนังเรื่องนี้ และยังไปกว่า
นั้นหนังเรื่องนี้เป็นหนังที่คนผิวขาว
สร้างด้วย

หากต้องการจะสร้างความบันเทิง
ผลสำเร็จจะขึ้นอยู่กับโรคจิตของคนดู
วิมานเล็ค จึงเป็นหนังอีกเรื่อง
หนึ่งที่พลาดเป้าหมายอย่างน่าเสียดาย
ทั้งๆที่ได้บันทึกแสดง และนักสร้างที่มี
ฝีมือ การถ่ายใช้แสงสีและมุมกล้อง
ที่เหมาะสมกับบรรยากาศเป็นอย่างดี

จตุรัส ๕๔

คนไม่มีพระจันทร์ ดูจะมีสิ่งที่
ทำลายให้คนอยากลองอยู่มาก นับ
ตั้งแต่ดารานำแสดง (ซึ่งเป็นดารา
ชั้นนำถึง ๕ คนด้วยกัน) และผู้ประ
พันธ์เรื่องคือ สุวรรณี สุคนธา ซึ่งมัก
จะใช้ประสบการณ์ในชีวิตจริงของ
ตนเองมาเขียนเรื่องเป็นส่วนใหญ่ ซึ่ง
ก็ทำให้เรื่องเป็นที่น่าสนใจของผู้อ่าน
เป็นอย่างมาก เพราะเป็นเรื่องของ
ชีวิตจริง หรือไม่ก็เป็นเรื่องของ
แสดงออกของ 'ธาตุ' แท้ของคนเรา
'ธาตุ' ที่เป็นองค์ประกอบหรือ
เป็นคุณสมบัติ และลักษณะที่มีอยู่ใน
ตัวมนุษย์แทบทุกคนก็เห็นจะได้แก่
กาม ตัณหา ราคะ ทรนอกเหนือไป
จาก รัก โลภ โกรธ และหลง

สุวรรณี สุคนธา ได้กำหนดให้
'ณัฐ' (กรรณ สุรวีโร) เป็นบุคลิกที่
เต็มเปี่ยมไปด้วยธาตุแท้ของมนุษย์เรา
ที่ไม่รู้จักคำว่า 'พอ' ในการเสาะแสวง
หา 'ตัณหา' แต่ในที่สุดก็ต้องมาพ่าย
แพ้ต่อบุคลิกที่สามารถแยกคำว่า 'รัก'
ออกจาก 'ตัณหา'

ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็น 'สร้อยดาว'
(อริญญา นามวงศ์) ลูกสาวคนเดียว
ของเศรษฐีที่ขอมทุ่มเททุกอย่าง

ให้กับ 'ณัฐ' หรือ 'บุคล' (ศศิมา
สิงห์ศิริ) หญิงสาวที่ประพฤตินั้น
ขอบเขตของนักศึกษาก็หรือ 'จน'
(เบญทิพย์ คัมวงศ์) สาวพาร์ตเนอร์
ที่รักแท้คือ 'ณัฐ' โดยที่ไม่ยอมมอง
สภาพของตนเอง ทุกคนได้รับสิ่ง
ตอบแทนจาก 'ณัฐ' เท่าเทียมเสมอ
กัน คือ เพียงเพื่อบำเรอความใคร่
เท่านั้น

ทุกคนจึงเปรียบเทียบ 'ดาว'
ซึ่งถึงแม้จะมีสักหมิ่นแสนดาว ก็ไม่
เท่ากับหนึ่งแสงจันทร์อย่าง 'ทิชา'
(นัยนา ชีวานันท์) หญิงสาวที่ขอไส
บริสุทธ ประพฤติอยู่ในกรอบขอบ
เขตของกลศตรที่คิดได้

ที่น่าชมเชยเป็นอย่างยิ่งเห็นจะ
ได้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเลือก
ตัวแสดง เพราะดาราที่ได้เลือกมา
แสดงนั้นเหมาะสมกับบทบาท และ
บุคลิกของตัวละครที่สุวรรณี สุคนธา
ได้กำหนดไว้แทบทุกคน

ถึงแม้ว่าความจริง กรรณ สุรวีโร
จะไม่เหมาะสมกับนักศึกษาศิลปากร
เท่าไรนัก แลเมื่อกำลังแต่งตัวยังดูจะ
หรูหราเกินไปที่จะเป็นนักศึกษาศิลปา
กรอีกด้วย แต่ก็ไม่เห็นจะมีดาราคน

ไหนมารับบท 'สีกนก' อย่างกรุง
ได้ และบทบาทการแสดงตลอดจน
การตีสีหน้าของเขา นับว่าอยู่ในชั้น
ดีพอสมควร

ดารารับบทที่น่าสนใจคนหนึ่ง
เห็นจะได้แก่ภูมิพัฒนายุทธ หน้ตา
และบทบาทการแสดงเป็นธรรมชาติ
ดี พอจะเล่นเป็นพระเอกได้ (ถ้ามี
ใครกล้าเสี่ยง) คือไม่หล่อจนเกินไป
ถึงขนาดเห็นหน้าเห็นตาก็เรียกว่า
'พระเอก' และรูปร่างก็เหมือนคน
ธรรมดาทั่วไป ไม่ใช่กำยำล่ำสัน
แบบพระเอกหุ่นโบราณอย่างสมบัติ
เมทะนี หรือแม้แต่กรุง ศรีวิไล ก็
ตามที่!

ความจริง คนนี้ไม่มีพระจันทร์
น่าจะทำให้สั้นกว่าเดิมได้อีกมากที่
เดียว เพราะมีฉาก 'ไร้สาระ' อยู่มาก
และเนื้อเรื่องก็ไม่มีความจำเป็นที่จะ
ต้องปูพื้นฐานให้หนักแน่นอะไรนัก

แต่อย่างไรก็ตาม ไม่เป็นหนัง
น่าเบื่อนักเพราะมีบทตลกที่ไม่เกินไป
มาสอดแทรกเป็นช่วงๆ โดยมีรอง
เก๋มลูกดี เป็นตัวสอดได้พอใช้
และคาราหญิงหน้าใหม่อีกคน (ที่เคย
เล่นเรื่อง 'กู่') ซึ่งรับบทเป็น 'สมล'
เพื่อนของนัยนา ก็เล่นได้ดีมาก แต่
ไม่ทราบว่าจะอะไร

บทบาทยนตร์ทำได้กระชับ และ
ได้ใจความดีพอสมควร ถึงแม้จะมี
ออกมาขัดหูบ้างก็ตาม เช่นฉากที่
โสภณเพื่อนของเบ็ญทิพย์ พูดกับฝรั่ง
นิโกรเป็นภาษาอังกฤษว่า 'you wait-
here ห้า minutes' ซึ่งแทนที่ไหนๆ
ก็พูดอังกฤษออกมาแทบทั้งประโยค
แล้วก็น่าจะพูดให้ครบ (หรือถ้าจะ
พูดไทยปนอังกฤษก็น่าจะพูดว่า 'you
รออยู่ที่ five minutes' ฝรั่งยังดู
จะพอรู้เรื่องกว่า) แต่พอถึง ๕ กลับ
ไปพูดเป็นภาษาไทยเสีย

ข้อผิดพลาดอีกอย่างหนึ่งของบท
(หรืออาจจะของคนเขียนเรื่อง) ก็คือ
การที่อธิบายตามมามาจากที่โรงพยา

บาลได้ถูก โดยบอกว่าโทรศัพท์ไป
ที่บ้านของกรุง และทางบ้านบอกว่า
กรุงมาโรงพยาบาล ซึ่งที่จริงแล้ว
กรุงอยู่ที่โรงแรมกับเบ็ญทิพย์ตลอด
คืน และก็ออกมาจากโรงแรมไปโรง
พยาบาล โดยที่ยังไม่ได้กลับบ้านเลย

การถ่ายทำ การกำกับๆ การ
ให้แสงจัดอยู่ในขั้นใช้ได้ไม่ถึงกับ 'ดี'
และก็ไม่ถึงกับ 'เลว' ผู้กำกับภาพ
ดูจะมีความตั้งใจมาก มีการวางมุม
กล้องแปลกๆ แต่ก็ยังทำได้ไม่ฉีก

มีอยู่ฉากหนึ่งที่ผู้กำกับการแสดง
หาทางออกได้ดีพอใช้ คือ ฉากที่กรุง
ปลดผ้าเช็ดตัวออกจากตัวของศศิมา
ในลักษณะยืนอยู่ที่ประตูห้อง จนเห็น
ส่วนหลังของเธอหมด ซึ่งถ้าจะตัด
ภาพไปเลยก็ดูจะน่าเกลียด ครั้นจะ
หันหน้าเดินขึ้นเตียง หรือก็กองไม่พ้น
กรรไกร 'เซ็นเซอร์' แน่ ผู้กำกับๆ
ก็เลยให้กรุงโยนผ้าเช็ดตัวของศศิมา
'ปิด' หน้ากล้องเสีย

ถ้าจะมอง คนนี้ไม่มีพระจันทร์
ในแง่ที่ว่าไปแล้ว ก็นับว่าเป็นหนัง
ไทยเรื่องหนึ่งซึ่งแหวกว่ายออกมาจาก
รูปลัทธิที่เป็น 'น้ำเน่า' ได้ (ก่อน
ข้างจะ) สำเร็จ แต่ก็ยังไม่ถึงกับเป็น
หนัง 'น้ำฝน' ที่โสภณริสุทรที่เดียว
นัก

นามนต์ อยู่สกุล

เกร็ดหนัง

'คนไม่มีพระจันทร์'

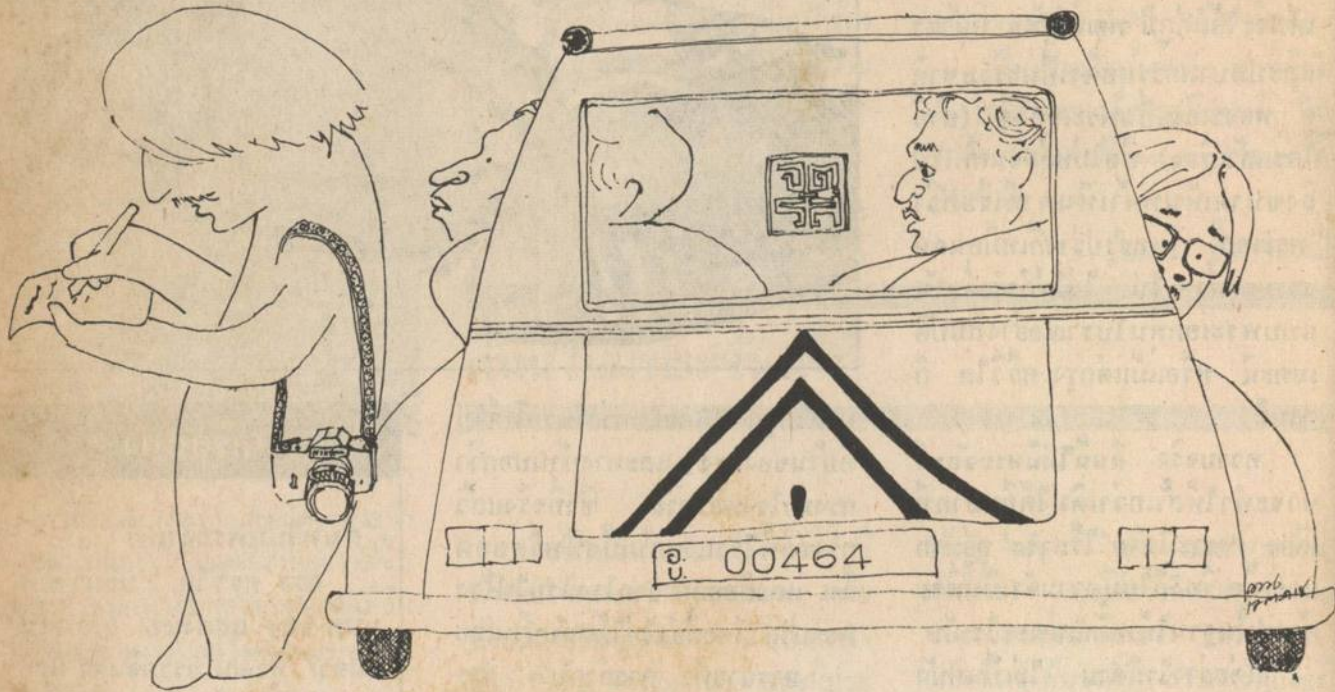
กรุง ศรีวิไล, นัยนา ชีวา
นันท์ ฯลฯ แสดงนำ/ ส. อาสน
จินดา/ สุวัฒน์ อรรถจินดา และ
ธนาชัย ชีโนทัย เขียนบทจากบท
ประพันธ์ของ สุวรรณ สุคนธา/
มนตรี อ่องเอี่ยม ประกอบดนตรี/
โสภณ เจนพานิช กำกับภาพ/
รัชน์วรรณ กนิษฐเสน อำนวยการ
สร้าง/ บรรจง เลหาะจินดา
กำกับการแสดง/ ฉายที่เอ็มบาต
เตอร์ วันละ ๕ รอบ

วิมานเลอด

Mandingo

ริชาร์ด ไฟลเชอร์ กำกับ/
ดิโน เด ลอเรนติส อำนวยการ
สร้าง/ นอร์แมน เวกเชลอร์ เขียน
บทจากนวนิยายของ ไกล ออน
สตอดต์ และละครของแจก
เคิร์ตแลนด์/ ริชาร์ด เอช ไกลน์
ถ่ายภาพ/ ไมร์ส ลาร์รี่ ประพันธ์
ดนตรี/ เจมส์ เมสัน, เพร์รี คิง
ชูซาน จอร์จ, เบรนดา ไชกส์
เคน นอร์ตัน นำแสดง/ ประมาณ
๑๑๐ นาที

ข่าวลือที่นครสารขันธ์

คุณครับ... คุณเป็นนักข่าวจตุรศใช่ไหมครับ
ครับ...

ผมมีข่าวลือ อยากให้คุณช่วยนำไปใส่ในหน้าข่าวกรอง
หวังว่าคุณคงไม่รังเกียจ

ครับ... ตอนผมมาข่าวกรอง

ด... ด ตอนผมมีข่าวเกี่ยวกับประมาณ ที่ประมาณ
รอฟังเรื่องการสอบสวนคดีฆาตกรรมประชาชน ก็เพื่อจะ
โจมตีกลุ่มนี้ เป็นการเดินแคมเปญทางการเมืองของพรรคชาติ
สารขันธ์

นักข่าว 'จตุรศ' ก็จับบันทึกไว้ในสมุด แล้วเดินด้อมๆ
ดูภาพเขียนของศิลปินที่เรียงรายอยู่กลางถนนหลวงในงาน
วันฉลองพิเศษประจำปี

“โทษครับ กำลังอยากพบอยู่พอดี ผมมีข่าวลือจะ
บอก คุณรู้หรือเปล่าตอนนั้นชนกลางสารขันธ์ที่นครกำลังจะ
ถล่มตัวขึ้นมาเป็นใหญ่ในแผ่นดิน ด้วยการคิดจะรวบเอาสำ
นักงบประมาณเข้ามาอยู่ในกระทรวง ถ้าได้ละคุณเอ๊ย ต่อ
ไปอำนาจการเมืองก็มาที่นั่นกลุ่มอยู่ ถ้าได้กลุ่มอำนาจ
เศรษฐกิจอีกอย่าง ต่อไปอำนาจทางการเมืองทหารมันจะไป
ไหนเสีย ใช่ไหมครับ” พูดจบผู้ให้ข่าวลือก็ถนัดถาย
หายไปในฝูงชน

“เป็นยังไงบ้างครับ” ชายวัยกลางคนอีกคนหนึ่งเร
จตุรศ ๕๖

เข้ามา “ผมเห็นคุณลงข่าวเรื่องธนาคารใหม่ตั้งแต่ฉบับแรก
คุณรู้หรือเปล่าว่า ตอนนั้นเขากำลังจะเซ็นอนุมัติกันอยู่แล้ว
แม้งยังไม่เปิดเป็นทางการ แต่บริษัทก็ดำเนินงานอยู่ในรูป
สถาบันการเงินไปพรางๆ ก่อน ถ้าเป็นธนาคารเมื่อไรและ
ตั้งได้เป็นทางการละก็ คงเป็นฐานอำนาจทางเศรษฐกิจ
ให้กับนักการเมืองพรรคหนึ่งอย่างเข้มแข็งทีเดียว”

“พรรคไหนครับ”

“แล้วคุณจะรู้เอง” แล้วเขาก็ปลีกตัวหายไปอีก

ผู้สื่อข่าว 'จตุรศ' กำลังเริ่มจะเหนื่อยอ่อนต่อข่าวลือ
จึงรีบเข้าไปคุยกับพระรูปหนึ่ง ยังไม่ทันจะสนทนาธรรม
อะไรกัน พระรูปนั้นก็บอกว่า “อ้อ... บังเอิญอาตมาก็
ได้ยินข่าวมาว่า ที่สำนักสงฆ์แห่งหนึ่งแถวชายทะเล ที่มี
นพ โลกิกฤษเป็นเจ้าสำนักอยู่นะ มีเครื่องมื่อสื่อสารและ
เรดาร์อยู่ด้วย อาตมาสงสัยว่ามีไว้ ตรวจจับฝักคอมมิวนิสต์
ที่อาจจะล่องลະเมิดหนีไปโดยทางทะเลเข้ามา”

ผู้สื่อข่าวของเราจึงต้องแจวออกจากบริเวณงาน เพื่อ
มุ่งกลับสำนักงาน คนขับแท็กซี่ที่โดยสารกันมายังแถวข่าว
สุดท้ายให้ว่า

“นี่คุณรู้หรือเปล่า สำนักงานหนังสือพิมพ์ 'จตุรศ' โดน
บุกกันเมื่อเช้านี้”

อ่าน

สมัครสมาชิก

อัตราค่าสมาชิก

3 เดือน 60 บาท

6 เดือน 115 บาท

1 ปี 220 บาท

รณานัติส่งจ่าย ปณ.กลาง

ในนาม นายมงคล วุฒิสงห์ชัย

๔๒ อาคารเอ็มเอเอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุขุมวิท
กรุงเทพฯ ๑๕

หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์

ชื่อ

ที่อยู่

ขอสมัครเป็นสมาชิกหนังสืออาตุรัส ☐ 3 เดือน ☐ 6 เดือน ☐ 1 ปี

ทุกฉบับที่ผ่านมา
ພິສູນໄດ້ແລ້ວວ່າ
ເຮົາ ຈຸດຮັສ

ມຸ່ງ
ສົມພັດຄວາມຈິງ